

TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN ASIA. CUM SĂRBĂTORESC COREENII, JAPONEZII, CHINEZII SAU THAILANDEZII

Autor: Alexandru Turcu

Data publicării: 25 decembrie 2022

Crăciunul se apropie cu pași repezi! Pentru mulți dintre noi, care trăim în părți ale lumii în care creștinismul a fost în mod tradițional religia principală, acest sezon înseamnă să cumpărăm cadouri de Crăciun și să navigăm prin mall-uri aglomerate, să ascultăm prea mult albumul de Crăciun al lui Michael Bublé și să împodobim bradul de Crăciun. Dar cum arată Crăciunul pentru restul lumii? Mai exact, cum este Crăciunul în Asia?

Tineri îmbrăcați în Moș Crăciun pe elefanți în Thailanda,

Țările asiatice au un număr mai mic de creștini și catolici în comparație cu restul lumii. Prin urmare, în multe țări asiatice, Crăciunul are o viziune mai mult seculară decât religioasă. Coronițe de Crăciun, bannere de Crăciun, luminițe și ornamente colorate pot fi văzute peste tot, deoarece majoritatea acestor decorațiuni sunt oricum fabricate în China.

Însă, în majoritatea țărilor asiatice, Crăciunul nu este recunoscut ca sărbătoare publică, ceea ce înseamnă că atât birourile, cât și școlile, liceele și universitățile rămân deschise. Bineînțeles, nu este cazul tuturor țărilor asiatice. Filipine, de exemplu, este cunoscută pentru că sărbătorește cel mai lung sezon de Crăciun din lume, care începe deja pe 1 septembrie.

Mai jos puteți afla tradițiile specifice de Crăciun ale țărilor asiatice.

1. Coreea

Moș Haraboji din Coreea de Sud, sursă foto The Korean Way Creștinismul este încă relativ nou în Coreea, așa că și Crăciunul este un nou-venit. Coreea are propria versiune a lui Moș Crăciun. Moș Haraboji, sau Bunicul Moș Crăciun, arată asemănător cu cel occidental, dar poartă o pălărie tradițională

coreeană (갓 gat) și un costum albastru în loc de unul roșu. Crăciun fericit/Merry Christmas în coreeană este „Meri krismas” (sau „Jeulgaeun krismas doeseyo”

2.- Japonia

Lumini de Crăciun în Tokyo

Dacă ceva iese în evidență Tokio este în măreția luminii sale, indiferent de perioada anului.

Chiar și în timpul tsunami-ului din 2011 nu au existat întreruperi majore de curent. Totul este pornit, totul are lumină. Și desigur, pentru aceste date orașul se luminează într-un mod minunat. Și că japonezii nu sunt creștini.

Unde putem vedea cel mai bine Lumini de Crăciun în Tokyo? Ei bine, sunt mai multe locuri, așa că dacă ai norocul să fii acolo, profită.

Să ne amintim că Japonia s-a deschis definitiv către turismul străin pe 11 octombrie. Sunt lumini de Crăciun în Roppongi Hills, un complex de clădiri aduse la viață de luminile amplasate deasupra grădinii Mori și a bulevardul Keyakizaka. Ca să nu mai vorbim de uriașul brad de Crăciun de la Roku-Roku

Plaza. În această zonă sunt estimate aproximativ 80 de lămpi. Lumini de Crăciun din Roppongi Hills Acestea au loc până pe 25 decembrie.

În ceea ce ar fi Tokyo midtown sunt și lumini de Crăciun. Pomul de Crăciun se aprinde, dar anul acesta se eliberează și bule de fum la fiecare șase minute. Asta va fi până pe 14 decembrie. Mulți alți copaci poartă, de asemenea, lumini și este amenajat un patinoar pentru patinaj. Totul până pe 25 decembrie.

El Tokyo Skytree, cea mai înaltă clădire din oraș, întâmpină și Crăciunul. Acest turn este minunat, nu-l ratați niciodată. L-am vizitat o dată, dar anul acesta revin și nu intenționez să-l ratez. Turnul este iluminat cu culorile Crăciunului și împodobit cu luminițe de iarnă, tocmai sărbătorind a zecea aniversare a zonei.

Arborele din cerul Tokyo Va avea două seturi de lumini în 2022. Unul este numit *Lumânare* și celălalt *Șampanie*. vor exista și un brad de Crăciun înalt de opt metri și o piață de vechituri. Totul până pe 25 decembrie.

Dealurile Omotensando Este un loc foarte popular printre turiști și a fost, de asemenea, plin de lumini în acest an. Instalația a fost în sarcina artiștilor de la Daisy Balloons, există un copac plutitor cu peste 14 mii de becuri rotunji, iar dacă te plimbi pe bulevardul Omotesando te vei minuna de 900 de mii de lămpi aprinse. De asemenea, totul până pe 25 decembrie.

În cele din urmă, De asemenea, sunt lumini de Crăciun în Yebisu Garden Place, în Shinjuku South Terrace, în zona Marunouchi, în Hibiya, în Tokyo Dome City și pe insula artificială Odaiba. Multe dintre aceste lumini rămân până în primele zile ale lunii ianuarie sau chiar până în februarie. Adevărul este că

se stinge pentru totdeauna în Tokyo, așa că dacă ajungi după Crăciun te poți bucura de luminile de Anul Nou.

În Japonia, Crăciunul este văzut ca o șansă de a răspândi fericirea și norocul, mai degrabă decât ca o sărbătoare religioasă. Ziua de Crăciun nu primește deloc prea multă atenție, dar Ajunul Crăciunului este în general văzut ca o zi romantică în care cuplurile au ocazia să petreacă timp împreună și să facă schimb de cadouri.

Crăciunul nu este o sărbătoare publică în Japonia. Una dintre tradiții este o cină în Ajun cu pui prăjit, de la KFC. Japonezii mănâncă de Crăciun pui prăjit de la KFC, sursă foto Arigato Japan

Crăciunul nu este o sărbătoare oficială în Japonia, iar în afară de câteva tradiții precum dăruitul cadourilor sau lumini specifice, sărbătoarea noastră preferată rămâne o noutate în țara lor.

Totuși, prin anul 1974, KFC Japonia a creat o campanie publicitară "Kentucky pentru Crăciun", iar aceasta a devenit o tradiție imensă în Japonia în perioada Crăciunului.

Așadar, noi cu sarmalele, friptura de porc și cozonacul, iar ei cu gălețile de pui

3.- China

În China, pe 25 decembrie nu este o sărbătoare oficială. Cu toate acestea, este marcată ca sărbătoare legală în regiunile administrative speciale Hong Kong și Macao, ambele foste colonii ale țărilor occidentale de tradiție culturală-creștină. În mall-uri și alte locuri publice din Hong Kong sunt instalați pomi de Crăciun.

În China continentală, unde există un număr mic de creștini, au loc festivități de Crăciun ale unor persoane care nu sunt neapărat creștini cu obiceiuri occidentale: felicitări, șosete pentru cadouri, decorațiuni.

Tradiție de Crăciun din China, mere pictate cu mesaje pe ele, sursă foto Twitter

În China, Crăciunul a devenit din ce în ce mai popular în marile orașe, unde trăiesc un număr mare de expați, iar influența occidentală este mai mare. Cu toate acestea, în orașele mai mici și în zonele rurale din China sunt mult mai puțini creștini, iar oamenii au avut mai puțin contact cu occidentalii, astfel încât Crăciunul este considerat un mister străin, în special pentru generațiile mai în vârstă.

În mod normal, copiii chinezi nu lasă prăjituri și lapte pentru Moș Crăciun și

nici nu scriu o scrisoare în care să detalieze lista de jucării pe care și-o doresc.

În China sunt mult mai puțini creștini, iar oamenii au avut mai puțin contact cu occidentalii, astfel încât Crăciunul este considerat un mister străin, în special pentru generațiile mai în vârstă.

În mod normal, copiii chinezi nu lasă prăjituri și lapte pentru Moș Crăciun și nici nu scriu o scrisoare în care să detalieze lista de jucării pe care și-o doresc. „Merele de Crăciun” colorate, învelite în celofan, sunt un cadou popular. Cuvântul „măr” se pare că sună ca „pace” sau „ajun de Crăciun” în mandarină.

4.- India

India a fost colonie britanică până în 1947 și a păstrat multe tradiții occidentale. Ziua de Crăciun este sărbătoare publică; deși creștinii din India reprezintă o minoritate, cu doar 2,3% din populație. Multe case creștine din India sunt decorate

cu scene ale Nașterii și se fac schimburi de dulciuri și prăjituri cu vecinii. În multe școli conduse de misionarii creștini, copiii participă activ la festivitățile de Crăciun.

De asemenea, multe alte școli non-religioase au o tradiție în a sărbători Crăciunul, acesta fiind sărbătorit și de practicanții altor religii. Crăciunul este cunoscut ca Badaa Din (Zi mare) în partea de nord și nord-vest a țării.

5.- Rusia

Crăciunul în Rusia (în rusă: Рождество Христово Rojdestvo Hristovo, în Biserica Ortodoxă Rusă numit ca Ёже по плóти Рождество Господа Бога и Спáса нашего Иисуса Христа) este sărbătorit la 7 ianuarie și marchează ziua de naștere a lui Iisus Hristos. Crăciunul este unul dintre principalele evenimente religioase din Rusia. În Ajunul Crăciunului (6 ianuarie), există mai multe servicii religioase lungi, inclusiv Orele Regale (en) și Vecernia, combinate cu

Sfânta Liturghie. Familia se va întoarce apoi acasă pentru tradiționala "Sfânta Cină" din Ajunul Crăciunului, care constă din 12 feluri de mâncare, fiecare fel în onoarea unui din cei Doisprezece Apostoli. Familiile de credincioși vor reveni apoi la biserică pentru "всенощная" - Privegherea de toată noaptea. Apoi, din nou, în dimineața de Crăciun, pentru "заутренняя" - Sfânta Liturghie a Nașterii Domnului. Din 1992, Crăciunul a devenit o sărbătoare națională în Rusia, ca parte a sărbătorii de zece zile de la începutul fiecărui nou an. Masa tradițională de Crăciun este foarte bogată, uneori principalul fel de mâncare este gâsca cu mere, rață cu mere sau porcel umplut.

6.- Malaysia

Malaezia se află printre primele locuri în topul țărilor în ceea ce privește numărul de festivaluri celebrate pe tot parcursul anului.

Centru comercial din Kuala Lumpur, Malaezia, se Crăciun,
sursă foto Pavilion Kuala Lumpur

Cu minorități culturale care variază de la cea malaeziană, chineză, eurasiatică și indiană, se poate înțelege de ce se

sărbătorească atât de multe festivaluri. Deși Crăciunul este o sărbătoare publică în Malaezia, acesta are în principal un caracter comercial, iar toate magazinele din Kuala Lumpur încep să se pregătească pentru sezonul festiv cu mult timp înainte.

7.- Thailanda

Peste 90 % din populația thailandeză este budistă. Budismul este tolerant față de toate celelalte religii, inclusiv față de creștinism, iar această toleranță religioasă este o parte a motivului pentru care un festival creștin major, cum este Crăciunul, poate fi savurat și de budiștii din Thailanda.

De asemenea, conceptul de Sanuk și de bucurie este o parte fundamentală a culturii thailandeze.

Thailandezilor le place să petreacă și, astfel, orice scuză pentru o sărbătoare este îmbățișată cu bucurie. Semnificația religioasă a Crăciunului nu este importantă pentru majoritatea thailandezilor, dar ei știu că este o perioadă în care alte țări sărbătorească și sunt bucuroși să se alăture petrecerii.

Tineri îmbrăcați în Moș Crăciun pe elefanți în Thailanda,

Ziua de naștere a regelui, pe 5 decembrie, este cea mai mare sărbătoare de la sfârșitul anului, unde petrecerile pot continua până la sfârșitul lunii!

8.- Indonezia

Brad de Crăciun în Bali, Indonezia, sursă foto dreamstime

Decorațiuni penjor din Bali, Indonezia,

Deși Indonezia este o țară musulmană, Crăciunul este sărbătorit de mulți. În limba indoneziană, Crăciunul este cunoscut sub numele de Natal, de la cuvântul portughez. În Bali, bradul de Crăciun este făcut din pene de pui. Acest brad unic a fost importat în unele țări europene.

Cele mai multe sate creștine din Bali sunt situate în sudul insulei. În aceste sate, pentru Crăciun se vor face decorațiuni

stradale numite penjor (făcute din frunze galbene de nucă de cocos), care simbolizează dragonul Anantaboga. Focurile de artificii fac parte din tradițiile indoneziene de Crăciun. În unele insule, Crăciunul este adesea asociat cu tunurile de bambus care sunt trase în aproape fiecare colț al orașelor în ajunul Crăciunului. Tinerii obișnuiesc să stea treji toată noaptea de 24 decembrie în timp ce joacă focuri de artificii.

9.-Israel – Bethleem, orașul în care s-a născut Iisus, este centrul sărbătorilor de Crăciun, iar în ajun, turiștii și localnicii invadează bisericile și urmăresc tradiționala procesiune religioasă, începută de parada polițiștilor, pe cai arabi, urmați de un bărbat care duce în spate o cruce uriașă, și de alte scene din istoria religiei creștine.

10.- Liban – Cu două săptămâni înainte de Crăciun, libanezii creștini pun diferite semințe pe vată, pe mai multe farfurii și le udă în fiecare zi, iar când acestea înverzesc sunt folosite pentru a decora figurinele din hârtie, reprezentând personaje biblice. Libanezii își vizitează rudele sau prietenii în dimineața de Crăciun, oferind drept cadouri cafea și lichior, iar cina de Crăciun este cea mai importantă masă din întreg anul și se desfășoară în casa celor mai în vârstă membri ai familiei.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN ÎN OCEANIA

Când spunem Crăciun ne gândim, în mod automat, așa cum îi stă bine unui om și stereotipurilor sale mentale, la iarnă, frig, zăpadă, brazi, un Moș Crăciun în haină roșie, cu elfi și reni lângă el. Și dacă, măcar o dată pe an, pentru anumite persoane, iarna chiar este ca vara? Tradițiile de Crăciun din Australia și Noua Zeelandă pot fi la fel de frumoase și de interesante precum cele din alte colțuri ale lumii. Noi spunem că sunt mai interesante și hazlii!

1.-Australia

În Australia, ca în toată emisfera sudică, Crăciunul are loc în timpul mijlocului sezonului de vară. Ziua de Crăciun și Boxing Day (25-26 decembrie) sunt recunoscute ca sărbători publice naționale în Australia și, prin urmare, salariații au dreptul la o zi liberă cu plată.

Tradițiile de Crăciun în Australia și decorațiunile sunt similare celor din Regatul Unit și Statele Unite ale Americii. Acest lucru implică un Moș Crăciun cu o blană roșie mergând pe o sanie, colinde cum ar fi Jingle Bells și diverse scene de

Crăciun cu zăpadă pe felicitări de Crăciun și decorațiuni în mijlocul verii.

Acest lucru implică un Moș Crăciun cu o blană roșie mergând pe o sanie, colinde cum ar fi Jingle Bells și diverse scene de Crăciun cu zăpadă pe felicitări de Crăciun și decorațiuni în mijlocul verii.

Pentru australieni, Crăciunul înseamnă soare, plajă.. și surf. Cel puțin, în anumite părți ale Australiei, o tradiție este ca lumea să se costumeze în Moș Crăciun în timp ce ies la o tură de surf.

Ca o noutate, unii compozitori și autori din Australia l-au descris ocazional pe Moș Crăciun îmbrăcat în stil "australian", cu o pălărie Akubra, cu haine groase și curele, călătorind într-un vehicul Ute tras de canguri, (de exemplu Six White Boomers de Rolf Harris), dar aceste reprezentări nu au înlocuit iconografia mainstream.

În această țară este uzual să se petreacă Crăciunul la temperaturi de peste 30 grade C, iar moșul, este evident în aceste condiții, nu vine cu sania trasă de reni, ci cu surf-ul.

Cina de Crăciun e marcată de obiceiul de a pune într-una dintre prăjituri o bucățică de aur, iar cel care găsește metalul prețios se spune că va avea mult noroc în anul care urmează.

Masa se servește, de obicei, pe plajă sau la picnic, iar în seara de Crăciun, australienii ies pe străzi, cu lumânări aprinse și cântă melodii specifice sărbătorii.

Peste tot – în case, pe străzi și pe plaje, există obiceiul decorării cu „tufişuri de Crăciun” – tufe verzi cu flori mici și roșii.

Datorită faptului că o marte parte din emigranții acestei țări sunt de origine irlandeză și engleză, tradițiile de Crăciun din Australia sunt inspirate din obiceiurile pe care aceștia le-au adus cu ei pe tărâmurile australiene.

Podoabe, podoabe.

Începând cu data de 1 decembrie încep și tradițiile de Crăciun în Australia, prin decorarea locuinței cu cele mai frumoase ornamente care să vestească apropierea Crăciunului și să îmbrace întreaga casă cu haine de sărbătoare. Bineînțeles,

nu lipsește bradul de Crăciun sau beculețele, aranjate frumos atât în interiorul locuinței, cât și în exteriorul ei, spre bucuria turiștilor, care pot admira, în unele situații, instalații de beculețe deosebit de frumoase, care luminează frumos casele australienilor.

De asemenea, sunt nelipsite din decorare, tot felul de floricele colorate, alaturate de ferigă și frunze de palmier. Sub brad, care de regulă este artificial, cu toate că sunt persoane care preferă să îl importe din alte țări, se așază cadourile cumpărate pentru familie și prieteni.

Tot din tradițiile de Crăciun din Australia fac parte colindele, care sunt cântate pe toată durata lunii decembrie, cât și organizarea de piese de teatru în școli, care au ca temă nașterea lui Iisus Hristos. Cum nu se poate în această perioadă să nu își amintească de prieteni și de rude, australienii trimit felicitări acestora, iar copiii se pregătesc pentru tradiționalele scrisori adresate lui Moș Crăciun, așteptând cu emoție venirea acestuia și pregătindu-și ciorapii, în ajun de Crăciun, pentru a le găsi pline cu doritele cadouri.

Masa de Crăciun sau grătarul de vară.

Așa cum este firesc pentru locuitorii din emisfera sudică, lunile decembrie, ianuarie și februarie sunt de vară, putând numi sărbătorile de iarnă de la noi, sărbători de vară la ei. Fiind în sezon estival, din tradițiile de Crăciun ale Australiei nu pot lipsi, grătarele, alături de bere, pește și salate, adecvate temperaturilor ridicate de afară.

Vremea la ei în această perioadă este extrem de călduroasă, cu temperaturi cuprinse între 25-38 de grade. Din mâncărurile tradiționale întâlnite aici face parte marinarea unei bucăți de șuncă, care se gătește la proțap sau la grătar și se servește alături de o gamă bogată de salate.

Masa din ziua de Crăciun este alcatuită din friptură de miel, vită sau curcan, cu cartofi și dovlecei copti, iar ca desert pot servi prăjituri cu ciocolată sau fructe, precum budincă de prune, placintă de mere sau înghețată. O tradiție de Crăciun din Australia o reprezintă decorarea mesei în spiritul specific Crăciunului, cu o față de masă deosebită, alături de șervețele sau baloane, care înveselesc atmosfera. De asemenea, organizează picnicuri și întâlniri în parcuri sau în curțile caselor lor, cu mese îmbelșugate, de unde nu lipsesc fructele de mare. În ajunul sărbătorii se adună la biserici, unde se cântă colinde.

Zile de sărbătoare. Încă din anul 1937, în săptămâna dinaintea Nașterii Domnului, are loc o tradiție de Crăciun importantă din Australia, care se numește "Colinde la lumina lumânării", în care toți australienii se întâlnesc noaptea în parcuri și cântă colinde, ținând în mâini lumânări aprinse. Aceasta este o tradiție foarte frumoasă, la care participă familii întregi, pregătite cu scaune pliante, paturi și coșulețe cu mâncare, precum s-ar pregăti pentru un picnic, și stau împreună, indiferent de vreme, celebrând astfel, marea sărbătoare care urmează.

Ziua de 26 decembrie continuă cu o altă tradiție de Crăciun din Australia, și anume „Boxing Day”, moștenită de la englezi. În această zi este organizată o cursă cu iahtul, între Sidney, capitala statului Noua Galie de Sud și Hobart, capitala Tismaniei. De asemenea, în această zi cricketul este un sport extrem de apreciat de australieni. Modul de a petrece ziua diferă de la o familie la alta, unii merg la picnic-uri, alții la plajă, unii se plimbă cu barca, pescuiesc, sau rămân acasă și se uită la televizor.

Sărbătorile pentru australieni nu se opresc aici, încheindu-se tocmai pe 6 ianuarie, când are loc o altă petrecere, creată cu scopul de a finaliza într-un mod fericit sărbătorile de Crăciun. Cu toate că tradițiile de Crăciun din această țară-continent nu se bucură de albul zapezii, o lună și câteva zile de sărbătoare poate reprezenta visul unora dintre noi, dornici să se bucure de Crăciun pe o vreme însorită de vară.

2.- Noua Zeelandă

Începuturile. Majoritatea tradițiilor de Crăciun din Noua Zeelandă au fost aduse pe teritoriul acestei țări de către emigranții englezi care au început colonizarea ținutului la sfârșitul secolului al XVIII-lea. În ultimii 20-30 de ani, personajul „Tatălui Crăciun” a fost supus numeroaselor schimbări, ajungând să semene din ce în ce mai mult cu „Santa Claus” din Statele Unite și Irlanda. Totodată, populația acestui stat a fost forțată să se schimbe sub cultura maoră.

O masă îmbelșugată.

Tradițiile culinare de Crăciun din Noua Zeelandă sunt similare celor din Marea Britanie, datorită statutului său de fostă colonie a celei din urmă. Astfel, masa de Crăciun cuprinde mâncăruri cum sunt curcanul la cuptor, legume, sos de merișor. La fel de bine poate fi servită șunca prăjită sau carne de oaie.

O excepție importantă este carnea de gâscă, întrucât această pasăre domestică nu este crescută în Noua Zeelandă, iar guvernul interzice importurile de carne. În ceea ce privește desertul, acesta poate fi budinca (de prune) sau plăcintele. Nimeni nu consideră Crăciunul complet fără prăjitura "Pavlova" – preparată din beza și decorată cu kiwi, căpșuni și frișcă.

Locul unde Crăciunul are un alt orar.

Deoarece foarte mulți oameni din emisfera nordică trăiesc acum în Noua Zeelandă, a devenit o obișnuință să se serbeze Crăciunul de două ori într-un an – o dată pe 25 Decembrie și a doua oară în iulie, atunci când este mijlocul iernii.

Totodată, Noua Zeelandă este cel mai indicat loc de pe mapamond dacă vrei să petreci o zi de Crăciun cu foarte multe ore de lumină. În unele părți din Insula de Sud se luminează la 5 dimineața și nu se întunecă până la ora 22:00, putând să ai astfel parte de o zi de Crăciun foarte lungă!

Decorațiuni și brazi de Crăciun ceva mai speciali. Copacul care este împodobit de Crăciun în această țară se numește "Pohutukawa" și este o specie arboricolă comună acestor zone, care în luna decembrie prezintă eflorescențe roșii. Acest pom de Crăciun mai aparte a devenit un simbol important, drag și cunoscut tuturor neo-zeelandezilor, prezent atât în colindele specifice zonei, cât și pe felicitările de Crăciun.

Copacul împodobit de Crăciun se numește "Pohntokawa", iar din punct de vedere al tradițiilor culinare, curcanul, budinca de stafide și salatele reci, sunt elementele care nu lipsesc de la masa de Crăciun. De asemenea, desertul tradițional este "Pavlova", fiind preparat din beza și aseasonat cu kiwi, căpșuni și frișcă.

Pōhutukawa (*Metrosideros excelsa*) este o plantă care înflorește în luna decembrie și este un simbol de Crăciun folosit de multe ori în Noua Zeelandă.

Ziua de Crăciun și Boxing Day sunt ambele sărbători legale în Noua Zeelandă. În timp ce Boxing Day este o sărbătoare legală standard, ziua de Crăciun este una dintre cele trei zile și jumătate ale anului în care toate afacerile și serviciile cele mai importante trebuie să se închidă.

Multe din tradițiile de Crăciun din Noua Zeelandă sunt similare cu cele de Australia, acestea fiind un amestec de tradiții din Marea Britanie și America de Nord dar realizate în timpul verii. Noua Zeelandă sărbătorește

Crăciunul în principal cu simboluri tradiționale de iarnă din emisfera nordică amestecate cu simboluri locale. Pōhutukawa (*Metrosideros excelsa*), care produce flori mari roșii în luna decembrie, este un simbol adesea folosit al Crăciunului în Noua Zeelandă, și, ulterior, pōhutukawa a devenit cunoscut ca pomul de Crăciun din Noua Zeelandă.

În Noua Zeelandă, Crăciunul se amestecă cu zilele vacanță de vară, astfel încât, pe lângă cumpărarea cadourilor și petrecerile specifice, familiile se pregătesc totodată și pentru excursii la plajă.

Alături de Pohutukawa, un rol aparte îl are și un alt personaj, de această dată din regnul animal. Kiwi, pasărea națională a acestei țări, nu poate zbura, însă în perioada Crăciunului poate fi observată în vârfurile copacilor, sub diverse forme decorative.

De asemenea, această pasăre s-a transformat într-o adevărată sursă de inspirație pentru felicitările și decorațiunile de Crăciun, devenind un personaj omniprezent.

Și dacă până acum nu ați fost surprinși de numărul curiozităților de Crăciun, Noua Zeelandă se poate lăuda în continuare. Iconicul Sky Tower din Auckland are o înălțime de 328m și joacă un rol important în perioada Crăciunului, atunci când este luminat sub forma unui brad de sezon gigant, care își schimbă culorile intermitent.

O altă atracție specifică o constituie „Brazilii de Crăciun Telecom”, două construcții poziționate strategic – una pe malul Wellington-ului, cealaltă în Ponsoby, Auckland, cu o înălțime de 7 etaje și 375.000 de becuțe, care formează peste 16 milioane de combinații coloristice posibile. O cabină de telefon poziționată la baza fiecărui „brad” permite apelanților să sune direct la Polul Nord, vocile lor activând în mod „magic” luminițele.

12.- INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI

Intrarea în Biserică (Templu) a Maicii Domnului (în latină Praesentatio Beatae Mariae Virginis) este o sărbătoare închinată

Fecioarei Maria, celebrată în Biserica Catolică și în Bisericile Ortodoxe la data de 21 noiembrie.

Intrarea în Biserică (Templu) a Maicii Domnului (în latină Praesentatio Beatae Mariae Virginis) este o sărbătoare închinată Fecioarei Maria, celebrată în Biserica Catolică și în Bisericile Ortodoxe la data de 21 noiembrie.

Giotto, Aducerea Fecioarei Maria în Templul din Ierusalim

Lumânări aprinse de 21 noiembrie în fața altarului Fecioarei Maria, Bazilica Santa Maria della Salute din Veneția

Părintele profesor Ene Braniște afirmă că această sărbătoare a luat naștere în secolul VI. "Pe 20 noiembrie 543, Justinian a zidit la Ierusalim, lângă ruinele templului, o biserică închinată Sfintei Fecioare, care, spre deosebire de una mai veche, a fost numită biserică Sfânta Maria "cea nouă". Conform obiceiului, a două zi după sfințire, adică pe 21 noiembrie, a început să fie serbat hramul (patronul) bisericii, adică însăși Sfânta Fecioara, serbarea fiind consacrată aducerii ei la templu".

În Apus, sărbătoarea a fost adoptată de papa Grigorie XI-lea, care a cinstit-o pentru prima dată în anul 1374, la Avignon.

Începând cu dată de 21 noiembrie, în cadrul slujbei Utreniei, se cânta Catavasiile: "Hristos Se naște, slăviți-L!..." Este o sărbătoare care ne pregătește și pe noi să-L facem pe Hristos să Se nască tainic în noi.

Nu este de ajuns să știm că Fecioara Maria a fost dusă la Templu și a stat până la vârsta de 15 ani. Important este să pătrundem în înțelesul profund al evenimentului istoric și să descoperim că prezența ei în Sfânta Sfințelor, e roditoare: face că Fiul lui Dumnezeu să Se nască din ea. Deci, Hristos Se va

naște, va muri și va învia tainic cu tot omul care viețuiește în Biserica.

În această zi, copiii pun crengi de măr în vase cu apă. Acestea, ținute în lumina și căldură, in muguresc și înfloresc, și sunt folosite în noaptea de Anul Nou drept sorcove. Să nu uităm că în colindele românești se cânta, în plină iarnă, despre florile dalbe, flori de măr, sau despre marut, mărgăritar. Dacă am fi cu luare aminte la colinde, nu am avea cum să nu ne întrebăm ce măr ar putea face în decembrie flori dalbe? Și de ce măr? Pentru că strămoșii noștri știau de la bătrânii lor că acea nuielușa a Sfântului Nicolae trebuie să fie una de măr, iar dacă aceea înflorea până de Nașterea Domnului, înseamnă că sfântul a mijlocit pentru iertarea celui căruia i-a dăruit crenguța, flori dalbe.

Pentru că bucuria sărbătorii Intrarea Maicii Domnului în Biserica să nu fie umbrită de post, Biserica a rânduit că pe 21 noiembrie să fie dezlegare la peste.

Tradiții precreștine

Ovidenia, obrejania sau vovidenia (termen ce provine din slavonă, în care „*văvedenie*” înseamnă *intrare*) este vechea denumire a sărbătorii din calendarul ortodox, corespunzătoare cu Intrarea în Biserică a Maicii Domnului, prăznuită pe 21 noiembrie, în săptămâna de după începutul postului Crăciunului. Sărbătoarea Ovideniei s-a suprapus pe ritualurile precreștine deschizătoare de iarnă, marcate de puterea luminii, a focului, a vederii și a viziunii.

În folclor se îmbină numeroase tradiții păgâne, precum cele care susțin că în noaptea respectivă comorile ascunse ard cu flacără albastră, cerurile se deschid, iar fetele „văd” chipul ursitului în fântână, la lumina albă a unei lumânări. Oamenii de la țară petreceau noaptea cu lumină, lumânări și focuri aprinse și făceau previziuni asupra vremii și rodului noului an. Există superstiția conform căreia în această noapte vrăjitoarele ar „vedea cel mai bine”, motiv pentru care fac farmece, descântă, ghicesc viitorul. De Ovidenie femeile dădeau de pomană „lumină de veci”, pe motiv că lumânarea din această zi, dată de sufletul morților, mai ales pentru cei morți fără lumânare, dar și pentru cei vii, nu se va stinge niciodată pe lumea cealaltă.

Sărbătoarea de Ovidenie marca împreună cu Filipii de toamnă, Noaptea strigoilor, Sântandrei (Sfântul Andrei) și Sânnicoară (Moș Nicolae, Sfântul Nicolae) perioada de sfârșit de

noiembrie și început de decembrie, un scenariu ritual de înnoire a timpului.

Monumente

- Biserica Intrarea în Biserică a Maicii Domnului din Bistrița, construită de franciscani în secolul al XIII-lea în stil gotic; monument istoric.

- Biserica de lemn „Intrarea Maicii Domnului în Biserică” din Putna (biserica ortodoxă „Dragoș Vodă”), județul Suceava, monument istoric din secolul al XIV-lea.

- Biserica Intrarea în Biserică a Maicii Domnului din Vioarești, județul Vâlcea, ctitorie boierească din cărămidă și piatră de secol XVIII; monument istoric.

- Catedrala Greco-Catolică din Gherla, cu hramul Intrarea în Biserică a Fecioarei Maria, construită în anul 1905.

Tradiții și semne de sărbătoarea Intrării Maicii Domnului în Biserică

Ziua intrării în Biserica a Fecioarei Maria, numită Ovidenia, Obrejenia sau Vovidenia, corespunde în Calendarul popular cu celebrarea unei năprasnice divinități a lupilor, Filipul cel Șchiop sau Filipul cel Mare (21 noiembrie).

Local, în Bucovina, se credea că în această zi s-ar fi născut Domnul Hristos. Sărbătoarea de Ovidenie împreună cu Filipii de Toamnă, Noaptea Strigoilor, Sântandrei și Sânnicoara (Moș Nicolae) formează, în perioada 13 noiembrie - 6 decembrie, un scenariu ritual de înnoire a timpului, probabil Anul Nou dacic.

În noaptea de Ovidenie, când se credea că se deschide Cerul și vorbesc animalele, se priveghea la lumina unei lumânări încolăcite o strachină cu apă de leac. Tot atunci se făceau farmece și descântece, se afla ursita, se efectuau observații și previziuni meteorologice. Pentru copiii morți nebotezați și pentru oamenii înecați și morți fără lumânare li se făceau în această zi praznice și li se împărțeau pomeni.

Întrucât se credea că în noaptea de Ovidenie strigoii circulau fără opreliște, se ungeau cu usturoi cercevelele ferestrelor, tocurele ușilor, vatra și cuptorul care comunica, prin horn, cu exteriorul. Pentru protecția vitelor împotriva animalelor sălbatice se interzicea orice activitate legată de prelucrarea lânii și pieilor de animale. De la Ovidenie până la Sângiorz, femeilor le era interzis să mai spele rufele la râu.

13.- HALLOWEEN

Altă denumire este *All-Hallows-Even*

Este sărbătorită de multe țări (cele mai cunoscute: Irlanda, Statele Unite, Canada, Puerto Rico, Regatul Unit, Australia, Noua Zeelandă, Germania și țările Scandinave)

Data: 31 octombrie, Celebrarea se face prin: colindat, atracții bântuite, sculptarea de [jack-o'-lantern](#) (foto), costumare; ...

Dovleac Jack-o'-Lantern

Este Asociată cu: Samhain, Sărbătoarea Tuturor Sfinților, Día de los Muertos, Sâmbăta Morților Halloween este o sărbătoare de origine celtică, preluată astăzi de multe popoare din lumea occidentală, ea răspândindu-se în secolul al XIX-lea prin intermediul imigranților irlandezi din Statele Unite ale Americii.

Este sărbătorită în noaptea de 31 octombrie, deși în unele țări data sărbătorii variază — de exemplu, în Suedia este sărbătorită în prima sâmbătă din noiembrie.

Numele provine din limba engleză, de la expresia *All Hallows' Eve* (în engleza veche, *Hallows* era cuvântul pentru „sfinți”, iar *Eve* este „ajunul”), numele sărbătorii creștine a tuturor sfinților, sărbătoare cu care Halloweenul a devenit asociat în țările unde predomină creștinismul occidental — catolic și protestant, deoarece în aceste culte creștine ziua tuturor sfinților este sărbătorită pe 1 noiembrie.

Tradiții și obiceiuri

Activitățile specifice pentru Halloween sunt purtarea de costume specifice, colindatul, sculptarea dovlecilor în formă de felinar, jucarea de farse sau vizitarea unor locuri presupus bântuite.

Cu ocazia acestei sărbători copiii se maschează în vrăjitori, mumii sau alte personaje și colindă pe la case întrebând „*Trick or Treat?*” (Păcăleală sau dulciuri?), ca o amenințare că dacă nu li se dau dulciuri, persoanei colindate i se va juca o farsă. În alte țări Halloween este serbat prin parade și carnavaluri.

Istoric

Sărbătoarea Tuturor Sfinților și Samhain.

Sărbătoarea cunoscută sub numele de Halloween a fost influențată, de-a lungul secolelor, de numeroase culturi. În Imperiul Roman era Ziua Pomona, la celtici era festivalul Samhain, iar la creștini Sărbătoarea Tuturor Sfinților.

Istoricul Nicholas Rogers, care a cercetat originile Halloweenului, observă că în timp ce „unii folcloriști i-au detectat originile în sărbătoarea romană a Pomonei, zeita fructelor și semințelor, sau în festivalul morților denumit Parentalia, sărbătoarea este cel mai frecvent legată de festivalul celtic Samhain, scris inițial Samuin”. Numele provine din irlandeza veche și înseamnă „sfârșitul verii”.

Snap-Apple Night de Daniel Maclise prezentând o petrecere de Halloween în Blarney, Irlanda, în 1832.

Festivalul Samhain sărbătorește sfârșitul „jumătății luminoase” a anului și începutul „jumătății întunecate” și este, uneori, considerat a fi „Anul Nou Celtic”.

Vechii celți credeau că granița dintre lumea aceasta și cea de dincolo se slăbește în ziua de Samhain, permițând spiritelor, bune sau rele, să o traverseze. Strămoșii

familiei erau cinstiți și invitați acasă, în timp ce spiritele rele erau gonite. Se crede că nevoia de a îndepărta spiritele rele a dus la purtatul de costume și măști. Ei îndepărtau spiritele rele deghizându-se ei înșiși în spirit rău pentru a le evita. În Scoția rolul spiritelor era jucat de tineri îmbrăcați în alb cu fețele mascate sau înnegrite.

Samhain era o vreme când se făceau provizii de iarnă și se tăiau animalele pentru a păstra carnea peste iarnă. Focurile de tabără jucau și ele un rol în festivități.

- Toate celelalte focuri erau aprinse de la focul cel mare.

Oasele animalelor tăiate erau și ele aruncate în foc. Uneori se aprindeau două focuri unul lângă altul, iar oamenii și animalele treceau printre ele ca ritual de purificare.

Următoarea influență a apărut o dată cu răspândirea noii religii creștine în Europa. În anul 835, Biserica Romano-Catolică a transformat ziua de 1 noiembrie într-o sărbătoare creștină,

care celebrează toți sfinții. Aceasta era Sărbătoarea Tuturor Sfinților, sau *Hallowmas*, sau *All Hallows*.

Alți oameni de știință consideră că Halloween este strict ca o sărbătoare creștină, priveghiul pentru Sărbătoarea Tuturor Sfinților.

Sărbătorite în Irlanda și Scoția timp de mai multe secole, obiceiurile de Halloween au fost răspândite de imigranți irlandezi și scoțieni în America de Nord în secolul al XIX-lea, și ulterior, prin influența americană, Halloween s-a răspândit în alte țări la sfârșitul secolului al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea.

Originea numelui

Jack-o'-lanterns în Kobe,
Japonia

Termenul *Halloween* reprezintă o variantă scurtată a denumirii *All-Hallows-Even* („evening”), adică noaptea de dinainte de „All Hallows”. Până în secolul al XX-lea era scrisă și „Hallowe'en”, eliminând „v”-ul și scurtând cuvântul. Deși sintagma *All Hallows* apare în engleza veche (*ealra hālgena mæssedæg*, „sărbătoarea tuturor sfinților”), conform *Oxford English Dictionary* (ediția a doua) de la Oxford University Press, *All-Hallows-Even* a fost atestată abia la 1556.

Simboluri Simbolurile și obiectele artisanale asociate Halloweenului s-au dezvoltat în timp. De exemplu, sculptarea de jack-o'-lantern provine din obiceiul de Ziua Tuturor.

Sfinților de modelare a unor felinare din napi pentru luminarea sufletelor din purgatoriu.

Napul era folosit tradițional de Halloween în Irlanda și Scoția, dar imigranții veniți în America de Nord au folosit dovleacul indigen, care erau mai ușor accesibili și mai mari – fiind mai ușor de modelat decât napii. Tradiția americană de modelare a dovlecilor este atestată de la 1837 și a fost asociată inițial cu vremea recoltei, nefiind specifică Halloweenului decât spre sfârșitul secolului al XIX-lea.

Imaginile de Halloween provin din multiple surse, inclusiv din obiceiurile naționale, operele literare de ficțiune gotică și

horror (cum ar fi romanele *Frankenstein* și *Dracula*), și din filmele horror clasice (ca *Frankenstein* și *Mumia*).

Printre primele lucrări despre Halloween se numără cele ale poetului scoțian John Mayne din 1780, care menționa farsele jucate la Halloween; *What fearfu' pranks ensue!*, precum și supranaturalul asociat cu noaptea, *Bogies* (fantome), influențându-l pe Robert Burns, autorul poeziei *Halloween* din 1785. Elemente ale toamnei, cum ar fi dovlecii, cocenii de porumb și sperietorile de ciori sunt și ele prezente. Casele sunt și ele decorate cu aceste simboluri.

Printre alte imagini de Halloween se numără temele morții, răului și ocultului, sau monștrii legendari.^[27] Culorile tradiționale ale sărbătorii sunt negru și portocaliu.

Colindatul de Halloween

Fotografie din 1928 cu o tânără costumată din Ontario, locul în care s-a consemnat prima dată colindatul de Halloween în America de Nord.

Colindatul de Halloween este practicat de copii care merg din casă în casă îmbrăcați într-un costum specific, cerând bomboane sau câteodată bani cu formula „Trick or Treat?” (în română Păcăleală sau dulciuri?), ca o amenințare că persoanei colindate i se va juca o farsă dacă nu li se dau dulciuri. Obiceiul colindatului de era popular în Scoția și Irlanda încă din secolului al XVI-lea.

În secolul al XIX-lea tinerii din aceste zone mergeau din casă în casă, cântau sau spuneau rugăciuni în schimbul unor

prăjituri și uneori amenințau cu blesteme dacă nu erau primiți.

Prima apariție a colindatului în America de Nord este înregistrată în 1911 în Ontario,^[30] iar tot acolo a apărut și expresia *Trick or Treat!* în 1917.

Costume

Costumele de Halloween sunt tradițional modelate după figurile supranaturale, monștri, schelete, fantome, vrăjitoare și diavoli.

Copii din Seattle în costume de Halloween, 1943

de Halloween sunt cunoscute ca "fețe false".

Tradiția a pătruns și în Statele Unite la începutul secolului al XX-lea, atât în rândul adulților cât și în rândul copiilor. Primele costume de Halloween produse în masă au apărut în magazinele americane în anii 1920 și 1930 când obiceiul de trick-or-treating devenea popular acolo.

Costumele de Halloween sunt tradițional modelate după figurile supranaturale, monștri, schelete, fantome, vrăjitoare și diavoli. De-a lungul timpului, printre costumele folosite au apărut și cele ale unor personaje fictive, celebrități la ordinea zilei și arhetipuri generice, cum ar fi prințesele sau luptătorii ninja.

Colindatul în costume era prezent în Scoția și Irlanda de Halloween la sfârșitul secolului al XIX-lea, numele scoțian de *guising* venind de la deghizările purtate de copii.^[33] În Irlanda măștile de Halloween sunt cunoscute ca "fețe false". Tradiția a pătruns și în Statele Unite la începutul secolului al XX-lea, atât în rândul adulților cât și în rândul copiilor. Primele costume de Halloween produse în masă au apărut în magazinele americane în anii 1920 și 1930 când obiceiul de trick-or-treating devenea popular acolo.

În ziua de 31 octombrie sau în preajma ei, adesea în vinerea și sâmbăta dinainte de Halloween, se țin petreceri tematice în care oamenii vin îmbrăcați cu costume.

Jocuri și alte activități

Există mai multe jocuri asociate cu petrecerile de Halloween. Unul dintre ele se numește *dunking* sau *apple bobbing*, și constă în culegerea cu dinții a unor mere care plutesc într-un lighean sau într-un alt vas cu apă. O variantă a jocului implică așezarea în genunchi pe un scaun, ținerea unei furculițe între dinți și tentativa de a lăsa furculița să cadă într-un măr.

Un alt joc frecvent implică agățarea cu funii a unor *scone*-uri învelite în sirop sau melasă; ele trebuie mâncate fără a folosi mâinile, activitate ce se soldează inevitabil cu mânjirea feței cu lichidul dulce și lipicios.

Unele jocuri tradiționale de Halloween sunt forme de divinație. O formă tradițională scoțiană de prevedere a viitorului soț al unei tinere fete este curățarea unui măr dintr-o singură tăietură, urmată de aruncarea cojii lungi peste umăr.

Se crede că acea coajă va cădea în forma primei litere a numelui viitorului soț. Femeilor nemăritate li se spune că dacă stau într-o cameră întunecată și se uită în oglindă în noaptea de Halloween, vor vedea chipul viitorului soț. În schimb, dacă sunt sortite să moară înainte de cununie, va apărea un craniu.

În această carte poștală de Halloween din 1904, o fată privește într-o oglindă într-o cameră întunecată în speranța de a vedea cu coada ochiului chipul viitorului soț.

Obiceiul era destul de răspândit încât să apară pe felicitări de Halloween de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea.

- Un alt joc bazat pe superstiții și atestat prin anii 1900 implica coji de nucă.

Oamenii scriau simboluri cu lapte pe hârtie albă. După uscare, hârtia era împăturită și introdusă în coji de nucă. Când coaja de nucă era încălzită, laptele devenea cafeniu și scrisul apărea pe ceea ce altfel ar fi părut a fi hârtie albă.

Pentru a juca acest joc, simbolurile din hârtie se puneau pe o farfurie. Cineva intra, într-o cameră întunecată și își punea mâna pe o bucată de gheață, apoi o pune pe farfurie. Bilețelul se lipea apoi de mână. Printre simboluri se numărau: semnul dolarului pentru bogăție, nasturele pentru burlăcie, degetarul pentru tors, arcanul pentru sărăcie, bobul de orez pentru cununie, umbrela pentru călătorie, ceanul pentru necazuri, trifoiul cu patru foi pentru noroc, moneda pentru bogăție, inelul pentru cununie rapidă și cheia pentru celebritate.

- Spusul poveștilor cu fantome sau vizionarea de filme horror sunt și ele părți ale petrecerilor de Halloween. Adesea, în preajma sărbătorii, televiziunile difuzează episoadele ale

serialelor și emisiuni speciale (de obicei pentru copii), iar unele filme horror sunt lansate special înainte de Halloween pentru a profita de atmosfera sărbătorii.

Atracții bântuite

Atracțiile bântuite sunt locuri de divertisment special concepute pentru a speria vizitatorii; cele mai multe sunt dedicate sărbătorii de Halloween. Originile acestor locuri în care vizitatorii plăteau pentru a fi speriați sunt greu de stabilit, dar se crede că acestea au fost mai întâi folosite în scopul strângerii de fonduri de către Junior Chamber International (Jaycees). Acest tip de atracții includ case bântuite, labirinturi de porumb și plimbări în vehicule decorate specific sărbătorii, iar nivelul de complexitate al decorațiilor a crescut odată cu industria Halloweenului.

În Statele Unite, aceste parcuri de distracție cu specific Halloween produc aproximativ 300-500 de milioane de dolari în decorațiilor a crescut odată cu industria Halloweenului.

Vas bântuit, vizitat cu ocazia Halloween-ului

În Statele Unite, aceste parcuri de distracție cu specific Halloween produc aproximativ 300-500 de milioane de dolari în fiecare an și atrag aproape 400.000 clienți, cu toate că tendințele sugerează că vârful atins în acest domeniu a fost în 2005. Această creștere a interesului a dus la adoptarea mai multor efecte speciale foarte tehnice și a costumelor

comparabile cu cele din filmele de la Hollywood.

Mâncăruri

- Deoarece sărbătoarea cade în vremea recoltării merelor, merele glazurate sau caramelizate se numără printre mâncărurile tradiționale de Halloween. Acestea se obțin prin ungerea merelor întregi cu un sirop dulce lipicios, uneori se adaugă miez de nucă măcinată.

- Într-o vreme, copiilor li se dădeau mere glazurate, dar practica a dispărut după ce au apărut zvonuri că unii oameni înfig ace sau lame de ras în merele date copiilor.^[43] Nu există dovezi ale unor astfel de incidente,^[44] deci se poate presupune că sunt cel mult rare și nu se soldează cu răni grave. Totuși, mulți părinți au crezut că asemenea practici sunt frecvente din

cauza mediatizării excesive. La maximul isteriei merelor, unele spitale au oferit radiografii ale sacilor de bomboane ale copiilor pentru a identifica vreo problemă. Practic toate acele puține evenimente de „otrăvire” a merelor erau de fapt cauzate chiar de părinții victimelor. Un obicei ce persistă în Irlanda de astăzi este gătirea (sau mai adesea, achiziționarea) de barmbrack (în galiciană báirín breac), o prăjitură ușoară cu fructe, în care se introduc un inel, o monedă sau alte „farmece”. Se spune ca cei care mănâncă un barmbrack cu inel își vor găsi dragostea în anul următor, tradiție similară cu cea a prăjiturii regelui la bobotează

Halloweenul în lume

Fiind una dintre cele mai vechi sărbători din lume, Halloweenul este sărbătorit în foarte multe țări de pe glob, cele mai cunoscute fiind Irlanda, Statele Unite, Canada, Puerto Rico și Regatul Unit, iar ocazional în unele părți ale Australiei și Noua Zeelandă. În America de Nord și Canada își menține cel mai înalt nivel de popularitate. În fiecare an, 65% dintre americani își decorează casele și birourile pentru Halloween. Procentul este depășit doar de decorațiunile făcute cu ocazia Crăciunului. Halloweenul este sărbătoarea în care sunt vândute cele mai multe bomboane și este a doua sărbătoare după Crăciun ca volum al vânzărilor globale.

Perspective religioase

Creștinismul catolic și protestant

În America de Nord, atitudinea creștină față de Halloween este foarte variată. În Biserica Anglicană, unele dioceze au ales să sublinieze tradițiile creștine de Sărbătoarea Tuturor Sfinților, în timp ce protestanții țin cont de sărbători ca Ziua Reformei, o zi de comemorare și rugăciuni pentru unitate. Preotul Gabriele Amorth, un exorcist numit de Vatican la Roma, a declarat: *„Dacă tinerilor americani și englezi le place să se îmbrace ca vrăjitoarele și demonii o noapte pe an, nu este nicio problemă. Dacă este doar un joc, nu există niciun rău în asta.”*

În ultimii ani, Arhiepiscopia Romano-Catolică din Boston a organizat o Sărbătoare a Sfinților pentru Halloween. Multe dintre bisericile protestante contemporane văd Halloweenul ca un moment de distracție pentru copii, ba chiar organizează serbări în bisericile lor, iar copiii și părinții lor se pot costuma, juca jocuri și primesc bomboane.

În noiembrie 2009, Vaticanul a catalogat ziua de Halloween ca necreștină, declarând că este bazată pe un sinistru și periculos curent ocultist.

Multi creștini nu atribuie vreo semnificație negativă sărbătorii de Halloween, tratând-o ca pe un pretext pur laic pentru serbarea „ciudățeniilor imaginare” și pentru oferirea de bomboane. Festivitățile de Halloween sunt obișnuite în școlile parohiale romano-catolice din America de Nord și din Irlanda. De fapt, Biserica Romano-Catolică consideră că Halloween-ul ar avea o legătură cu creștinismul. Cei mai mulți creștini nu consideră că tradiția ar avea rădăcini satanice în origine sau practică și că nu reprezintă nicio amenințare pentru viața spirituală a copiilor: educarea despre moarte și mortalitatea, precum și despre obiceiurile strămoșilor celți fiind, de fapt, o lecție de viață valoroasă și o parte din patrimoniul enoriașilor lor. Festivitățile de Halloween sunt obișnuite în școlile parohiale romano-catolice din America de Nord și din Irlanda.

Alte culte creștine

Alți creștini sunt îngrijorați de Halloween și resping sărbătoarea deoarece ei sunt convingși că trivializează (și celebrează) „ocultul” și ceea ce ei percep ca fiind rău.

Un răspuns în rândul unor fundamentalisti în ultimii ani a fost utilizarea de Case ale Iadului (Hell Houses) sau pamflete tematice (cum ar și cele ale lui Jack T. Chick), care cred despre Halloween că ar fi o oportunitate pentru evanghelizare. Unii consideră Halloweenul ca fiind complet incompatibil cu credința creștină, datorită originii sale păgâne de Festival al Morților.

În tradiția populară din România există un obicei asemănător,

Păgânismul, ocultismul și satanismul

Părintele” modern al „bisericii lui Satan”, Anton Szandor LaVey, obișnuia să spună că Halloween este una dintre cele mai mari sărbători în calendarul satanic. Mulți se uită la istoricul Halloweenului și, bazați pe aceasta, recomandă sau nu, o anumită poziție față de ea. Uneori o astfel de analiză poate ajuta, dar nu se crede că are o contribuție decisivă în a lua o hotărâre justificată.

Originea acestei sărbători poate fi plasată în ocultism și păgânism, iar grupările satanice, în unele regiuni, îi atașează o însemnătate deosebită.

Vaticanul a condamnat sărbătoarea de Halloween, despre care susține că este „anticreștină”, fiind bazată pe un „curent subteran periculos al ocultismului”. Sfântul Scaun i-a avertizat pe părinți să nu-și lase copiii să se îmbrace în fantome și vampiri deoarece Halloweenul este o sărbătoare păgână a „terorii, a fricii și a morții”. Un ziar controlat de episcopii italieni, Avvenire, a cerut în 2009 boicotarea zilei de Halloween, despre care a spus că

este „o celebrare a groazei și a macabruului” care ar putea să încurajeze „sectele [satanice] nemiloase și fără scrupule”. Mai multe biserici din Florida au protestat în octombrie 2010 față de decorarea unui parc cu motive specifice sărbătorii Halloween, acuzându-i pe organizatori că promovează imagini ale „crimei și torturii”.

„Părintele” modern al „bisericii lui Satan”, Anton Szandor LaVey, obișnuia să spună că Halloween este una dintre cele mai mari sărbători în calendarul satanic, alături de „Noaptea Walpurgică” sau Sabatul vrăjitoarelor, de pe 1 mai.

14.- IZVORUL TĂMĂDUIRII

Izvorul Tămăduirii este o sărbătoare celebrată anual în ritul bizantin în Săptămâna Luminată, în prima vineri de după Paști[1].

Legenda

Originea acestei sărbători se află în legenda unei minuni care s-ar fi petrecut lângă un izvor de lângă Constantinopol. Potrivit tradiției, un

orb și-ar fi recăpătat vederea spălându-se pe ochi cu apa acestuia. Aici orbul ar fi ajuns călăuzit de viitorul (la acea vreme) împărat al Bizanțului Leon I (457- 474) – căruia îi ceruse apă – împăratul la rândul lui călăuzit și îndemnat fiind de glasul Maicii Domnului. Ajuns mai târziu în scaunul împărătesc, Leon I a construit la locul respectiv o biserică din zid (actualul edificiu datează din 1835).

- Sărbătorită de creștinii de rit bizantin
- Semnificație: Izvorul Tămăduirii din Constantinopol (actual Istanbul)
- Data: prima vineri de după Paști

În tradiția românească

În această zi, în lăcașurile de cult după Liturghie, se face sfințirea aghesmei mici. În unele locuri există credința ca cei care beau aceasta sunt protejați de boli și dhuri rele pentru un an și se înzdrăvenesc. De asemeni uneori se mai păstrează obiceiul preoților de a merge în aceasta zi la izvoarele de apă pentru a le sfinți și, a le proteja de secare sau de adăpostirea durilor rele în preajma lor. De asemeni în unele zone prelații merg și fac stropirea caselor enoriașilor cu aghesma mică. În tradiția populară, Izvorului Tămăduirii este pentru săpătorii de fântâni cea mai spornică din an, deoarece apele sunt zbuclumate și zgomotoase, fiind mai ușor de găsit.

Izvorul Tămăduirii – tradiții și obiceiuri.

Ce trebuie să faci în această zi?

Izvorul Tămăduirii este o sărbătoare foarte importantă în calendarul creștin ortodox care pică în fiecare an în Săptămâna Luminată, în prima vineri de după Paști.

- Originea sărbătorii vine dintr-o legendă, conform căreia o minune s-ar fi petrecut lângă un izvor de lângă Constantinopol. Se spune că un om orb și-a recăpătat vederea după ce s-a spălat pe față cu apa din izvor. El a ajuns la acest izvor călăuzit de cel care avea să fie împărat al Bizanțului, Leon I, căruia îi ceruse apă. Maica Domnului l-a îndemnat pe acesta să îndrume omul orb către izvorul care l-a vindecat. După ce a ajuns împărat, Leon I a construit la locul respectiv o biserică din zid. Această biserică, situată în vechiul cartier Vlaherne, se mai vede și astăzi în Istanbul, informează crestinortodox.ro.

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii s-a generalizat în Biserica Ortodoxă în timpul secolelor V-VI. Tradiții și obiceiuri de Izvorul Tămăduirii În această zi, bisericile fac sfințirea aghesmei mici după Liturghie. Se spune că cei care beau această agheasmă se vindecă, iar în unele locuri se stropește și casa cu agheasmă mică. Jurământul În unele zone ale țării, în această zi se mai practică „Jurământul juvenil”. Ceremonia se face în fiecare an în ziua praznicului Izvorul Tămăduirii între tineri cu vârste cuprinse între 9 și 14 ani, pe criterii de prietenie, de afinitate sufletească și de sex.

- Tradiția numită înfrățitul, un legământ între băieți, un legământ între fete, are drept scop ajutorul reciproc între cei care au împlinit ritualul, în cele mai dificile momente din viața lor. Și persoanele mature împlinesc acest legământ, după care ei își spun surori, frați, veri și verișoare și se comportă ca și cum ar fi rude. Scopul acestui legământ este acela de a fi de ajutor celui cu care „s-a legat”, până la moarte. În tradiția populară, bolnavii care respectă ritualul și beau agheasmă dimineața, înainte de micul dejun, se înzdrăvenesc. De asemenea, cu agheasma mică se stropesc încăperile din gospodărie, cu excepția băii. Asimilarea Maicii Domnului cu Izvorul Tămăduirii nu este întâmplătoare, deoarece este mijlocitoarea noastră către Iisus. De aceea creștinii îi cer ajutor în momentele lor de boală sau de necaz.

În tradiția populară, Izvorul Tămăduirii este pentru săpătorii de fântâni cea mai bună zi din an. În această sărbătoare se sfințesc apele pentru a scăpa de spiritele rele. De regulă, preotul sfințește apa și apoi îi stropește pe credincioși, în timp ce se cântă următoarele cuvinte: „Mântuiește, Doamne, poporul tău și binecuvântează moștenirea Ta, biruința binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu crucea ta păzește pe poporul Tău”.

Există și în România câteva izvoare tămăduitoare. Unul dintre ele se află la: Mănăstirea Ghighiu din Prahova; la Mănăstirea Derwent un izvor cu apă tămăduitoare; la Mănăstirea Hoacioara din județul Neamț; la Mănăstirea Cetățuia Negru Vodă.

Reprezentarea Izvorului Tămăduirii în iconografie

Izvorul Tămăduirii este o sărbătoare închinată Maicii Domnului. În această zi îl sărbătorim în primul rând pe Hristos Cel Înviat, ca Izvor al vindecărilor și apoi pe Maica Domnului, ca persoană care Îl poartă pe Fiul ei, devenind astfel și ea izvor de tămăduire. Icoana numită „Izvorul tămăduirii” se întâlnește și în reprezentările murale și în icoanele pe suport, mai notează crestinortodox.ro. Se așază pe iconostasul și pe tetrapodul bisericilor cu hramul „Izvorul tămăduirii”. Această icoană se mai întâlnește și în cupola aghiazmatărilor din mănăstiri. **Aghiazmatarul** este o fântână cu apă sfințită, aflată lângă biserica mare (katholikon) a unei mănăstiri. El constă dintr-un bazin mare, cu o cupolă deasupra, susținută de coloane, unite între ele în partea superioară prin arce rotunde din cărămidă, iar în partea inferioară prin lespezi de marmură sculptate. În icoana sărbătorii Izvorul Tămăduirii, Maica Domnului și Hristos se află într-un bazin asemănător cu o cristelniță. Fecioara Maria este reprezentată cu mâinile înălțate, semn al rugăciunii, iar Mântuitorul binecuvântând cu ambele mâini, ca răspunsuri la rugăciunilor maicii Sale. Din bazin izvorăște apă care are darul tămăduirii bolilor sufletești și trupești.

Rugăciune de Izvorul Tămăduirii 2023 „Pe Fântâna cea pururea neseacă și înviorătoare, pe Dumnezeiescul Izvor din care țâșnesc șuvoaie de apă, într-un glas să laudăm! Cei ce îi cerem darul. Că în fiecare zi curge. Și arată tămăduirile ca pe curgerile râurilor. Pentru aceasta, după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem cu credință din Izvor putere neîmpuținată și cu adevărat fără de moarte. Care rouează arătat inimile

celor binecredincioși. Și cu buzele să rostim: „Tu ești mângâierea credincioșilor. Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Caci ca ceea ce ai născut mai presus de cuget pe Cuvântul, te rog să mă rouezi cu darul tău, ca să grăiesc ție: Bucură-te, apă izbăvitoare! Scoateți, bolnavilor, din izvor tămăduiri! Că Preacurata face să curgă, din izvorul cel dumnezeiesc, îndulcirea cea adevărată, izvorând cu adevărat torentul desfatării. Pentru aceasta să ne adăpăm cu toții, cu credința, din șuvoaiele cele îmbelșugate. Din văpaia durerilor scoți pe cei ce aleargă la tine, curată, rourându-i cu ape din izvorul cel minunat; că de ulcer se izbăvește omul și de pelagră, iar pe lepros îl vindeci și cărbunele l-ai stins. Dumnezeiască și sfântă apa izvorăște izvorul tău, Fecioară. Căci curgerea idropicilor o opreste degrab cu dumnezeiască chemare a harului”. Rugăciune către Maica Domnului de Izvorul Tămăduirii „Preacurata, preanevinovată, preamilostivă, prealaudată, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu Mărie, izvor al dumnezeieștii tămăduiri, grabnic ascultătoare și eliberatoare, apărătoare nebiruită a creștinilor, mijlocitoare statornică către făcătorul, nădejdea, acoperământul și ajutorul celor ce aleargă la tine, îți cer dumnezeiască tă înțelegere. Nimeni din cei ce au venit la tine nu a ieșit afară lepădat, curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci, cerând harul, a primit darul cererilor celor de folos. Și noi, păcătoșii și nevrednicii robii tăi, intrând cu nevrednicie în preacurata ta casă, în această sfântă mănăstire, alergăm către tine, scăparea noastră, aparatoarea noastră, nădejdea, acoperământul, ajutorul nostru, iar tu, că Maica noastră duhovnicească, preaiubitoare și preamilostivă ascultă cererile noastre. În aceste zile viclene, când, după cum profetul David zicea, cel cuvios pe pământ nu mai este și tot omul este mincinos, iar cei ce fac binele au pierit, căci până la unul cu toții s-au sfârșit; când a fugit dragostea celor mulți, pentru că s-a înmulțit fărădelegea, credința s-a micșorat și după cuvântul de-Dumnezeu-propovăduitorului Pavel, gura lui Hristos, oamenii au devenit – unii mai mult, iar alții mai puțin – iubitori de șine, iubitori de argint, înșelători, trufași, hulitori, nemulțumitori, neștiutori, neînfrânați, ne iubitori de bine, trădători, iubitori de plăcere, având doar chip de evlavie și nu și lucrare a acesteia; deci în această stare de plâns a oamenilor din această generație vicleană și păcătoasă, a găsit prilej potrivit începătorul

întunericului, adâncul urâciunii, șarpele cel din vechime, stricatul, vicleanul și prearăul diavol că să-și arunce toate puterile lui, toate oștile lui, toți slujitorii lui văzuți și nevăzuți asupra Bisericii Ortodoxe, asupra preacuratei și nenuntitei mirese a lui Hristos, ca fiarele cele sălbaticе urlând și ca lupii cei sălbatici apucând și sfâșiind și împrăștiind oile. Iar cei rânduți de Domnul pentru a se îngriji și a păzi oile, cu puține excepții, s-au făcut ajutători ai stăpânului întunericului, îngrijindu-se cum să predea turma lupilor celor eretici. Alții, văzându-i pe lupi apucând și sfâșiind oile, fiind năimiți, au fugit și au lăsat oile, iar corabia bisericii, din cauza vânturilor celor puternice și a valurilor celor furioase, a multelor războaie văzute și nevăzute, dinăuntru sau dinafară, este în pericol să se scufunde.”

15.- MOȘII DE IARNĂ

Moșii de iarnă sau Pomenirea Morților este o rânduială a Bisericii Ortodoxe Române în care se face pomenirea celor trecuți la cele veșnice. Această sâmbătă mai este cunoscută în popor și sub denumirea "Moșii de iarnă".

Rânduiala sau ritualul bisericii prevede ca în fiecare biserică să se officieze Sfânta Liturghie, urmată de slujba Parastasului pentru cei adormiți.

Cine poate fi pomenit?

Pot fi pomeniți toți cei care au murit nedespărțiți de Biserică. Nu pot fi pomeniți cei care au murit în dispreț cunoscut față de Dumnezeu. Precizăm că orice slujbă a Bisericii se săvârșește numai pentru cei care sunt membri ai ei. De aceea nu pot fi pomeniți nici copiii morți nebotezați, pentru că ei nu sunt membri ai Bisericii.

Moșii de iarnă

În Sâmbăta dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne se face pomenirea morților, pentru că în duminica următoare Biserica a rânduit să se facă pomenire de Înfricoșata Judecată și A doua venire a lui Iisus Hristos.

Simion Florea Marian menționa în lucrarea "Trilogia vieții", că pe tot parcursul anului, în spațiul românesc există 20 de zile de Moși. Cuvantul "moși" vine de la "strămoși", și se referă la persoanele trecute la cele veșnice. Cu apelativul "moși" sunt numiți nu doar morții, ci și principalele sărbători ce le sunt consacrate, precum și pomenile făcute pentru ei. Din zilele de

Moși amintim: "Moșii de primăvară" (de Măcinici); "Moșii de vară" (sâmbăta dinaintea Rusaliilor); "Moșii de toamnă" (în prima sâmbăta din luna noiembrie); "Moșii de iarnă" (sâmbăta dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne).

Sâmbăta, zi de pomenire a celor adormiți

Sfinții Părinți au rânduit ca sâmbăta să se facă pomenirea celor adormiți, pentru că este ziua în care Hristos a stat cu trupul în mormânt și cu sufletul în iad, ca să-i elibereze pe dreptii adormiți. Pe de altă parte sâmbăta e deschisă spre duminică, ziua învierii cu trupul. Duminica este numită și ziua a opta, pentru că este ziua începutului fără sfârșit, ea nu va mai fi urmată de alte zile, considerată simbolic a fi eternă.

Tradiții și obiceiuri de Sâmbăta Morților

Cu privire la rugăciunile pentru cei morți, Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: "Să ne rugăm pentru cei morți, iar dacă cel mort este păcătos, să i se dezlege păcatele, iar dacă este un drept, să câștige prinos de plată și să mijlocească la Dumnezeu pentru noi".

Cu privire la rugăciunile pentru cei morți, Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: "Să ne rugăm pentru cei morți, iar dacă cel mort este păcătos, să i se dezlege păcatele, iar dacă este un drept, să câștige prinos de plată și să mijlocească la Dumnezeu pentru noi". Într-o rugăciune din Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, preotul Îi cere lui Dumnezeu să-i pomenească în ceruri pe cei pomeniți de el, nominal, la proscomidie, și adaugă: „Iar pe cei pe care nu i-am pomenit, din neștiință sau uitare, sau

pentru mulțimea numelor, Tu Însuți îi pomenește, Dumnezeu, Cel ce știi vârsta și numirea fiecăruia, Cel ce pe fiecare îl știi din pântecele maicii lui.” Conform tradiției, în Sâmbăta Morților se fac parastase pentru cei adormiți, se spun rugăciuni și se dau de pomană anumite alimente pentru ca sufletul celui trecut în neființă să fie mulțumit.

La biserică se duc, spre a fi slujite de către preoți, colivă, colac, sticlă cu vin, pomelnicul în care trecem numele celor plecați la Domnul și lumânări. De asemenea, la mormintele rudelor, oamenii trebuie să aprindă cel puțin două lumânări, care au rolul de a încălzi sufletele morților.

Tradiții și obiceiuri de Sâmbăta Morților

- Conform tradiției populare, în această zi, toate bisericile din România îi pomenesesc pe cei adormiți și care nu au avut parte de slujbe rânduite la înmormântare. Datul de pomană în Sâmbăta morților este unul dintre cele mai importante obiceiuri ale acestei zile. Așadar, creștinii duc la biserică, spre a fi slujite de către preoți, colivă, colac, sticlă cu vin, dar și pachete cu plăcinte, brânzeturi, piftie, carne, sarmale, mere și alte fructe (în funcție de posibilitățile fiecăruia).

- Se zice că tot ceea ce rămâne nemâncat în Sâmbăta Morților se aruncă și nu se păstrează pentru a doua zi, când avem Duminica Lăsatului Secului de carne, altfel iarna se va răzbuna și va trimite valuri de nămeți peste cei care nu respectă aceste rânduieli.

- altă tradiție foarte cunoscută este aceea că în această zi se mănâncă și se dau de pomană piftie și alte răcitur, Moșii de Iarnă fiind cunoscuți și ca Moșii de Piftii în unele zone ale țării.

- În Transilvania, se obișnuiește să se dea de pomană inclusiv bucate preferate de cel pentru care se face pomana plus o prăjitură denumită "pupi" (chec de mere).

- În Bucovina, pachetele de pomană includ neapărat și plăcinte cu brânză și se dau familiilor necăjite, cu mulți copii.

- În Muntenia, alături de colivă se pune și un bănuț care se dă celui mai sărac, cu scopul de a aduce spor atât celui care primește pomana, cât și celui care o dă.

- În Banat, înainte de a pleca la biserică, femeile merg la cimitir pentru a tămâia mormintele. După slujba de Moșii de iarnă, femeile împart pomeni, printre care și vase cu cotoroage, un fel de mâncare făcut din afumătură de porc.

Alte tradiții:

- la cimitir se aprind cel puțin două lumânări;
- în această zi nu se lucrează;
- nu se fac nunți;
- pentru cei decedați de mai puțin de un an se face un – pomelnic separat, pentru a nu fi pomeniți alături de ceilalți.

16.- NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul este o sărbătoare creștină fixată pentru data de 24 iunie în calendarul gregorian.

Relatarea biblică a nașterii

Primul episod din Evanghelia după Luca este povestea nașterii lui Ioan Botezătorul. Acesta a fost fiul preotului Zaharia și al Elisabetei. Preotul Zaharia și soția sa Elisabeta nu au putut până la bătrânețe să aibă copii. La poporul evreu acesta era un neajuns, întrucât îngrijirea vârstnicilor era asigurată de descendenți.

În vremea împăratului Irod cel Mare, în timpul săptămânii când era de rând la templu, Zaharia a intrat să tămâieze. Pe când tot poporul era afară și se ruga, i s-a arătat îngerul Domnului stând de-a dreapta altarului tămâierii. A fost anunțat că i-au fost ascultate rugăciunile și că Dumnezeu le va da un copil, căruia trebuie să-i pună numele Ioan (Yohanan, „Dumnezeu este har”).

Pentru că a fost neîncredător în vestea adusă de arhanghelul Gabriel, Zaharia a rămas mut, nemaiputând binecuvânta mulțimea care îl aștepta afară.

Când a venit vremea să nască, Elisabeta a născut un fiu. În a 8-a zi când trebuia tăiat împrejur, s-au strâns vecinii și rudele și voiau să-l numească pe prunc – Zaharia – ca pe tată. Pentru că era soție de prooroc și avea și ea darul proorociei, Elisabeta spune că se va chema Ioan. Pentru că cei strânși obiectau și îi cereau părerea,

Zaharia a scris pe o tăbliță: „Ioan este numele lui” (Luca 1, 63), iar în clipa următoare a putut din nou să vorbească. Fiind martorii atâtor minuni (stearpa a născut la bătrânețe, și mutul a început să vorbească) cei strânși au început să se întrebe „Ce va fi oare acest copil?” (Luca 1, 66).

Festivități

Ziua nașterii Sfântului Ioan este sărbătoarea patronală a Ordinului Suveran al Cavalerilor de Malta (Cavalerii Ioaniți).

Tradiții populare și obiceiuri de Nașterea Sf Ioan Botezătorul și de Sânziene

- Nașterea Sf Ioan Botezătorul este considerată sfântă. Nimeni nu are voie să lucreze în această zi, când soarele joacă pe cer sau stă în loc la amiază. Legate de această zi sunt diverse obiceiuri, dar cele mai importante sunt cele dedicate dragostei.

- Se spune că în noaptea de Sânziene se deschid porțile cerului și lumea de dincolo vine în contact cu cei vii. Cu acest prilej, în foarte multe zone din țară, se fac pomeni pentru morți, de moșii de Sânziene.

- În multe zone din țară, se aprind noaptea focuri pe dealuri.

- În unele sate, oamenii umblă cu făcliile aprinse, înconjurând casa, ogoarele, grajdurile.

- Fetele strâng flori de Sânziene pentru a le pune sub pernă. Fac asta în noaptea premergătoare sărbătorii, în credința că își vor visa ursitul. Florile culese în ziua de Sânziene prinse în coronițe sau legate în formă de cruce. Apoi sunt duse la biserică pentru a fi sfințite și sunt păstrate, apoi, pentru diverse practici magice.

- Spre dimineață, flăcăii umblă prin sat și aruncă cununițe de sânziene pe la casele unde stau fetele de măritat.

- În dimineața zilei de 24 iunie, de Nașterea Sf Ioan Botezătorul, multe fete obișnuiau să se scalde în rouă din zone neumbrate.

- Roua sânzienelor era strânsă de bătrâne într-o cârpă albă, de pânză nouă, apoi o storceau într-o oală nouă.

- În drum spre casă, bătrânele nu vorbeau deloc și mai ales nu trebuia să întâlnească pe nimeni. Dacă toate acestea erau împlinite, atunci cine se spăla cu rouă era sănătos și dragăstos peste an.

17.- SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR PETRU ȘI PAVEL

Sărbătoarea Sfinților Petru și Pavel este o sărbătoare liturgică în cinstea martirilor de la Roma, Apostolii Sfântul Petru și Sfântul Pavel, care sunt sărbătoriți pe 29 iunie. Sărbătoarea

este de origine veche, marcând data martiriului celor doi apostoli.

Până în anul 1977 ziua de 29 iunie a fost zi liberă în toată Italia, iar din 1977 este zi liberă doar pe teritoriul orașului Roma. În seara zilei de 29 iunie are loc tradiționalul foc de artificii „La Girandola”, pe Castelul Sant'Angelo, de pe malul Tibrului.

Românii care își serbează onomastica de Sfinții Petru și Pavel. Se spune că, în ziua SFINȚILOR PETRU ȘI PAVEL, privigheto-rile și cucii nu mai cântă, iar femeile nu ar avea voie să mănânce mere până în această zi. Femeile văduve nu au voie să mănânce mere până în ziua Sfântului Ilie, ca să fie sănătoase.

Apar licuricii

Se zice că, atunci când SFÂNTUL PETRU plesnește din bici, sar din acesta scânteii, care, odată căzute pe pământ, se transformă în licurici.

Apostolii Petru și Pavel. Una din cele

O altă legendă populară spune că, atunci când oamenii se îndepărtează de credință, SântPetru cheamă balaurii și începe să pornească grindina asupra acestora, mărunțind-o, ca să nu-i pună pe oameni în mare pericol.

Obiceiuri de Sfinții Apostoli Petru și Pavel • Tradiții de Sfântul Petru • Superstiții de Sfântul Pavel • Moșii de SÂNPETRU

Sfinții apostoli Petru și Pavel sunt sărbătoriți în fiecare an în data de 29 iunie. Această zi, denumită popular SântPetru de Vară, aduce cu sine o serie de obiceiuri, tradiții și superstiții.

- În popor, ziua de 29 iunie, în care se sărbătoresc Sfinții Petru și Pavel,

mai vechi icoane rusești din Catedrala Sf. Sofia, în Veliki Novgorod marchează mijlocul verii agrare și timpul secerișului.

Cei doi apostoli sunt pomeniți împreună pentru că au murit în aceeași zi, a anului 67. Potrivit datinilor populare românești, unele dintre ele pitorești și chiar nostime, Sfinții Petru și Pavel stau în Lună: primul la dreapta, al doilea la stânga. Sfântul Petru este cel care are cheile de la poartă și încăperile Raiului, fiind și mâna dreaptă a lui Dumnezeu.

- Se spune că Sfântul Petru guvernează peste ploaie și căldură, posedă puterea de a arunca grindina peste pământ. Înainte de a o slobozi, el o fierbe trei zile la rând pentru a o mărunți astfel încât să nu afecteze prea tare ogoarele muritorilor. Când tunetele se aud cumva înăbușit ori se izvodește huruit mare în ceruri înainte de ploaie, se spune că Sfântul Petru a pus la fiert piatra pentru grindină.

- În multe povestiri și snoave populare, SântPetru apare precum un om obișnuit: îmbracă straie țărănești, lucrează pământul, crește vite și, desigur, pescuiește.

Moșii de SÂNPETRU

- În ziua sărbătorii, oamenii obișnuiesc să dea de pomană pentru sufletele celor morți- sărbătoarea fiind cunoscută și sub numele de Moșii de SÂNPETRU. Conform credinței populare, moșii ar fi fost nouă bătrâni care făceau doar lucruri bune și minuni peste tot pe unde mergeau.

- De ziua Moșilor de SÂNPETRU sau de Vară, femeile împart oale cu apă, pentru ca cei morți să aibă ce bea pe lumea cealaltă-

- tot în această zi oamenii au voie să lucreze orice, dar să nu toarcă, căci se crede că astfel se întorc colacii de la morți.

- În ziua Moșilor de Sântpetru, femeile dau de pomană și vase cu vin, lapte și mâncare gătită, vase care se împodobesc deseori cu flori și cireșe.

- Cică nu e îngăduit nici unei femei să mănânce mere până în această zi, fiindcă altfel îi supără pe morți. După sărbătoare însă, femeile tinere pot mânca mere, cele vârstnice fiind nevoite să mai aștepte până la Sfântul Ilie. În această zi se duc la biserica mere, zarzăre, coliva, colaci iar cine are – și puțină miere în faguri.

- Până în această zi nu se scutură merii. Se crede că, dacă

se respectă această datină, sunt ocrotite ogoarele de căderea grindinei.

- Oamenii pistruiți trebuie să se spele pe față cu apă la miezul nopții, când cântă cocoșul; tradiția spune că respectând acest ritual, pistruii nu se mai înmulțesc.

- Dacă tună și fulgeră azi, nucile și alunele vor fi viermănoase.

- Sărbătoarea Sfinților Petru și Pavel se ține timp de trei zile pentru ca agricultorii să fie protejați împotriva potoapelor și pentru ca grânele lor să fie bogate.

- În lumea rurală, sărbătoarea este cunoscută sub numele de SÂNPETRU și marchează vremea secerișului și jumătatea verii agrare.

- Ziua de dinaintea sărbătorii este dedicată spiritelor cerului care, până în această zi, umblă libere prin lume și îi pedepsesc pe cei care dorm pe afară. Un mod de protecție împotriva acestor duhuri sunt usturoiul și pelinul.

- Fiind pus mai mare peste încăperile Raiului, SÂNPETRU împarte hrana animalelor sălbatice – și mai ales lupilor, această zi fiind denumită și "Sărbătoarea lupilor", și fierbe grindina pentru a o mărunți prin topire și a deveni mai puțin primejdioasă pentru oameni și ogoare.

- Se spune că, în ziua SFINȚILOR PETRU ȘI PAVEL, privighetorile și cucii nu mai cântă,.

- Și despre cucii se spune că se transformă în șoimi în această zi, ei revenind la forma lor originală în ziua Bunei Vestiri.

- SÂNPETRU este cel mai cunoscut din calendarele populare românești, el neavând un număr fix de zile de post și fiind vestit de către apariția licuricilor și tăcerea cucilor.

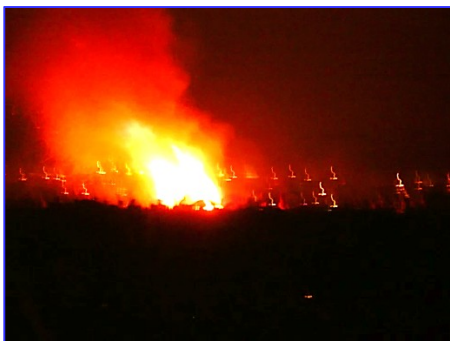
- În tradiția populară, SÂNPETRU apare fie ca personaj pământean, fie ca divinitate cerească. Se spune că, la marile sărbători calendaristice (Crăciun, Anul Nou, Bobotează, Măcinici, Sângiorz, Sânziene) SÂNPETRU poate fi văzut de pământeni la miezul nopții, când se deschide pentru o singură clipă cerul, stând la masa împărătească în dreapta lui Dumnezeu.

- SÂNPETRU este un bun sfetnic al lui Dumnezeu, care-l consultă în luarea unor decizii, și cel mai cunoscut „sfânt” al calendarului popular.

18.- SAMHAIN

Tip Samhuinn / Samhainn (scoțiană)
Sauin (manx)

- Data** Apusul din 31 octombrie – Apusul din 1 noiembrie (Emisfera nordică)
 Apusul din 30 aprilie – Apusul din 1 mai (Emisfera sudică)
- Festivități** focuri, mușcarea merelor, divinație, ospățuri
- Observări** irlandezi, scoțieni, poporul Manx, celtici neo-păgâni, Wicca
- Asociere** Halloween, Hop-tu-Naa, Calan Gaeaf, Kalan Gwav, Ziua Tuturor Sfinților, Ziua Morților

Focuri de sărbătorire a Samhainului în Scoția

Samhain este o veche sărbătoare păgână.

Ea corespunde aproximativ calendaristic sărbătorilor „Ziua morților” și „Halloween”. E considerată a fi „Anul Nou Celtic”. Practic, Samhainul nu are o dată fixă, sărbătorindu-se la a 8-a lună plină după echinoxul de primăvară. În acest interval, vreme de două zile, timpul s-ar opri, spun legendele celtice, iar

bariera dintre lumi devine foarte subțire, oamenii putând intra în contact cu rasele dispărute, retrase în adâncuri.

19.- SÂNZIENE

Sânzienele la Festivalul cetăților dacice Cricău, 2013

Sânzienele sunt, în mitologia românească, zâne bune din clasa ielilor dar care atunci când nu le este respectată sărbătoarea devin surate cu Rusaliile care sunt zâne rele.

Uneori Sânzienele sunt supranumite și Drăgaicele, manifestându-se, potrivit superstiției, în ziua Sf. Ioan Botezătorul - 24 iunie.

Sânzienă

Manifestări

Pe lângă manifestările tipice fapturilor supranaturale din clasa ielilor, Sânzienele au și manifestări vizuale: flori de scaieți, tunse de puf, sunt atârinate peste noapte de streășină și, după cât crește puful dimineața, se stabilește norocul celor care înfăptuiesc datina.

Natură și etimologie

Sânzienele sunt o pluralitate anonimă, dar există și o zână bună: Iana Sânziana. După Mircea Eliade, Sânzienele provin

daco-romană (Diana sancta, potentissima) era aceeași divinitate cu Artemis-Bendis a tracilor (Herodot, IV, 33). Această echivalență, oricât de probabilă ar fi ea, nu este încă demonstrată^[3], dar nu este nici o îndoială că sub numele roman al Dianei s-ar ascunde, sincretizată sau nu, o zeiță aborigenă.

Or cultul acestei zeițe a supraviețuit după romanizarea Daciei și numele de Diana se găsește în vocabula românească zâna. Diana Sancta din Sarmizegetusa a devenit Sânziana (<San(cta) Diana), figură centrală a folclorului românesc.. Continuitatea religioasă și lingvistică a fost asigurată mai ales datorită faptului că procesul de transformare a avut loc într-un mediu popular, adică rural (campestru și silvestru)."

C.- SĂRBĂTORI VARIABLE ÎN CALENDARUL JAPONEZ

1.- NUNTĂ ÎN JAPONIA

Sabina Yamamoto..... nu, nu toate nunțile sunt tradiționale.

Astăzi, nunțile cu tematică creștină sunt cele mai populare, 64,3% dintre cupluri alegând acest stil – deși este aproape întotdeauna doar un stil, rar legat de credințele religioase ale celor care le aleg. Acestea sunt urmate de cununiile civile (16,8%) și de nunțile Shinto (16,7%). Un număr

foarte mic optează pentru o ceremonie budistă sau pentru simpla înregistrare a actelor fără nicio altă bătaie de cap.

Nuntă – căsătorie (religioasă); ceremonial și petrecere organizate cu prilejul unei căsătorii (religioase). Nuntă în Japonia – un spectacol în care doi indivizi îndrăgostiți sărbătoresc începutul unei aventuri comune, cu promisiunea de a rămâne împreună la bune și la rele... o tradiție veche de câteva secole... o afacere de miliarde de yen.

Să te căsătorești în Japonia este una dintre cele mai costisitoare modalități de a-ți uni destinele. În jurul acestei afaceri a înflorit o industrie imensă, de la filme Blu-ray de înaltă calitate ale evenimentului, la petreceri unde mireasa își schimbă ținuta de câteva ori – purtând rochii extravagante – la înmânarea verighetelor, tăierea tortului, galoanele de șampanie și preoții fățarnici. Nevin Thomson spune într-un articol publicat în decembrie 2016: I have married 900 people in Japan. Back in the late 1990s early 2000s, I moonlighted as a fake priest and officiated 450 weddings without ever being ordained – or even being especially religious. I'm white, male, and I was available. And that's really all it took to get the gig.*

Sunt lesne de observat numeroasele capele cu design exagerat, bisericile europene care-ți put a faux – imitații fidele – în cele mai celebre zone ale Tokyo-ului, dar în interiorul cărora se ascunde o mașinărie economică bine unsă, care oferă un schimb incredibil de profitabil pentru marile corporații care le dețin. Multe rochii de mireasă sunt importate din China sau Europa și sunt închiriate viitoarelor mirese, fiind adesea refolosite, și nu o dată, ci de mai multe ori. Agenții pricepuți ar putea susține că este o afacere ecologică, dar în realitate, este doar o mișcare inteligentă din punct de vedere comercial. Potrivit Marriage Trend Survey 2021, numărul mediu de persoane invitate la o nuntă este de 43, iar costul mediu este de 2.923.000 de yen (în jur de 20.000 de dolari). Dar își scot banii? Probabil că da, darul de nuntă diferă în funcție de gradul de rudenie și relația pe care o au invitații cu mirii, așadar prietenii și colegii vor contribui cu 30.000 de yen (203 de dolari), șefii cu 50.000 de yen (340 de dolari), rudele îndepărtate în jur de 30.000-50.000 de yen, iar rudele apropiate vor da între 50.000-100.000 de yen.

Când estul se întâlnește cu vestul

Pentru majoritatea japonezilor, conceptul căsătoriei a fost modelat de decenii de cinematografie și romane de dragoste. Ceremonia modernă de nuntă este o combinație între tradiție și influențe hollywoodiene, dar, sub stratul comercialismului, se ascunde o semnificație profundă. În 1993, nunta Prințesei Masako a fost un eveniment foarte popular care a îmbinat tradițiile formale japoneze și cele occidentale, generând un val de mirese imitatoare. Aceste noi tradiții de nuntă sunt tratate cu mare seriozitate de către cuplurile japoneze, dar să nu uităm că și cele mai vechi obiceiuri sunt relativ noi, în vârstă de doar câteva sute de ani.

Ce înseamnă o nuntă tradițională?

În perioada Edo (1615–1868), structura socială a fost puternic controlată de regimul militar Tokugawa. Căsătoriile daimyo (domnitor feudal aparținând elitei samurailor) și ale familiilor șogunatului au fost aranjate pe baza intereselor politice, cu necesitatea consimțământului șogunului. Ceremoniile de nuntă erau formale, bazate pe convențiile perioadei Muromachi, iar tradițional se țineau noaptea, dar în perioada Edo devenise obișnuit să aibă loc ziua. Când un daimyo se căsătorea cu fiica șogunului, ceremonia era mai elaborată, implicând construirea unei noi aripi la reședința sa. Trusourile de nuntă erau semnificative pentru daimyo bogați și puternici și reprezentau rangul social și alianțele politice. Ele erau elaborate și pregătite cu atenție. Ceremoniile de nuntă ale perioadei Edo au lăsat amprente valoroase în istoria culturală.

Pe de altă parte, oamenii obișnuiți aveau o tradiție similară, iar negustorii înstăriți comandau ustensile de casă scumpe și rafinate, mobilier și kimono-uri pentru fiicele lor. Cu toate acestea, ceremoniile lor de nuntă erau mult mai simple, iar trusoul putea fi dus la casa mirelui în doar câteva lăzi. Legile emise de șogunat limitau strict utilizarea aurului și a altor materiale scumpe de către straturile sociale mai puțin înstărite, pentru a controla modul în care își arătau averea.

Ceremonia de nuntă Shinto din Japonia este una dintre cele mai complicate și fascinante, deși este o invenție relativ modernă. Prima mențiune a unei nunți într-un manual Shinto a fost în 1872; dar nu au fost raportate până în anii 1880, iar acestea erau limitate la familiile preoților șintoști.

Cele douăsprezece trepte ale ceremoniei de nuntă Shinto sunt un ritual complex care păstrează semnificația profundă a credinței Shinto. Mireasa și mirele sunt îmbrăcați tradițional și parcurg etape ca procesiunea către sanctuar (unde sunt prezenți preoții și oaspeții), intrarea în sanctuar (cu familia miresei la stânga și familia mirelui la dreapta), ceremonia de purificare (esențială în credința Shinto), citirea rugăciunii Shinto pentru a anunța căsătoria zeilor, schimbul a trei pahare de sake sacru într-un ritual puternic numit San-San-Kudo, dansul oferit zeilor de către sacerdotese Shinto și altele. Dar, în ultimii ani, foarte puțini mai aleg o nuntă tradițională.

Nunțile la templele budiste sunt și mai puțin căutate, dar totuși reprezintă o experiență specială, mai ales într-unul din templele Zen din Kyoto, de exemplu. Ceremonia este mult mai simplă și implică recitarea sutrelor budiste și schimbul de jurăminte formale în fața unui preot budist.

Cum arată o ceremonie modernă?

Când am spus că nunta japoneză este un spectacol, nu glumeam. Totul este regizat, totul este gândit, nu există nimic neprogramat. Totul a fost planificat până la cel mai mic detaliu cu luni înainte, inclusiv momentul și modul în care mirele și

mireasa își fac apariția la ceremonie și, mai târziu, la petrecere (cum să pășească, cum să țină mâinile, cum să se privească, ce să spună). Evenimentul în sine este, de obicei, împărțit în două părți: ceremonia de nuntă (kekkonshiki) și petrecerea de nuntă (hiroen). Un lucru esențial, important de știut, este că la nunțile japoneze nu se dansează, nimeni nu dansează.

Ar fi greu de ținut sub control dansul a zeci de invitați, dacă ar fura cineva mireasa? Cum s-ar explica asta?

În schimb, cei prezenți vor asista la o serie de discursuri din partea nuntașilor: un discurs din partea șefului miresei, unul din partea șefului mirelui și câte unul din partea celor mai buni prieteni ai fiecăruia dintre cei doi. Vor fi multe lacrimi, iar unul dintre momentele culminante este când mireasa, urmată de mire, citește o scrisoare adresată părinților, în care își amintește momente din copilărie, trecerea la maturitate și încheie discursul mulțumindu-le pentru toate eforturile făcute. Acesta ar fi un moment extrem de emoționant, dacă n-ar exista întregul scenariu din spate. Mirele, în timp ce mireasa își trage mucii, îi ține microfonul și îi întinde discret batista din buzunar. Un alt lucru foarte bine gândit este servirea mesei. E simplu, mirii nu apucă să înfigă furculița în friptură pentru că, în jurul mesei lor, vor trece toți prietenii, colegii, șefii, verișorii, bunicii, nepoții, părinții, mătușile și unchii; toți cu câte o sticlă de băutură în mână, ca să le toarne în pahare mirilor, să dea noroc și să facă poze. Un alt lucru mai puțin cunoscut este că, la picioarele celor doi, există două găleți (foarte elegante, ce e drept) în care amândoi, după fiecare kampai, vor turna acolo lichidul rămas în pahar ca să poată repeta aceeași mișcare cu următorul invitat, astfel încât nimeni să nu se îmbete prea tare. Îmi amintesc cum, la nunta noastră, domnul Yamamoto (după câteva guri de bere), se făcuse roșu ca racul și umpluse găleata în câteva minute.

După vreo două ore, petrecerea se încheie și asta este! Toți sunt trimiși frumușel acasă, dar nu cu mâna goală. Vor primi hikidemono, un mic cadou din partea proaspătului cuplu, ca o modalitate de a le exprima recunoștința pentru onorarea invitației. (Felicitări pentru căsătorie)!

Am plecat din România când eram atât de tânără încât toată lumea din generația mea era încă „pe piață”, fără niciun bănuț pus în inelul de logodnă. Nu pot să spun dacă am ratat

ceva grozav în comparație cu nunțile japoneze. Poate doar o porție bună de sarmale și o ciorbă de burtă! Dar hei, asta e adevărata dragoste: sarmale și ciorbă!

2.- 28.395 DE PERSOANE AU PESTE 100 DE ANI IN JAPONIA

Numărul japonezilor care au împlinit 100 de ani sau au depășit această vârstă este în continuă creștere în Japonia și va ajunge până la sfârșitul lunii la cifra de 28.395, a relatat Reuters.

Acest număr a crescut cu 2.841 de persoane în raport cu anul trecut, a precizat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. Cea mai în vârstă persoană din Japonia este o femeie, Yoneko Minagawa, care a împlinit 113 ani. Ea locuiește pe Insula Kyushu, din sudul Japoniei, o regiune care se mândrește cu cel mai mare număr de centenari. Femeile constituie majoritatea persoanelor cu vârste peste 100 de ani (85,4%). În Japonia se înregistrează cea mai ridicată durată medie de viață din lume, adică 81,55 de ani. La femei, vârstă medie este de 84,61 de ani, în timp ce la bărbați media este mai mică, de 77,86 de ani, în creștere față de anii precedenți.

Publicarea raportului coincide cu Ziua respectului pentru vârstnici („Keiro no Hi”, în limba japoneză). Această celebrare a celor înțelepți a avut loc, pentru prima dată, în 1951, sub denumirea „Ziua persoanelor în vârstă” („Toshiyori no Hi”). În 1996, a devenit zi națională și și-a schimbat numele în cel actual. „Keiro no Hi” se sărbătorește în mod tradițional în cea de-a treia zi de luni din septembrie. În această zi au loc diferite manifestări, prin care cei mai tineri le mulțumesc celor vârstnici pentru contribuția adusă la dezvoltarea societății, pentru ajutorul pe care îl oferă efectiv sau prin experiență de viață acumulată. Oficialitățile organizează mese rotunde, în cadrul cărora se discută aspecte legate de problemele cu care se confruntă bătrânii și se caută modalități de îmbunătățire a vieții lor.

De „Keiro no Hi”, dar nu numai în această zi, japonezii celebrează un simbol: acela al longevității. Din

timpuri străvechi, în Japonia, vârstă înaintată este asociată cu profunzimea și verticalitatea spirituală, calități pe care urmașii samurailor le prețuiesc în mod deosebit.

3.- ZIUA SĂNĂTĂȚII ȘI A SPORTULUI - A 2^a LUNI A LUNII OCTOMBRIE

În Japonia, suntem foarte pasionați de sport. De fapt, avem chiar și o vacanță națională H. pentru a sărbători dragostea noastră pentru sport! Se numește Ziua Sănătății și Sportului și are loc în fiecare an în a doua zi de luni a lunii octombrie. Peoni japonezi sărbătoresc această zi din 1966. De Ziua Sănătății și a Sportului, majoritatea școlilor își țin Ziua anuală de câmp. Este ca o mini olimpiadă! Studenții concurează la joc și participă la o mare varietate de care mi-a plăcut întotdeauna Field Day la școala mea, iar anul acesta nu a fost diferit! Ziua a început cu o paradă a tuturor echipelor. Apoi, toți concurenții s-au răspândit pe câmp pentru întinderea de grup. Pe parcursul zilei, am concurat în multe evenimente tradiționale de piste și teren, precum sprintul de 100 de metri și saltul lung, dar am jucat și câteva jocuri japoneze unice! De exemplu, echipele mari de dimensiuni-ire au la dispoziție 2-3 minute pentru a arunca cât mai multe baghete mici într-un coș în vârful unui stâlp înalt! Și în o-tama korogashi echipele de doi trebuie să lanseze o minge uriașă printr-un curs de obstacole! Ziua de sănătate și sport nu este doar pentru copii. Încurajează oamenii de toate vârstele să fie activi! De fapt, au fost și câteva evenimente speciale pentru părinții de la școala mea! Tata nu a concurat pentru că avea dureri de cap, dar cred că asta a fost doar o scuză! Oricum, toată ziua a fost foarte distractivă. abia aștept anul viitor!

II.- SĂRBĂTORI RELIGIOASE ISLAMICE

DESPRE MUSULMANI

Musulmanii sunt grupul religios cu cea mai rapidă creștere din lume. Creșterea și migrația regională a musulmanilor, combinate cu impactul continuu al Statului Islamic (cunoscut și sub numele de ISIS sau ISIL) și al altor grupuri extremiste care comit acte de violență în numele islamului, au adus musulmanii și credința islamică în primul planul dezbaterilor politice din multe țări. Cu toate acestea,

multe fapte despre musulmani nu sunt bine cunoscute în unele dintre aceste locuri, iar majoritatea oamenilor- care trăiesc într-o țară cu o populație musulmană relativ mică știu puțin sau deloc despre islam. În 2015 existau 1,8 miliarde de musulmani în lume – aproximativ 24% din populația globală – potrivit unei estimări a Pew Research Center. Dar, deși islamul este în prezent a doua religie ca mărime din lume (după creștinism), este religia majoră cu cea mai rapidă creștere. Într-adevăr, dacă tendințele demografice actuale continuă, se așteaptă ca numărul musulmanilor să depășească numărul creștinilor până la sfârșitul acestui secol. Deși multe țări din regiunea Orientului Mijlociu-Africa de Nord, unde religia și-a avut originea în secolul al VII-lea, sunt puternic musulmane, în regiune trăiesc doar aproximativ 20% din musulmanii din lume. Majoritatea musulmanilor la nivel mondial (62%) trăiesc în regiunea Asia-Pacific, inclusiv populații mari din Indonezia, India, Pakistan, Bangladesh, Iran și Turcia. Indonezia este în prezent țara cu cea mai mare populație musulmană din lume, dar Pew Research Center preconizează că India va avea această distincție până în anul 2050 (rămânând în același timp o țară majoritar hindusă), cu peste 300 de milioane de musulmani. Populația musulmană din Europa este, de asemenea, în creștere; se preconizează că 10% din toți europenii vor fi musulmani până în 2050.

1.- 1 FEBRUARIE – ZIUA MONDIALĂ A HIJAB-ULUI ISLAMIC

De Ziua Mondială a Hijabului, femeile care nu sunt musulmane sunt invitate să încerce vâlul tradițional al Islamului.

Poate această practică să conducă la toleranță religioasă și la înțelegere mai bună a fenomenului?

Jess Rhodes, o studentă de 21 de ani din Marea Britanie, a

intrat în acest joc.

Una dintre prietenele ei i-a împrumutat un vâl pe care tânăra îl va purta pe tot parcursul zilei de 1 februarie, de Ziua Mondială a Hijabului.

Mișcarea a luat naștere în New York, fiind pentru prima oară organizată de Nazma Khan pe rețelele de socializare.

A atras atenția musulmanilor și a non-musulmanilor din peste 50 de țări de pe Glob.

"Am crescut în Bronx și am fost discriminată de multe ori din cauza vălului" povestește Khan. „În școala generală, mi se spunea „Batman” sau „ninja”. În timpul facultății, la puțin timp după atentatul din 11 septembrie, colegii au început să-mi spună Osama Bin Laden”.

„M-am gândit că singura metodă de a pune capăt acestei discriminări este să le rog și pe celelalte fete să încerce experiența hijabului”, a mai declarat Nazma Khan pentru BBC News.

Cuvântul „hijab” vine din limba arabă și desemnează vălul purtat pe cap de femeile musulmane.

Ziua Mondială a Hijabului este sărbătorită în fiecare an la 1 februarie pentru a onora femeile musulmane care poartă hijab. Este, de asemenea, o zi pentru a îndemna femeile de diferite origini și credințe să încerce hijab-ul și să vadă cum este să îl poarte. Femeile musulmane își mențin modestia prin purtarea hijabului. Multe dintre ele îl folosesc, de asemenea, pentru a se proteja de hărțuirea masculină. Hijab-ul este un văl pe cap și pe piept purtat de femeile musulmane, de obicei atunci când se află în preajma bărbaților care nu fac parte din familia lor apropiată. Termenul „hijab” înseamnă „partiție” sau „cortină”, în ciuda aspectului său de văl de cap. Hijaburile sunt plăcute de purtat, deoarece vin într-o gamă largă de culori și stiluri. Deși femeile sunt obligate să poarte hijab doar în compania bărbaților care nu fac parte din familia lor apropiată, multe femei musulmane preferă să poarte hijab ca mijloc de promovare a solidarității culturale. Altele fac această alegere pe baza percepției lor despre hijab ca fiind o cerință religioasă.

2.- ISRA ȘI MI'RAJ

În cadrul islamului, Isra și Mi'raj, sărbătorit în a 27-a zi a lunii a 7-a din calendarul musulman, se referă la o călătorie miraculoasă pe timp de noapte întreprinsă de profetul Mahomed, în două picioare. Mai întâi de la Mecca la Ierusalim, iar apoi de la Ierusalim la ceruri. Credincioșii o

consideră atât o călătorie fizică, cât și una spirituală, care a fost asistată de Allah însuși – de exemplu, oferindu-i lui Mahomed

un armăsar asemănător unui pegas, Buraq, pe care să-l călărească în prima parte a călătoriei.

Există unele dispute între cercetători cu privire la faptul dacă „cea mai îndepărtată moschee”, Al-Aqsa, era o moschee de cărămidă și mortar la propriu sau doar un simplu loc de rugăciune, dar adepții credinței musulmane sunt de acord că călătoria lui Mohamed a fost cu adevărat un miracol, deoarece pentru a călători prin metode normale între Mecca și Ierusalim ar fi fost nevoie de mai mult de o lună, nu de o singură noapte de Isra și Mi'raj.

3.- RAMADAN

Ramadanul, a noua lună a calendarului islamic, începe cu 10-12 zile mai devreme în fiecare an, ceea ce îi permite să cadă în fiecare anotimp pe parcursul unui ciclu de 33 de ani și este considerată una dintre cele mai sfinte luni ale anului pentru musulmani. Este respectată de musulmanii din întreaga lume ca o lună de post, rugăciune, reflecție spirituală și unitate. Această observare anuală a Ramadanului este considerată unul dintre cei cinci piloni ai Islamului și va fi sărbătorită în 2023 între 2 aprilie și 2 mai

Pentru a înțelege cum a devenit Ramadanul o parte atât de importantă a islamului, trebuie să ne întoarcem la începuturi – mai exact în anul 610 d.Hr. Acesta este anul în care un bărbat arab pe nume Mahomed medita în peștera Hira, situată în muntele Jabal an-Nour, în apropiere de Mecca. În timp ce medita, Mahomed a fost vizitat de îngerul Jibril, care i-a dezvăluit primele cuvinte din ceea ce mai târziu a fost cunoscut sub numele de Coran. Îngerul i-a spus lui Mahomed că acele

cuvinte veneau direct de la Allah și că El este singurul și unicul Dumnezeu. La acea vreme, în Arabia, era obișnuit ca oamenii să se închine la mai mulți zei diferiți, dar îngerul i-a spus lui Mahomed că Allah este singurul Dumnezeu adevărat. După ce i-a dezvăluit cuvintele lui Dumnezeu, îngerul i-a poruncit lui Mahomed să recite ceea ce tocmai îi fusese arătat. Mahomed nu știa să citească sau să scrie la acea vreme, dar a reușit să recite cuvintele perfect. Apoi i s-a explicat lui Mahomed că el era ultimul dintre profeții pe care Allah îi trimisese pentru a răspândi învățăturile religiei islamului. Noaptea în care profetul Mahomed l-a văzut pentru prima dată pe îngerul Jibril este cunoscută sub numele de Laylat al-Qadr (Noaptea puterii). Mulți musulmani cred că această noapte a avut loc în cea de-a 27-a noapte a anului lunar (pe care se bazează calendarul islamic), deși unii cred că a avut loc în oricare dintre celelalte nopți impare din ultimele 10 zile ale lunii.

4.- EID AL-FITR

Prima este sărbătorită la sfârșitul lunii Ramadanului, în timp ce Eid Al-Adha are loc în a 10-a zi din Dhu al-Hijjah (ultima lună a calendarului islamic).

De asemenea, nu este de neglijat faptul că musulmanii šiiti și sunniți nu celebrează același program de sărbători și că practicile variază în funcție de națiune. O sărbătoare musulmană cele-brată pe scară largă – va avea

loc probabil pe 3 mai 2023.

Bazat pe calendarul lunar, Eid al-Fitr este comemorat după sfârșitul lunii sfinte a Ramadanului, când musulmanii postesc de la răsăritul până la apusul soarelui, astfel, Eid al-Fitr este cunoscut și sub numele de „Festivalul ruperii postului”. Mulți oameni sărbătoresc festivalul vizitându-și prietenii și familia, făcând schimb de cadouri și preparând alimente și dulciuri speciale care sunt sinonime cu festivalul în sine. În multe țări din Asia de Sud, precum Pakistan și India,

bătrânii comunității oferă cadouri în bani copiilor, care sunt cunoscute sub numele de 'Eidi'.

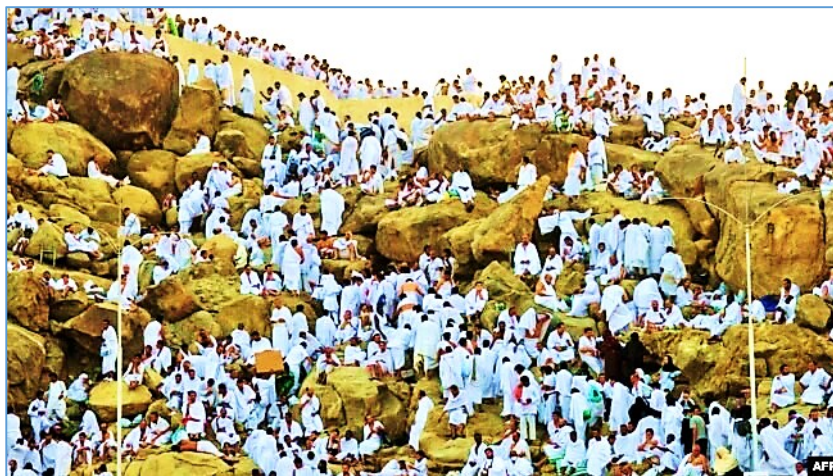
Alte tradiții culturale îi văd, de asemenea, pe musulmani mergând la rugăciunea specială de dimineață în ziua de Eid. Odată ce rugăciunea se termină, toți musulmanii din adunare, fie că este vorba de un străin sau de un prieten, fac schimb de urări de Eid, îmbrățișându-se reciproc.

Ziua Eid al-Fitr se schimbă în fiecare an, în funcție de calendarul islamic, care depinde de ciclurile lunare. În fiecare an, ziua se decalează cu cel puțin o marjă de 10 zile, căzând din ce în ce mai devreme. După o lună de post și abținere, musulmanii sărbătoresc festivalul cu multă fanfară. Este, de asemenea, o zi în care se plătește „Zakat”, o formă obligatorie de caritate pentru musulmanii care și-o pot permite.

Zakat, care se ridică la 2,5% din venitul net brut al unei gospodării musulmane, este dat celor mai puțin norocoși din societate. 'Fitrana' este o altă formă de caritate care se dă, de asemenea, în această perioadă, iar acest tip de caritate are ca scop rectificarea oricăror greșeli accidentale postului.

5.- ZIUA DE ARAFAT

Ziua de Arafah (sau Arafat) este a noua zi a lunii lunare islamice. Este în a douăsprezecea lună a calendarului islamic, Dhul- Hijjah și este, de asemenea, în a doua zi de Hajj. Musulmanii consideră că este cea mai bună zi din an. Această zi este evenimentul culminant pentru musulmanii aflați în pelerinaj la Mecca, în Arabia Saudită, care se adună pe câmpia montană Arafah pentru a se ruga și a implora iertarea.

Pelerinii pe dealul stâncos

Pelerinajul este cel de-al cincilea pilon al islamului, astfel că Ziua de Arafah are o mare greutate pentru musulmani. Ziua de Arafah este cunoscută ca fiind ziua în care, dacă este căutată, milioane de păcate ale musulmanilor sunt iertate de Allah.

Arafah este cunoscută ca fiind ziua în care Allah a desăvârșit religia islamului. Este, de asemenea, importantă pentru că a fost ziua în care a fost revelat un verset important din Coran, Surah al Maa'idah 5:3. În Emiratele Arabe Unite, Ziua lui Arafah este sărbătorită ca zi de sărbătoare. Un alt nume pentru Ziua de la Arafah este „Eliberarea de foc”. Semnificația lui Arafah este 'a cunoaște'. În islam, se crede că, atunci când au fost îndepărtați din rai și separați, Adam și Eva (cunoscută sub numele de Hawa) au fost plasați pe Pământ și amândoi s-au întâlnit pe câmpia Arafah. Se spune că Profetul Mahomed a întărit importanța de a sta pe Arafah ca parte esențială a efectuării Hajj.

6.- EID AL-ADHA

Eid al-Adha este ziua sfântă musulmană care onorează sacrificiul pe care Ibrahim (Avraam) a fost dispus să îl facă pentru a se supune poruncii lui Dumnezeu: viața fiului său iubit, Isaac.

Dar când Ibrahim era pe punctul de a-și sacrifica fiul, Dumnezeu -impressionat de credința lui Ibrahim – a oferit un berbec de sacrificiu în locul băiatului.

Musulmanii sărbătoresc acum acest eveniment împărțind un animal sacrificat în trei părți: o parte pentru ei înșiși, una pentru familia lor, iar a treia parte este dată celor nevoiași.

Sărbătoarea Eid al-Adha este observată în cea de-a 10-a zi din Dhul Hijjah – a 12-a lună a calendarului lunar islamic.

7.- ZIUA ANULUI NOU HIJRI

Ziua Anului Nou Hijri este sărbătorit în prima zi din Muharram, iar datele se schimbă în fiecare an. Se mai numește și Anul Nou islamic sau Anul Nou arab. Din cauza diferenței dintre anul lunar islamic și anul solar al calendarului gregorian, Anul Nou islamic nu are loc în

aceeași zi cu cel din calendarul gregorian. Primul an al acestui calendar a început în anul gregorian 622 d.Hr. când profetul Mahomed a emigrat de la Mecca la Medina împreună cu însoțitorii săi. În calendarul islamic, zilele încep la apusul

soarelui. Evenimentul cade într-o zi diferită în fiecare an, deoarece anul islamic este mai scurt cu 11 până la 12 zile. Întrucât ritualurile și rugăciunile marchează această ocazie, Muharram este cunoscută ca luna amintirii și este sacră pentru musulmanii din întreaga lume. Cuvântul Hijri provine de la Hijra, care înseamnă migrație. Punctul de plecare al calendarului islamic este migrația Profetului Mahomed de la Mecca la Medina în anul 622 d.Hr.

8.- ASHURA

Ashura este o zi sfântă pentru musulmanii din întreaga lume, sărbătorită în a 10-a zi a lunii Muharram, conform calendarului islamic. Anul acesta, Ashura cade pe 18 august.

Musulmanii șiiți o consideră punctul culminant al rememorării Muharramului și a martiriului lui Husayn ibn Ali (nepotul Profetului

Mahomed) în bătălia de la Karbala. Pentru sunniți, Ashura este ziua în care Moise a postit pentru a-și arăta recunoștința pentru libertatea israeliților. Astăzi este, de asemenea, o zi sfântă de doliu observată în principal de musulmanii șiiți.

Alte secte musulmane își petrec această zi postind și meditând.

9.- MILAD AN-NABI (MAWLID)

Milad an-Nabi (Mawlid), cunoscut și sub numele de Mawlid, este sărbătorit de musulmani ca ziua de naștere a Profetului

Mahomed. Chiar dacă religia musulmană nu sărbătorește de obicei zilele de naștere, deoarece nu există dovezi că Profetul ar fi făcut acest lucru, data de naștere acceptată a Profetului însuși a început să fie sărbătorită la începutul istoriei islamului și este acceptată ca sărbătoare națională în multe țări musulmane în prezent.

10.- BAIRAM

Semnificație și etimologie

Cuvântul bairám (pl. bairámuri, s.n.) [silabisit bai-ram] are, în limba română, două semnificații:

*petrecere, chef, distracție, cu mâncare, băutură și muzică; în limbajul familiar,

oate însemna orice fel de divertisment, de la parade până la spectacole;

*denumirea a două mari sărbători islamice. În limba română, "bairam" vine de la turcescul bayram "sărbătoare", "festivitate", "petrecere".

Bairam ca nume de sărbătoare islamică

Cuvântul "bairam" are și un sens mai strict, inclusiv în limba română, care se referă la cele două mari sărbători islamice: Sărbătoarea Sacrificiului (în limba arabă: 'Id al-Adha) și Sărbătoarea Ruperii Postului (în limba arabă: 'Id al-Fitr). Numele celor două

sărbători în limba turcă, de unde cuvântul "bairam" a intrat și în limba română, sunt: Kurban Bayramı "Sărbătoarea Sacrificiului" (sau Büyük Bayram "Marea Sărbătoare") și Iftar Bayramı/'Oruç Bayramı/'Oraza Bayramı "Sărbătoarea Ruperii Postului" (sau Küçük Bayram "Mica Sărbătoare").

Sărbătoarea Sacrificiului care cade în a zecea zi a lunii islamice dhū-l-hiġġa (ultima lună a anului islamic) este un omagiu adus profetului Abraham (pentru musulmani: Ibrahim) și puternicei sale credințe dovedite prin acceptarea sacrificării fiul său Ișmael (pentru musulmani: Isma'il) - conform Coranului - la cererea lui Dumnezeu. Acest episod relatat de Coran este același și în Biblie, în Vechiul Testament, doar că în locul lui

Isaac, cel ce trebuie sacrificat de către tatăl său este Isma'il. Sărbătoarea Sacrificiului marchează sfârșitul pelerinajului ritual comunitar (hağğ) la Mecca. Sărbătoarea Ruperii Postului marchează sfârșitul postului pe care musulmanii îl țin în luna Ramadan, cea de-a noua lună a anului islamic.

Răspândirea cuvântului "bairam"

"Bairam", cu ambele sale sensuri, cel de petrecere laică și cel de sărbătoare religioasă islamică, există cam peste tot în Balcani (datorită influenței turco-otomane). De cele mai multe ori, el a fost adaptat fonetismului/grafiei acestor limbi sub forma bajram. De asemenea, din vestul extrem al lumii arabe, Maghrebul, și până în Malaesia sau Singapore, acest cuvânt poate fi auzit tot ca rezultat al aceleiași influențe. Cuvântul este, de asemenea, prezent în iudeo-spaniolă (ladino), precum și în alte idiomuri folosite de comunitățile iudaice.

11.- LAYLAT AL-QADR

Laylat al-Qadr (în traducere „Noaptea Destinului”) este o noapte binecuvântată în religia islamică și semnifică noaptea în care Allah a început revelarea Coranului cel Sfânt, profetului Muhammad, prin intermediul arhanghelului Gabriel. Aceasta noapte importantă din luna Ramadan este cunoscută ca Noaptea hotărârii divine, Noaptea Destinului, Noaptea Gloriei. În această noapte a.

început misiunea lui Muhammed omul ca Muhammed Profetul lui Allah, cel care a fost însărcinat cu transmiterea mesajului nu doar oamenilor lui, ci întregii omeniri. Revelația care a început în anul 610, în noaptea Destinului a luat sfârșit după 23 de ani

Etimologia

„Layl” înseamnă noapte, iar „Qadr”, provine de la rădăcina „Qadara” și înseamnă a fi capabil, a avea putere asupra unui lucru, a măsura sau determina capacitatea sau cantitatea unui lucru. Cuvântul qadr se trage din aceeași

rădăcină ca și Qadir (cel Puternic), care este unul dintre attributele lui Allah.

Laylat-ul Qadr este adesea tradusă ca Noaptea Puterii sau Noaptea Destinului și este, de asemenea, descrisă ca Noaptea Gloriei sau Măreției sau o Noapte Onorabilă.

Despre Laylat al-Qadr se menționează în sura 97 din Coranul cel Sfânt. Surat al-Qadr este o sură mekkană, compusă din 5 versete, care vorbește despre începutul revelației coranice.

Qadr înseamnă măreție și glorie. Sura vorbește despre meritele nopții al-Qadr față de celelalte zile și luni, dat fiind lumina, strălucirea și adierile ei divine pe care Creatorul le revărsă peste robii Săi dreptcredincioși, în semn de cinstire a trimiterii Coranului cel limpede.

Laylat al-Qadr în Coranul cel Sfânt

Laylat al-Qadr este o noapte sfântă și binecuvântată pentru musulmani. Ea este descrisă astfel în Coran:

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Noi am pogorât [Coranul] în Noaptea Al-Qadr.
2. Dar de unde să știi ce este Noaptea Al-Qadr?!
3. Noaptea Al-Qadr este mai bună decât o mie de luni!
4. În timpul ei se coboară Îngerii și Duhul (arhangelul Gavril), după voia Domnului lor, pentru orice poruncă!
5. Ea este pace, până la ivirea zorilor! (Coran: 97: 1-5)

Data Laylat al-Qadr

Nu se știe cu exactitatea noaptea al-Qadr, dar teologii musulmani afirmă că probabilitatea de a fi în cea de-a 27-a noapte a lunii Ramadan este ridicată. De asemenea, sunt diferite hadith-uri cu privire la această noapte. A'îșa a relatat că Trimisul lui Allah avea obiceiul să se închidă singur în ultimele zece nopți de Ramadan. El a zis: Căutați după Noaptea Judecăților între ultimele zece nopți de Ramadan. (Convenit) (Hadith-ul nr.1196 din Riyad as-Salihin.) 'A'îșa a relatat că Trimisul lui a zis: Căutați după Noaptea Binecuvântată (Noaptea Judecăților) în nopțile fără soț din ultimele zece zile de Ramadan. (Bukhari) (Hadith-ul nr.1197 din Riyad as-Salihin).

Prima revelație

Conform credinței islamice prima revelație, trimisă de către Allah, profetului Muhammad, prin intermediul arhangelului Gabriel, a avut loc în noapte al-Qadr, în peștera

Hira din muntele Noor. Înainte de începerea primelor revelații, profetului Muhammad începuse să-i placă singurătatea, căutând locuri retrase unde putea contempla și medita. Pentru a se izola de restul lumii Profetul și-a dorit un loc în care să se simtă bine și din care putea vedea Kaaba. Locul ideal a fost o peșteră pe care a găsit-o în munți, la cinci kilometri de Mekka. Peștera Hira a fost martorul comunicării dintre cer și pământ, o comunicare ce a durat 23 de ani. Într-o noapte, când profetul era cufundat în meditație a auzit o voce care îl striga pe nume. Și-a ridicat capul, s-a uitat în jurul său dar nu a văzut nimic altceva decât pietre. În acest timp, peștera a fost cuprinsă de lumină, iar profetul a leșinat de teamă. Când și-a revenit l-a văzut în fața sa pe Gabriel, îngerul mesager. A'îșa a relatat că îngerul a venit la Muhammad și i-a cerut să citească. Profetul a spus: „Nu știu să citesc”. Apoi Muhammad a adăugat: „Îngerul m-a strâns puternic și mi-a repetat: Citește”. Și acest lucru s-a întâmplat de trei ori după care mi-a spus: : «Citește în numele Domnului tău care a creat!/ Care l-a creat pe om din sânge încheagat! / Citește! Domnul tău este cel mai nobil, / Este Cel care l-a învățat pe om cu calemul, / L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!» (Sura Al-'Alaq: 1-5). Profetul Muhammad a recitat, după Gavril, aceleași versete. După aceasta, Muhammed a fugit speriat de pe munte, tremurând. Pe drum, a auzit o voce, din neant care i-a spus: „Ei, Muhammad! Tu ești trimisul lui Allah iar eu sunt Gabriel”. Când și-a ridicat capul l-a văzut pe acesta. A sosit acasă obosit și transpirat și i-a spus soției: „Acoperă-mă, acoperă-mă!”. Îi era teamă și frig. Aceasta dovedește că încă nu știa faptul că era profet sau că acea entitate cu care se întâlnea în peșteră era îngerul Gabriel. Nu știa nici dacă ceea ce i se întâmpla era ceva bun sau rău. Era speriat, pentru că Gabriel venise în chip de înger și nu în formă umană. Când soția sa l-a întrebat ce i s-a întâmplat, el i-a spus: „Mi-e frică pentru mine însumi” și a început să-i povestească ce i se întâmplase. Era cea mai stranie poveste din viața sa. Pentru a-l liniști, Khadija i-a spus: „Nu, jur pe Allah că El niciodată nu s-ar mânia pe tine! Tu îți ajuți rudele, îi iei apărarea celui slab, îl ajuți pe sărac și pe cel aflat în nevoie, tu întâmpini oaspeții și înduri multe greutăți pe calea adevărului”. Pentru a-l liniști, Khadija și-a dus soțul la vărul său, Waraqa ibn Nawfel, un bătrân de aproape 90 de ani, care cunoștea Tora și Biblia foarte bine. El nu era interesat de idolii tribului Qurayș. Credea în adevărata religie transmisă de Iisus. Muhammed i-a povestit despre

întâlnirea cu strania creatură și ceea ce i-a spus aceasta. El vorbea, iar Waraqa îl asculta, uneori uimit, alteori zâmbind. El asculta ceea ce citise în cărțile sfinte despre sosirea ultimului profet. Când Profetul a terminat ce avea de spus, Waraqa i-a răspuns: „Tu ești Profetul de la sfârșitul veacurilor și Profetul tuturor popoarelor. Tu ai fost vizitat de cel care păstrează secretele (îngerul Gabriel) și pe care Allah Preaînaltul i l-a trimis lui Moise – Musa. Mi-aș dori să fi fost mai tânăr și să fi trăit în vremea aceea când poporul tău se va lepăda de tine. Poporul tău te va minți, te va răni, va lupta împotriva ta și te va părăsi. Mi-aș fi dorit să fi fost mai tânăr ca să trăiesc în vremea aceea când ei te vor alunga”. Muhammed a întrebat: „Mă vor alunga?”. Waraqa a spus: „Da. Orice om care vine cu o astfel de veste va fi tratat cu ostilitate și, dacă aș mai trăi până în ziua aceea, te-aș ajuta cu toată puterea mea”

Binefacerii laylat-al Qadr

1. Noaptea Al-Qadr este mai bună decât 1000 de luni. Musulmanii sunt încurajați să petreacă această noapte în adorare, în rugăciune și căință. Allah iartă păcatele anterioare celui care stă treaz și se roagă pe parcursul acestei nopți cu speranța că păcatele lui vor fi iertate. Într-un hadith relata Abu Hurayra, Profetul a zis: „Celui ce se roagă în Noaptea Puterii, cu credință și speranță răsplății, i se vor ierta păcatele trecute”.

O mie de luni este echivalentul la 80 de ani, ceea ce înseamnă cam o viață de om. Cu alte cuvinte, Allah consideră că un musulman a postit 80 de ani, s-a căit 80 de ani, s-a rugat 80 de ani, ceea ce depășește cu mult vârsta medie de viață a oamenilor din zilele noastre.

2. Îngerii coboară în această noapte până la oamenii care-l slăvesc pe Allah, care se străduiesc cu sinceritate în adorare, sperând să primească mila Sa. Calitatea principală este că ea este o pace deplină până la ivirea zorilor, este limpede și liniștită, fără frig și fără căldură care să deranjeze. 3. A'îșa l-a întrebat pe Profetul Muhammad: „Dacă aș ști care noapte este cea binecuvântată (laylatul-Qadr) ce ar trebui să spun?” Profetul i-a răspuns: „O, A'îse spune: Allahuma innaka affuuuan tuhibul afwa fa `fu anna (O, Allah tu ești cel care iartă și iubești să ierți deci iartă-mă).

12.- NOAPTEA BARAT

Noaptea Barat este una dintre nopțile considerate sfinte în religia islamică. Se sărbătorește în noaptea de 14 spre 15 a lunii Șaban, lună premergătoare lunii sfinte Ramadan, mai ales de către musulmanii sunniți. În această noapte musulmanii citesc din Coran, se căiesc pentru păcatele săvârșite, îndeplinesc rugăciuni, dua și dhikr.

Origini

Shab-E-Barat înseamnă noaptea iertării sau ziua ispășirii. Suniții privesc noaptea de Berat ca fiind una a mântuirii. Diferite hadith-uri, unele mai slabe, altele autentice, fac referire la această noapte. Teologii musulmani, inclusiv cei consacrați precum Imam Shafii, Imam Nawawi, Imam Ghazzali și Imam Suyuti consideră ruga din noaptea berat ca fiind acceptată. „Berat” provine de la cuvântul „Beraet” și înseamnă „a scăpa de o greutate, a fi achitat”. Musulmanii cred că în această noapte prosperă Allah le iartă păcatele și îi purifică.

Descriere

Noaptea de la mijlocul lunii Șaban este cunoscută ca aceste nume sunt traduse ca "noaptea înregistrărilor", "noaptea atribuirilor" și "noaptea eliberării". Există foarte multe dispute cu privire la această noapte. În timp ce unii teologi musulmani acceptă această noapte ca fiind una sfântă, la care se face referire în Coran, alții nu sunt de acord cu acest lucru.

În comentarii se menționează că Coranul cel Sfânt a fost coborât în Lawh-il-mahfuz (Tabla bine păstrată) în noaptea de 14 spre 15 a lunii Șaban.

În Surat ad-Dukhan, versetele 2,3 se menționează că : „Noi am trimis-o într-o noapte binecuvântată- căci Noi am fost cu adevărat prevenitori”. În timp ce unii comentatori spun că „noapte binecuvântată”

este Laylatu-l Qadr, alții afirmă că în acest verset se face referire la noaptea coborârii Coranului în Lawh-il-mahfuz.

Conform unor teologi musulmani, în a 15-a noapte a lunii Șaban, se stabilesc de către Allah, evenimentele importante care vor avea loc în decursul unui an: nașteri, decese, calamități, dezastre, etc.

Alte nume

- Laylat al Bara'at (Noapte inocenței)
- Berat Kandili în turcă
- Shab e Baraat (Urdu: în Pakistan, India și
- Bangladesh
- Lejletul Berat în Bosnia

Hadith-uri cu privire la Laylat-ul Barat

Într-un hadith relatat de `Aisha, profetul Muhammad a spus: "Aceasta este noaptea de la mijlocul lunii Șaban. În această noapte Allah eliberează din iad un număr mai mare de oameni decât firele de păr ale ovinelor din tribul Kalb. Dar, Allah nu-l iartă pe cel care îi aduce asociați, pe cel care nutrește răutate în inima lui (față de fratele său musulman), pe cel care întrerupe relațiile cu rudele sale, pe cel care nu-și ascultă și respectă părinții ori pe cel care are obiceiul de a consuma vin.[Baihaqi, At-Targheeb wat-Tarheeb]

Fără îndoială, Allah înconjoară cu mila Sa totul în noaptea a cincisprezecea din luna Șaban. El iartă toate creaturile Sale, cu excepția politeiștilor și a celor care au inimile pline de ură sau dușmănie. Allah Preainaltul îi iartă pe toți musulmanii în acea noapte, cu excepția ghicitorilor, magicienilor, oamenilor care sunt plini de ură, alcoolcilor, a celor care nu-și respectă părinții și pe cei care insistă să comită adulter.(at-Targhib wa't-Tarhib, 2:118)

(Petreceți-vă noaptea de 15 a lunii Șaban în adorare iar ziua postiți. În acea noapte Allah spune: Nu este nimeni care dorește să fie iertat, ca Eu să-l iert? Nu este nimeni care dorește binefacere, ca Eu să-i ofer? Nu este nimeni care are greutatea ca Eu să-i ofer sănătate? Cine dorește ceva, să ceară și îi voi oferi. Această situație continuă până dimineața. [Ibn Majah, Iqama, 191.]

În noaptea Berat se deschid ușile cerurilor, îngerii aduc vești oamenilor și îi încurajează să îndeplinească ibadah. [Nesai, Baihaqi, , Munziri]

Ruga făcută în aceste cinci nopți nu este respinsă: noaptea Regaib, noaptea Berat, noaptea de joi spre vineri, nopțile dinaintea sărbătorii Ramadanului și cea a sacrificiului. [İbni Asakir]

În noaptea a 15-a din luna Șaban, Allah este iertător. El îi iartă pe toți cu excepția celor care îi aduc asociați și a celor care poartă ranchiună fraților săi musulmani. [Ibn Majah, Iqama]

Obiceiuri în diferite țări

Noaptea de Berat este sărbătorită cu evlavie, fast și veselie peste tot în Asia de Sud, inclusiv India, Pakistan, Bangladesh, Sri Lanka, Azerbaidjan și Turcia și Asia Centrală (Uzbekistan, Tadjikistan, Kazahstan, Turkmenistan și Kirghistan). Arabii salafi nu sărbătoresc această noapte. În lumea arabă noaptea este sărbătorită cu entuziasm de către arabii sufi și șiiți.

În Irak, oamenii oferă copiilor bomboane. **În Iran** se celebrează, de asemenea, Laylat al Barat, care coincide cu data nașterii Imamului Al Mahdi, ultimul Imam.

Unii musulmani din Indonezia face dhikr în comun, în moschei, urmată de o prelegere (ceramah) condus de un "ustadz" sau de un "kyai", așa cum este numit în Java și Madura. În Asia de Sud, musulmanii fac dulciuri (în special halwa sau zarda) care sunt împărțite vecinilor și săracilor.

În noaptea Berat musulmanii din Turcia merg la moschee și își petrec noaptea adorându-l pe Allah.

13.- TEPREȘ

Tepreșul (Tepreç) este o sărbătoare câmpenească de primăvară celebrată de către tătarii crimeeni după hederlez. Această sărbătoare face parte din cultura populară tătărească ce are o continuitate de sute de ani. Ea reprezintă un prilej de veselie, reîmprospătare și distracție.

Etimologie

Această sărbătoare este celebrată în luna mai, de obicei în prima zi de vineri după sărbătoarea hederlez, fiind desfășurată în aer liber. În funcție de zonă, această sărbătoare este celebrată două sau trei zile, oameni din diverse sate adunându-se pentru celebrare. Tepreșul este sărbătorit atât pe teritoriul României, cât și pe cel al Turciei, reprezentând un prilej de socializare, în special pentru tinerii din localități diferite. Sărbătoarea începe cu rostirea rugăciunii de tepreș, în care oamenii se roagă ca anul să fie unul roditor, ploios, iar recolta să fie una prosperă și imnul național al tătarilor, numit „ant etkenmen”.

Locul sărbătorii

Domnișoarele și flăcăii satului se gătesc de dimineață, îmbrăcându-se cu haine noi sau costume tradiționale. Împreună cu familiile lor, ei se adună pe un deal, luncă sau într-o pădure din sat, locul adunării fiind unul frumos amenajat. Tinerii merg în zonele stabilite cu trăsuri trase de cai, împodobite cu batiste și panglici colorate. Trăsurile formează un convoi, iar pe drum acestea fac întreceri. Când ajung la destinație, fetele și băieții încep să petreacă, să socializeze și se organizează diverse activități. Tot acolo se pregătesc bucate tradiționale tătărești, iar în cazul în care preparatul este unul ce necesită mai mult timp, se vine cu el de acasă.

Tradiții

Fetele împart plăcintele dospite, făcute special pentru această sărbătoare, ce au denumirea de „mayalı kalakay/qalaqay”, pregătite cu o zi înainte, celor prezenți. Tot atunci se consumă bucate tradiționale tătărești precum „șuberek”, o plăcintă ce poate fi umplută cu brânză sărată sau carne, prăjită în ulei, „kobete”, tot un fel de plăcintă ce conține carne tocată și orez, pregătită la cuptor, „tatar aşı”, un fel de mâncare complex, reprezentat de colțunași umpluți cu carne tocată, fierți precum pastele și care se servesc cu un sos de iaurt și usturoi, „qawurma”, ce reprezintă cubulețe mici de carne de vită sau de oaie, prăjite în tigaie, dar și „baqlawa”, un desert însiropat făcut din foi unse cu ulei, ce conțin miez de

nucă și multe alte preparate. Cu prilejul acestei sărbători se fac curse de cai, au loc lupte tradiționale tătărăști denumite „küreş”, în care flăcăii poartă un brâu specific, există un arbitru, un juriu, iar câștigătorul primește un premiu, arătându-și puterea. Se organizează și trageri cu arcul cu săgeți, într-un loc special amenajat, iar flăcăii și domnișoarele fac un spectacol de dans tradițional, acompaniați de tobă și surlă, fiecare arătând cât de bine dansează. Printre dansurile tradiționale se numără „qaytarma”, un dans vioi, dans cu „darea”, specific fetelor, „çoban qaytarmasî” specific flăcăilor, dar și „tatar avasî”. Tot atunci se fac diverse activități precum spargerea ulciorului, întrecere cu ou, căutarea cu gura a unui bănuț în vasul cu iaurt și se mănâncă bucate tradiționale tătărăști. Se fac și plăcintele specifice, denumite „kalakay/qalaqay”. Înainte de tepreş această plăcintă în formă de roată se înfășoară într-o bucată de pânză și se rostogolește. Dacă plăcinta cade cu partea în care sunt făcute diverse desene în sus, se consideră că recolta va fi una prosperă. Oamenii care vin la tepreş se întrec pentru a putea lua o bucată din „qalaqay”, întrucât cred că această pâine le va purta noroc.

În ziua tepreşului doar bătrânii rămân în sat. Femeile le împart bărbaților plăcintele dospite, denumite „mayalı kalakay”, iar ei le consumă la moschee, când se termină rugăciunea de vineri. După ce le consumă, aceștia se roagă ca vara să fie una roditoare și ca pâinea și uleiul să fie din belșug.

Cum se prepară plăcintele dospite denumite „mayalı kalakay/qalaqay”

Se frământă un aluat care are în compoziția sa făină de grâu, unt de casă topit, sare, lapte, bicarbonat, iar apoi se pune în tăvi. Deasupra aluatului din tăvi se fac diverse desene și se trasează linii, iar apoi se bagă în cuptor. După ce plăcinta se rumenește, se scoate și se lasă la răcit, iar apoi se taie frumos, în forme egale. „Qalaqay” este un tip de pâine ce poate avea atât formă de roată, cât și pătrată. Aceasta se împarte cu prietenii și persoanele iubite.

Poezii despre Tepreş

Despre această sărbătoare câmpenească de primăvară, celebrată de către tătari, au fost compuse poezii în limba tătară. Un exemplu în acest sens este poezia intitulată „Tepreş”, scrisă de Negibe Şukuri sau poezia cu același titlu, scrisă de Cevat Raşit, existând și alte poezii compuse pentru această sărbătoare,

însă având autori anonimi. Ele au fost culese în timp și publicate.

III.- SĂRBĂTORI RELIGIOASE HINDUSE

Sărbătorile hinduse sunt cele mai populare sărbători religioase-sociale din cadrul hinduismului .

Assamese calendar

Este posibil ca unele dintre sursele enumerate în acest articol să nu fie de încredere. (iulie 2022)

Acest articol include o listă de referințe generale, dar îi lipsesc suficiente citate inline corespunzătoare. (iulie 2022)

Lunile

Nume românesc	Numele Sanskrit	Nr. de zile
Böhag	Vaiśākha	31
Zeth	Jyeṣṭha	31
Ahar	Āṣāḍha	32
Xaün	Śrāvaṇa	31
Bhado	Bhādrapada	31
Ahin	Aśvina	31
Kati	Kārtika	30
Aghün	Mārgaśīrṣa/Agrahayana	29
Puh	Pauśa	29
Magh	Māgha	30
Fagun	Phālguna	30
Söt	Caitra	30

Zile

Calendarul Assamez încorporează săptămâna de șapte zile așa cum este folosită de multe alte calendare.

Deobar	Sun	Sunday	Ravivāsara	duminică
Xüambar	Soma/Moon	Monday	Somavāsara	luni
Moñolbar	Mangala/Mars	Tuesday	Maṅgalavāsara	marți
Budhbar	Budha/Mercury	Wednesday	Budhavāsara	miercuri
Brihospotibar	Brihaspati/Jupiter	Thursday	Brhaspativāsara	joi
Xukurbar	Shukra/Venus	Friday	Śukravāsara	joi
Xonibar	Shani/Saturn	Saturday	Śanivāsara	sâmbătă

„Utsava” și respectarea

Termenul utsava (sau Uthsava-utsav) indică în general o sărbătoare sau o sărbătoare a unei ocazii vesele; derivă din „ut” care înseamnă „reprimare” și „Sava”, care înseamnă „tristețe

materială” sau „durere” [3] , prin urmare capătă valoarea „îndepărtării durerilor și tristeții materiale” dată de existență.

Un festival poate fi observat prin acte specifice de închinare și caritate, jertfe zeităților, post, dar și privegheri , ritualuri de Pūjā , Homa (ritual) , arathi etc.

Perioade

În calendarul hindus, datele asociate cu sărbătorile majore urmează un tip de calendar lunar . În măsura vedică a timpului , care este și unitatea crono-temporală a mitologiei hinduse , un tithi corespunde unei zile lunare .

Mitologie

Festivalurile vin de obicei pentru a sărbători evenimentele mitologice din viața marilor figuri divine, adesea coincizând cu schimbările sezoniere. Există multe festivaluri care sunt în principal sărbătorite de secte specifice sau în anumite regiuni ale subcontinentului indian .

Lista și descrierea principalelor „festivaluri hinduse”

1.- SĂRBĂTOARE: MAKAR SANKRANTI SAU PONGAL

Thai Pongal în
Colombo (oraș)

Zeița Saraswati ,
venerată în Kolkata

Efigie Murugan în
timpul Thai pusam

a) Zile de respectare: „Makar Sankranti” sau „Pongal” marchează trecerea Soarelui în acea parte a Zodiacului dedicată lui Makara (mitologia hindusă) . Acesta marchează creșterea treptată a duratei luminii de zi. Pongal este prima zi a Uttarayanei și coincide cu începutul lunii tamil¹ din Thai,

b.- Descriere: Pongal este una dintre cele mai mari sărbători ale poveștii care au loc în sudul Indiei , urmată mai ales în Andhra Pradesh , Tamil Nadu și Karnataka , dar și până în Sri

¹ limbă dravidiană vorbită de tamili

Lanka. Pongal are loc la mijlocul lunii ianuarie a fiecărui an și marchează începutul favorabil al perioadei Uttarayan (călătoria Soarelui spre nord). Festivalul Pongal durează patru zile. Sărbătorile includ un desen de Kolam , ritmuri de dans și mâncăruri culinare

2.- SĂRBĂTOAREA: VASANT PANCHAM

2.- Sărb. Vasant Pancham

3.- Sărb. GThaipusam

a) Zile de respectare: A cincea zi a lunii în creștere a lunii Maagha / Magh

b)Descriere: *Vasant Panchami* (numit și *Saraswati Puja* alternativ de către populațiile din Bengal și Orissa) este sărbătorit pentru a obține una dintre cele mai importante forme de binecuvântare acordate direct de Zeița Sarasvati , Doamna tuturor înțelepciunii și a artelor

3.- SĂRBĂTOAREA:THAIPUSAM SAU KAVADI

a)Zile de respectare: Ziua cu lună plină a lunii calendaristice Tamil numită „Thai”.

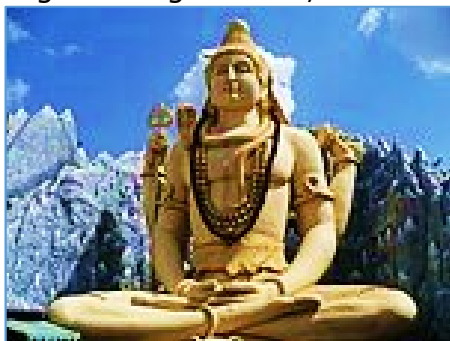
b)Descriere: *Thaipusam* este o sărbătoare hindusă sărbătorită în principal de comunitatea tamilă (oameni) . Cuvântul Thaipusam derivă din numele lunii Thai Thai și din Pusam, care se referă la o stea poziționată lângă Lună în ziua festivalului. Sărbătoarea comemorează ocazia în care Parvati i-a dat lui Murugan o sulită pentru a putea învinge demonul malefic Soorapadman. *Kavadi Attam* este un dans efectuat de adepți în timpul cultului ceremonial al lui Murugan , zeitatea războiului, fiul lui Shiva .

Se desfășoară adesea în timpul festivalului Thaipusam și subliniază robia datoriei. Kavadi în sine constă într-o povară fizică prin care adepții cerșesc ajutor de la zeul Murugan.

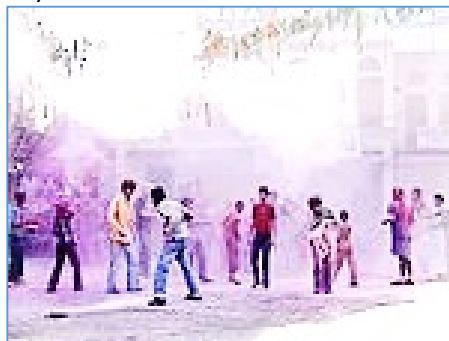
4.- SĂRBĂTOAREA: MAHA SHIVARATRI

a)Zile de respectare: A treisprezecea noapte a lunii în scădere a lunii Maagha

b)Descriere: *Maha Shivaratri* este marea noapte din Shiva , în timpul căreia adepții săi observă o serie întreagă de ritualuri, inclusiv un post strict. Oferte Bael (Bilva, gutui Bengal) sunt aduse la Shiva. „Festivalul Mahashivaratri” sau „Noaptea din Shiva” este sărbătorit cu devotament și fervoare religioasă în cinstea Domnului Shiva, una dintre zeitățile Trimurti ; în timp ce Shivaratri cade în noaptea semilunii în luna hindusă din Phalgun, care corespunde perioadei februarie-martie. Sărbătorind festivalul Shivaratri, adepții respectă riturile zi și noapte și practică închinarea rituală a Shiva- Lingam pentru a potoli divinitatea. Pentru a sărbători festivalul Shivratri, adepții se trezesc chiar înainte de zori și merg să se cufunde într-o baie ritualică, de preferință în marele râu sacru Ganges .După ce au îmbrăcat haine noi și curate, adepții vizitează cel mai apropiat templu Shiva pentru a face baie ritualică și „Shiva Lingum” cu lapte, miere, apă etc. După aceea, închinarea la Shiva continuă pe parcursul zilei și nopții următoare. La fiecare trei ore, preoții execută ritualul specific pūjā al „Shivalingamului” cu băi de lapte, iurt, miere, ghee, zahăr și apă în mijlocul scandării „Om Namah Shivaya” și sunând clopotele templului. Veghea Jaagran este, de asemenea,

O statuie a zeului Shiva în meditație

Holi pe străzile din Pushkar, Rajasthan.

5.- SĂRBĂTOAREA: HOLI

a) Zile de respectare:

Ziua lunii pline a lunii
Phalgun

b) Descriere: *Holi* sau *Phagwah* este unul dintre cele mai populare festivaluri ale întregii federații indiene; comemorează uciderea demonului Holika de către Prahlada, un devot sincer și

fervent al Domnului Vishnu. Astfel, numele festivalului provine din cuvintele sanscrite „Holika Dahanam”, care înseamnă literal „uciderea Holika”.

6.- SĂRBĂTOAREA: RANG PANCHAM

Descriere: În diferite regiuni din India, festivalul culorilor este sărbătorit în Rang Panchami la cinci zile după Holi.

7. SĂRBĂTOAREA: SHIGMO

Tânăr băiat la Șigmo

„Mama Gauri”

Descriere: *Shigmo* este sărbătorit în Goa ca unul dintre festivalurile deosebite de comunitatea hindusă din Konkani .

8. SĂRBĂTOAREA: GANGAUR

Descriere: „Gangaur” este una dintre cele mai importante mascarade ale populațiilor din Rajasthan și este observată scrupulos în tot statul, cu mare fervoare și devotament de către femeile care venerază Gauri (corespunzător lui Parvati), consoarta Domnului Shiva în perioada dintre martie. și aprilie

9. SĂRBĂTOAREA: „VASANT NAVRATRI ” la „templul kamakhya” din Guwahati din Assam.

Muzicienii locali cântă și joacă
bhajans

Lăcaș de acasă pentru Rama
Navami

Descriere: *Navratri* este festivalul de cult hindus al muzicii de dans prin calitatea sa de cântare devoțională . În vechea limbă sanscrită , termenul înseamnă literalmente „nouă nopți”. Pe parcursul acestui festival, formele lui Shakti sunt venerate, iar la sfârșit efigiile sale sunt incendiate.

10. SĂRBĂTOAREA: RAMA NAVAMI

Descriere: formă umană, în țara Ayodhya . El este „Ardha ansh” al lui Vishnu și posedă în timpul acestei existențe întrupate jumătate din calitățile divine definitive ale divinității din Trimurti , cea potrivită în mod special pentru conservarea lumii.

Numele lui Rama înseamnă literalmente „cel care este binecuvântat divin și dă bucurie altora” și o ființă umană de la care rishis își găsesc bucurie și încântare. Ram Navami cade în a noua zi a celor două săptămâni strălucitoare din luna Chaitra (aprilie / mai) și coincide cu Vasant Navratri sau Chait Durga Puja. Prin urmare, în unele regiuni, festivalul are loc pe o perioadă de nouă zile.

Această zi, care marchează ziua de naștere a Domnului Rama, este, de asemenea, observată ca ziua nunții Rama și Sītā și, prin urmare, este denumită și "Kalyanotsavam". În Ayodhya, locul de naștere al lordului Rama, se ține un târg uriaș cu mii de adepți care se adună pentru a sărbători acest eveniment. Târgul se desfășoară timp de două zile, iar rathyatras, purtând zeitățile lui Ram, fratele său Laxman , soția sa Sita și cel mai mare devot al său Mahavir Hanuman, sunt luate din aproape toate templele la care se oprește Ram.

Hanuman este cunoscut pentru devotamentul său față de Rama, iar poveștile despre el formează o parte importantă a sărbătorii. În Andhra Pradesh , Ram Navami este sărbătorit timp de 10 zile de la Saptami Chaitra la Bahula Padyami care cad în martie și aprilie. În temple, căsătoria Rama și Sita este

reînviată pentru a comemora acest eveniment, deoarece această zi este și ziua în care s-au căsătorit ^[8]

Rama Navami este sărbătoarea nașterii Domnului Rama . Rama Navami este ziua în care Lordul Rama, al șaptelea Avatāra din Vishnu , a reușit să se întrupeze în

11. SĂRBĂTOAREA: GUDI PADWA , CHETICHANDĀ

a)Zile de respectare: Prima zi a lunii în creștere a lunii calendarului hindus Chaitra

b) Descriere: *Gudi Padwa* este sărbătorit ca Ziua de Anul Nou de către marathi , konkani și sindhi . Conform *Brahma Purana* , aceasta este ziua în care Brahmā a creat prima dată cronologică din istoria lumii. Se schimbă în fiecare an în martie.

Gudi

Marele râu sfânt Gange de la Hardwar din Uttarakhand .

12. SĂRBĂTOAREA: MESA SANKRANTI

a)Zile de respectare: Prima zi a lunii solare Vaisakha

b)Descriere: *Mesha Sankranti* (cunoscut și sub numele de Vaisakha Sankranti reprezintă trecerea și transferul stelei solare în luna dedicată Berbecului (constelație) .

13. SĂRBĂTOAREA: UGADI

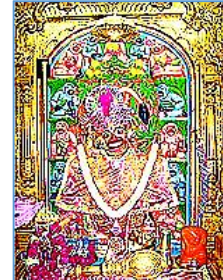
Descriere: *Ugadi* (care înseamnă „începutul unei ere” în limba kannada) este prima zi a anului între kannada și telugu ; are loc în aceeași zi cu Gudi Padwa.

13.-Puraba Poli (sau „Holigey” sau „Bhakshalu”) pregătit pentru Ugadi.

14.-Un vishu kani traditional

16.-Statuia dedicat lui Shri Hanuman Handir în Sarangpur

14. SĂRBĂTOAREA: VISHU **Descriere:** Vishu este una dintre sărbătorile sărbătorite în Kerala (corespunzătoare zilei de 14 aprilie a calendarului gregorian).

15. SĂRBĂTOAREA: PUTHANDU SAU „ANUL NOU TAMIL”

Descriere: Anul Nou Tamil corespunde echinocțiului de primăvară - Nirayan.

16. SĂRBĂTOAREA: HANUMAN JAYANTI

Descriere: *Hanuman Jayanti* este sărbătoarea nașterii lui Hanuman , aliatul devotat al zeului maimuței al lui Rāma . Este sărbătorit pe întreg teritoriul indian pentru a comemora nașterea lordului Hanuman; Hanuman Jayanti are loc în luna Chaitra a calendarului hindus. Marele Hanuman este cunoscut pentru marea sa putere, putere și devotament față de nemuritorul Lord Rama. Este considerat un mare adept al Lordului Rama și a jucat un rol vital în viața sa.

El este, de asemenea, cunoscut sub numele de Sankat Mochan, de care oamenii își amintesc că făceau uneori fapte bune și rele. Este considerat una dintre cele mai puternice zeități hinduse din India. Potrivit mitologiei hinduse , fiul lui „Pawan”, Dumnezeuul vânturilor și „Anjaneer” denumit adesea „Pawanputra”, este binecuvântat cu o forță fizică și mentală imensă care îi conferă multă putere și stimulare. Sărbătorile Hanuman Jayanti încep la începutul zilei cu un pūjā special interpretat de adepți.

În timpul festivalului, adepții își prezintă imaginea sacră și se bucură de cea mai înaltă considerație și venerație în templele dedicate lui Sree Hanuman sau acasă. Oamenii din India organizează, de asemenea, o serie întregă de rugăciuni speciale pentru ca Domnul Hanuman să se elibereze de

influența spiritelor rele; zeul este de fapt cunoscut pentru vastele sale puteri magice.

Imnuri și rugăciuni sunt cântate pe tot parcursul zilei în diferite temple dedicate Domnului Hanuman; considerat ca un simbol al puterii și al unei mari forțe în mitologia hindusă, se crede că a purtat un munte întreg pe umăr. În ziua lui Hanuman Jayanti, considerată foarte propice, oamenii își aplică Sindurul roșu de pe picioarele Domnului pe frunte: acesta este destinat și considerat a fi un ritual pentru o bună sănătate și noroc. ^[9]

17. SĂRBĂTOAREA: BIHU

a)Zile de respectare: Calendarul Vaisakha / Bohag le Assamese - Prima lună a calendarului hindus

b)Descriere: Se sărbătorește începutul noului an asamez (pe la jumătatea lunii aprilie) și, în același timp, sosirea primăverii.

17.- Dans Bihu cu cornul numit "pepa"

19.- Discuții și solicitații, rugăciuni legate în jurul unui copac de banian (*wata*).

20.-Femeile cu Bonam interpretează parikrama

18. SĂRBĂTOAREA: SITALSASTHI

a)Zile de respectare: A șasea zi din cea mai strălucită săptămână a lunii Jyestha.

b)Descriere: Căsătoria sacră dintre Shiva și Parvati este sărbătorită în timpul Sitalsasthi ca și cum ar fi o petrecere de carnaval, la care participă oameni și artiști din diferite sfere ale vieții, făcându-l mai frumos și scoțând în evidență adevărata culoare a existenței.

19. SĂRBĂTOAREA: VAT POURNIMA

a)Zile de respectare: Luna plină face Jyeshtha

b)Descriere: Vat Pournima este observat în principal în Maharashtra. Pournima înseamnă tocmai „lună plină”, iar femeile „se roagă pentru bunăstarea soților lor legându-și rugăciunile în jurul unui banyan.”

20. SĂRBĂTOAREA: BONALU

Descriere: *Bonalu* este un festival hindus telugu celebrat în cinstea unei zeițe-mamă (cum ar fi Pochamma, Yellamma etc.) în Telangana.

21. SĂRBĂTOAREA: BATHUKAMMA

Descriere: *Bathukamma* este o sărbătoare telugu sărbătorită în septembrie și octombrie în 10 districte din Telangana.

22. SĂRBĂTOAREA: RATHA YATRA

Descriere: *Rath Yatra* este un festival asociat cu Jagannath .

23. SĂRBĂTOAREA: RAJA PARBA

a) Zile de respectare: A doua zi (Raja Shankranti) corespunde cu începutul lunii solare a lui Mithuna

b)Descriere: *Raja Parba* este un festival de patru zile. Se deschide cu primirea favorabilă a întregii campanii agricole în Orissa

22.- Ratha Jatra a sărbătorit la Puri

21.- Femeile care dansează în jurul Bathukammas

23.- Raja Doli khela, un festival Orissa propus de membrii limbii Oriya

24. SĂRBĂTOAREA: GURU PURNIMA

a)Zile de respectare: Luna plină a lui Ashadh

b)Descriere: *Guru Purnima* este ziua în care adepții oferă pūjā (închinare) în onoarea Guru - ului lor.

25. SĂRBĂTOAREA: MAHALAKSHMI VRATA

Descriere: *Mahalakshmi Vrata* este un pūjā interpretat de femeile căsătorite hinduse care caută binecuvântarea lui Mahalakshmi , zeița prosperității și a bogăției.

26. SĂRBĂTOAREA: ONAM

Descriere: *Onam* , cunoscut și sub numele de Vamana Jayanthi, este un festival hindus sărbătorit în diferite moduri și intensități de către diferitele populații care locuiesc în statul Kerala . Festivalul sărbătorește avatarul Vamana al lui Vishnu și revenirea ulterioară a legendarului domnitor Mahabali. Cade în

timpul lunii Chingam (între august și septembrie) și are o durată totală de zece zile.

Festivalul include diverse sărbători, inclusiv covoare de flori complicate, elaborarea de prânzuri și banchete, regate serpentine, Onappottan din Mahabali, Kaazhchakkula în Guruvayoor, Puli Kali, dansul Kaikottikkali în timpul Thiruvathira (sau Thiruvathirai sau Arudhra Darisanam) în Kerala etc. Aceste sărbători fac din Onam un festival unic, înfrumusețat cu un număr mare de elemente culturale și se poate spune fără îndoială că acestea constituie policromia, diversitatea și bogăția pe care niciun alt festival nu poate pretinde că le posedă. În ziua lui Onam, oamenii recită rugăciuni speciale în interiorul templelor hinduse; astfel de sărbători interne Mandir sunt o parte importantă a festivalului și non-hindușii nu au voie să intre.

25.-Un pūjā a jucat
împotriva lui Maha- Lakshmi
în timpul *Mahalakshmi*
Vrata

26.- „Thiruvathira Kali” în timpul
Onam a avut loc în Kerala

27. SĂRBĂTOAREA: RAKSHA BANDHAN

a) Zile de respectare: Luna plină a lui Shravana

b) Descriere: *Raksha Bandhan* este un festival celebrat și simțit în special în statele din nordul Indiei. Rakhi este o ocazie specială pentru a sărbători legătura dragostei castă dintre un frate și o soră.

27.- Rakhis

29.- „Govinda Pathaks”
Formează un
turn uman.

28. SĂRBĂTOAREA: TEEJDI

a) Zile de respectare: A treia zi după „Raksha Bandhan”

b) Descriere: „Teejdi” este un festival al sindhiilor; femeile observă un post zilnic în favoarea longevității soților.

29. SĂRBĂTOAREA: „KRISHNA JANMASHTAMI ”

a) Zile de respectare: A opta zi a lunii Bhadrapad

b) Descriere: *Krishna Janmaashtami* este festivalul hindus care sărbătorește nașterea zeului Krishna . Este de fapt denumit „Krishna Jayanthi”; data cade nu numai în a opta zi a lunii în declin a lui Bhadrapad, ci și pe Rohini Nakshatra. Janmashtami, ziua de naștere a lui Krishna, este sărbătorită cu mare devotament și entuziasm în toată India în luna iulie sau august. Conform calendarului hindus, această sărbătoare religioasă este sărbătorită în timpul Ashtami-ului lui Krishna Paksh sau în a 8-a zi a celor două săptămâni întunecate din luna Bhadon.

Personalitatea lui Sri Krishna este privită ca una dintre cele mai puternice încarnări umane ale Domnului Vishnu . S-a născut în urmă cu aproximativ 5200 de ani, la Mathura . Singurul scop al nașterii lui Sri Krishna a fost de a elibera Pământul de răul demonilor. A jucat un rol important în *Mahābhārata* și a propagat teoria Bhakti și a bunei karme, care sunt complet povestite în *Bhagavadgītā* . Sri Krishna s-a născut într-o închisoare sub custodia conducătorului rău Kamsa .

Vasudeva , tatăl s-a gândit imediat la prietenul său Nanda Baba - șeful tribului păstorilor Gavli - și a decis să-i predea copilul pentru a-l salva pe Krishna de persecuția dusă de regele Mathurei. Krishna a crescut în Gokul și în cele din urmă a reușit să-l omoare pe unchiul său Kamsa. Sărbătoarea regală a

lui Janmashtami are loc la miezul nopții, deoarece se crede că Sri Krishna s-a născut într-o noapte întunecată, furtunoasă și cu vânt pentru a pune capăt regulii și violenței adoptate de unchiul său. În toată India, această zi este sărbătorită cu cântece și dansuri devoționale, puja, spectacole artistice, suflând din scoici și leagănul leagăn al bebelușului Krishna. Sărbătoarea Janmashtami a lui Mathura și Vrindavan, locurile în care Sri Krishna și-a petrecut viața, sunt foarte speciale. În această zi Mandirii și casele sunt frumos decorate și iluminate; noaptea se petrece în rugăciuni lungi și sunt oferite mantră religioase care sunt scandate în temple ^[10].

30. SĂRBĂTOAREA: RADHASTAMI

a) Zile de respectare: A opta zi a lunii semilunare a lunii Bhadrapad

b) Descriere: Radhastami este sărbătorit în special în India în Bhadrapad Shukla Paksha Ashtami pentru ziua de naștere a zeiței Rādhā, consoarta Domnului Krishna.

31. SĂRBĂTOAREA: GOWRI HABBA

Descriere: *Gowri Habba* este sărbătorit în Karnataka, Andhra Pradesh și Tamil Nadu

32. SĂRBĂTOAREA: GANESH CHATURTHI

a) Zile de respectare: A patra zi a lunii în creștere a Bhadrapada

b) Descriere: *Ganesh Chaturthi* este sărbătorit ca sosirea lui Ganesh pe pământ.

33. SĂRBĂTOAREA: NUAKHAI

a) Zile de respectare: A cincea zi a semilunii lui Bhadrapada

b) Descriere: *Nuakhai* este sărbătorit pentru primirea noului orez al sezonului. Este un festival agricol observat în principal în vestul Orissa.

34. SĂRBĂTOAREA: NAVRATRI

a) Zile de respectare: Primele nouă nopți din luna semilună a lunii Ashvin

b) Descriere: *Navarathri* este un festival hindus de dansuri cult. În sanscrită, termenul înseamnă literalmente „nouă nopți”.

În timpul acestui festival, formele lui Shakti sunt venerare în special. Această perioadă începe din ziua lunii noi și se termină în a noua zi a lui Ashvin și este considerată cea mai propice perioadă a calendarului hindus și, prin urmare, este cea mai faimoasă perioadă a anului. Deși are nume diferite în diferite părți ale Indiei, hindușii din toate regiunile vin să o sărbătorească.

De la Kashmir, în nord, până la Tamil Nadu, în sud, și de la Gujarat, în vest, până la Sikkim, în Extremul Orient indian, este sărbătorit întotdeauna cu mare entuziasm, ca cucerirea binelui asupra răului. Fiecare regiune are propriile sale narațiuni mitologice specifice despre ea și motivele explicării întregului eveniment și procesului de fapt. Cele nouă aspecte diferite ale Devi sunt venerare de-a lungul celor nouă zile.

Acestea sunt cele mai populare forme sub care este venerată Zeița : Durgā , zeiță de neatins; Bhadrakali sau „bunul Kālī ”, puterea de bun augur a vremii; „Amba” sau „Jagdamba”, mama lumii; Annapurna (hinduism) , dătător de hrană și abundență; „Sarva mangala”, zeița norocului; Bhairavi , teribilă Doamnă care posedă puterea morții; Chandi sau Chandikā, violent, supărat și furios; gopī numit Lalita , jucăuș; în cele din urmă, Bhavani , dătătorul vieții

35. SĂRBĂTOAREA: VIJAYADASHAMI

a) Zile de respectare: A zecea zi a lunii în creștere a lunii Ashvin

b) Descriere: *Vijayadashami* este sărbătoarea hindusă a binelui și răului.

35.- Sărbătorirea unui "Durgā - Pūjā" în Dhaka

36.- Decorațiuni Rangoli

36. SĂRBĂTOAREA: DIWALI

a) Zile de respectare: Luna nouă a lunii Ashvin

b) Descriere: *Deepavali* înseamnă „festival de lumini / lămpi” în kannada și telugu , în timp ce în limba sanscrită se numește „Diwali” în nordul Indiei; *Deepa* înseamnă lampă și în hindi o lampă este denumită în mare măsură *Diya* sau *Di*. Festivalul este sărbătorit cu ocazia Domnului Krishna și a miresei sale *Satyabhama* cu ocazia uciderii demonului *Narakasura* . O altă poveste ne spune că festivalul este sărbătorit pentru întoarcerea lui *Rāma* și *Sītā* în regatul *Ayodhya* după paisprezece ani de exil.

Rama rămâne exilat în pădure pentru o perioadă de 14 ani, timp în care devotata sa soție *Sita* și smeritul frate *Laxman* decid să i se alăture. La sfârșitul timpului exilului, întregul sat este conștient de întoarcerea sa iminentă și astfel aprind lămpi foarte strălucitoare pentru a-i îndruma pe pașii lui, soției și fratelui în direcția acasă. Astfel, în fiecare an, lămpile sunt aprinse pentru a-l reprezenta pe *Rama* care își găsește drumul înapoi acasă după pedeapsa dură suferită constând în a fi trimis să locuiască în pădure.

37. SĂRBĂTOAREA: BHAU-BEEJ / BHAI DOOJ

a) Zile de respectare: A doua zi a lunii semilunare a lunii *Kartik*

b) Descriere: *Bhai dooj* , numit și *Bhaubeej* , este ceremonia oficiată de hinduși în general în a doua zi de *Deepavali* . Este sărbătorit printre frați și surori și este similar cu *Raksha Bandhan* , dar *rakhi* nu este înrudit .

38. SĂRBĂTOAREA: KARTIK POORNIMA (KARTHIKAI DEEPAM)

a) Zile de respectare: A cincisprezecea zi după luna plină a lunii *Kartik* (între noiembrie și decembrie)

b) Descriere: Un festival mare este sărbătorit în *Varanasi* în această zi, numită *Dev Devali* . Festivalul *Kartik Purnima* coincide și cu festivalul *jainism* numit „festivalul luminilor” și cu *Guru Nanak Jayanti*

39. SĂRBĂTOAREA: CHHATH

Descriere: *Chhath* este observat în special în *Bihar* și *Terai* , dar este sărbătorit și în altă parte. Acesta este un festival dedicat zeităților solare pentru a oferi darurile vieții și a îndeplini și îndeplini dorințele.

39.- Dimineața de închinare în Jamshedpur

40.- În cinstea lui Dnyaneshwar, credincioșii poartă pantofii Sfântului în procesiune

40. SĂRBĂTOAREA: SOORANPORU SAU „SKANDA

SASHTI” Descriere: *Skanda Sashti* este decisă în luna lunară lunară în a șasea zi a Karthika Masam (între octombrie și noiembrie). Este unul dintre cele mai importante festivaluri dedicate Domnului Murugan , al doilea fiu al lui Shiva după Ganesh. Acest festival sărbătorește victoria lui Murugan împotriva Asuras , demonii care sunt dușmani ai Deva

41. SĂRBĂTOAREA: „PRATHAMASTAMI” DIN ORISSA

a) Zile de respectare: La opt zile după Kartik Purnima

b) Descriere: *Prathamastami* este un festival care își are originile în Orissa . Se ține în a opta zi a lunii Agrahayana , când cea mai mare rudenie feminină se roagă pentru prosperitatea primului lor copil. Festivalul se încheie cu ritualuri și recitări în cinstea lui Lakshmi și Shashti Devi.

42. SĂRBĂTOAREA: YĀTRĀ

Descriere: *Yatra* (de asemenea , numit *Zatra* și *Jatra*) se referă la toate pelerinaj festivaluri sărbătorit în temple hinduse. Idolii și imaginile divine sunt transportate într-o procesiune specială într-un *Palkhi* (o rangă) sau un vagon numit *rath*. Fiecare templu individual observă acest festival o dată pe an în ziua lor tradițională.

43. SĂRBĂTOAREA: KARTHIKAI DEEPAM

Descriere: *Karthikai Deepam* este un festival de lumină străvechi sărbătorit de tamiile hinduși în ziua lunii pline a lunii Karthikai (care se încadrează între noiembrie și decembrie). Acest lucru a avut loc pentru prima dată în ziua în care luna este coroborată cu constelația Karthigai (Pleiadele (astronomie) și Purnima - luna plină ; este aceeași zi cu Kartik Poornima; totuși, din moment ce tamiile urmează calendarul hindus solar

cu corectarea precesiunii echinoctiilor , data tamilului corespunde constelației actuale.

44. SĂRBĂTOAREA: PANCHA GANAPATI

a) Zile de respectare: Festival care durează cinci zile în timpul solstițiului de iarnă

b) Descriere: *Pancha Ganapati* este un festival hindus modern care sărbătorește Domnul Ganesha

45. SĂRBĂTOAREA: KUMBH MELA

Descriere: Un mare pelerinaj făcut la fiecare patru ani pe malurile râului Gange. Khumb-Purna complet are loc la fiecare doisprezece ani și este considerat un mare Kumbh Mela. Ardh (jumătate) Kumbh Mella, o formă mai mică de Kumbh Mela, este sărbătorită la fiecare șase ani. Kumbh Mela normal este în schimb sărbătorit la fiecare 4 ani, așa cum am menționat. Maha (minunat) Kumbh Mela, un mare Kumbh Mela special, apare la fiecare 12 „Purna Kumbh Melas”, sau 144 de ani.

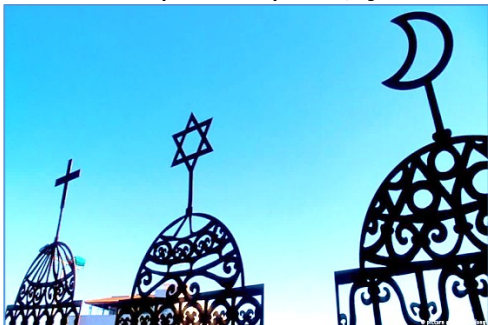

Copil purtat pe umeri de Sadhu,
în cadrul festivalului Maha Kumbh Mela

IV.- SĂRBĂTORI RELIGIOASE ÎN IUDAISM

MARILE SĂRBĂTORI ALE RELIGIILOR MONOTEISTE SE SUPRAPUN Ierusalim: Cetatea Sfântă pentru creștini, evrei și musulmani. Religiile monoteiste sunt în sărbătoare. Nu sărbătoresc împreună, dar sărbătoresc în același timp. Vineri creștinii, cu excepția ortodocșilor, au comemorat răstignirea lui

Iisus Hristos și în noaptea de sâmbătă spre duminică Înviearea. Evreii au celebrat miercuri ajunul sărbătorii Pesah, care amintește de exodul israeliților din Egipt și sfârșitul sclaviei. Musulmanii au o altă sărbătoare, sărbătoarea săptămânală, în cadrul lunii de post Ramadan, care a început pe 23 martie și se va încheia pe 21 aprilie, și care se tot intensifică pe parcurs.

Un singur Dumnezeu dar calendare diferite.

Faptul că aceste sărbători cad în același timp este ieșit din comun, mai ales în privința apropierei Ramadanului islamic de postul creștinilor, respectiv de Pesah și Paștele catolicilor și protestanților. Fiindcă spre

deosebire de calendarul creștin, determinat de mersul soarelui, care marchează lumea occidentală, calendarul musulman se orientează consecvent în funcție de fazele lunii. 12 luni durează în calendarul după soare mai bine de 365 de zile, în schimb anul stabilit în funcție de lună are doar 354 de zile.

Astfel anul și sărbătorile islamului "migreză" în răstimp de mai bine de trei decenii prin tot anul calendaristic stabilit după soare.

"Frați într-o omenie"

Anul mai scurt oferă musulmanilor "șansa de a sărbători Ramadanul și alte sărbători în anotimpuri diverse, în condiții climatice diferite", a declarat pentru DW purtătorul de cuvânt al Consiliului de Coordonare al Musulmanilor, Abdassamad El Yazidi. De asemenea, face ca sărbătorile musulmanilor să se suprapună în decursul timpului cu diverse sărbători creștine și evreiești. "Aceasta ar trebui să ne amintească faptul că suntem frați cu toții într-o omenie și că ar trebui să ne ridicăm împreună în favoarea binelui", a mai afirmat el.

Evreii se roagă la Zidul PlângeriiImagine: HAZEM BADER/AFP

Pesah și Paștele catolic și protestant, în schimb, se sărbătoresc anul acesta unul după altul la începutul primăverii. Dar cad rar în același timp. În 2023 Pesah începe pe 6 aprilie, în Joia Mare a creștinilor de rit occidental. Iar "zilele sfinte" ale acestora durează din Joia Mare, 6 aprilie, până duminică, 9 aprilie, de la comemorarea Cinei Celei de Taină, ultima cină a lui Iisus Hristos împreună cu apostolii săi, până la celebrarea Învierii.

Diferența constă în faptul că începând din anul 325, creștinii sărbătoresc Paștele în prima duminică de după luna plină de primăvară. Conform calendarului evreiesc, Pesah poate începe în schimb în orice zi a săptămânii.

Ierusalimul în haine de sărbătoare

În niciun loc din lume sărbătorile religiilor monoteiste nu sunt atât de strâns celebrate împreună ca la Ierusalim. Acolo se resimte în prezent, "într-o perioadă foarte intensă", cum cele trei religii "se pregătesc febril" de sărbători, a declarat pentru DW călugărul benedictin german Nikodemus Schnabel, care trăiește de mulți ani la marginea centrului vechi al Cetății Sfinte. "Orașul vibrează sub pașii diverșilor pelerini, da parcă ar exista după pandemie nevoia unei recuperări. Oamenii simt nevoia să sărbătorească pe străzi și să se strângă laolaltă la praznice."

În cele din urmă, experiența sărbătorilor care se suprapun unește religiile monoteiste, a mai explicat călugărul benedictin. Mai multe zile în șir centrul vechi al Ierusalimului este străbătut de creștinii care se roagă.

Nikodemus Schnabel: La Ierusalim domnește în prezent o atmosferă febrilă

Ierusalim: creștini pe Drumul Calvarului
Imagine: Ariel Schalit

În cele din urmă, experiența sărbătorilor care se suprapun unește religiile monoteiste, a mai explicat călugărul benedictin. Mai multe zile în șir centrul vechi al Ierusalimului este străbătut de creștinii care se roagă. Vineri dimineață musulmanii se duc să se roage la moscheea Al-Aqsa de pe Muntele Templului. Iar numeroși evrei se duc în aceste zile să se roage la Zidul Plângerii, zidul de vest al Templului de altădată distrus. Date fiind tensiunile politice din Israel, aceste zile sunt și o mare provocare pentru toate forțele de securitate din oraș

Paștele Ortodox

După acest afârșit de săptămână sărbătoarea Peștelui nu se va încheia însă nici măcar la Ierusalim. Fiindcă pentru creștinii ortodocși și pentru unele Biserici răsăritene aflate în comuniune cu Vaticanul comemorarea morții și celebrarea Învierii Domnului au loc la sfârșitul săptămânii viitoare. Aceasta fiindcă creștinii răsăriteni și-au păstrat calendarul iulian și nu l-au adoptat de cel gregorian, introdus în anul 1582 în timpul pontificatului Papei Grigorie al XIII-lea. De aceea pentru ortodocși, începutul primăverii cade la altă dată în majoritatea anilor.

Creștini ortodocși celebrând Învierea Domnului
la Biserica Sfântului Mormânt din Ierusalim

Astfel, grecii, rușii, românii, sârbii, bulgarii și alți creștini răsăriteni celebrează în acest an Paștele la o săptămână distanță de creștinii occidentali.

NOTĂ: Și anul trecut Paștele, Ramadanul și Pesah au fost la

date apropiate. De aceea acest articol din 2022 a fost actualizat

Tradiții de Paște în Europa

Fiecare țară are propria tradiție.

1.- SÂMBĂTA (SHABATUL)

Sâmbăta este principala zi de sărbătoare evreiască, ziua de odihnă a Creatorului, conform specificațiilor teologice, după cele șase zile de facere a lumii (Geneza). Potrivit religiei iudaice, este interzis să se lucreze în ziua de sâmbătă și în zilele de sărbători.

2.- ROŞ HAŞANA

Conform calendarului mozaic, Roş Haşana este Anul Nou

3. PURIM

Purim este o sărbătoare evreiască prin care comemorează eliberarea poporului evreu din Imperiul Persan antic de distrugere de către Haman, după cum este scris în cartea biblică Cartea Esterei (Megillat Esther). În funcție de poveste, Haman trage la sorți pentru a stabili

4.- ŞAVUOT

Şavuot este o sărbătoare evreiască care cade în ziua a şasea a lunii Sivan (sfârşitul lunii mai - începutul lunii iunie). Ea eternizează momentul când Legea divină Tora a fost dată poporului evreu pe muntele Sinai. Este una din așa-numitele "şaloş regalim", adică cele trei evenimente festivalice când evreii făceau pelerinaj la Ierusalim. Este sărbătoarea săptămânilor

5.- SUKKOT

În timpul sărbătorii de Sukkot evreii ies din casele lor și locuiesc timp de șapte zile în niște umbrare sau colibe construite după reguli stricte, în amintirea celor patruzeci de ani de pribegie în deșert.

6.- PESAH (PAȘTELE)

În timpul celor șapte zile ale sărbătorii Paștelui פסח (Pessah) (în amintirea ieșirii din Egipt מצרים) nu se mănâncă pâine dospită din cele cinci feluri de cereale, ci numai „pască”, pâine nedospită (în ebraică mața).

7.- IOM KIPUR

Iom Kippur (Ziua ispășirii) - este una din cele trei mari sărbători evreiești; este ziua de post religioasă ebraică care celebrează ziua ispășirii. În Torah este numită Yom haKippurim ("Ziua celor care ispășesc"). Este una din așa-zisele Iamim Noraim ("Zilele temerii reverențioase"). Iamim Noraim sunt Roș haȘana și Yom Kippur, respectiv primele și ultimele două zile din cele Zece zile ale Penitenței.

7.- Iom Kipur

8.- Hanuka

8.- HANUKA

Hanuka reprezintă "Sărbătoarea inaugurării" sau "Sărbătoarea luminilor".

V.- SĂRBĂTORI RELIGIOASE ÎN BUDISM

Semnificația sărbătorilor în budism

Dacă vorbim despre o religie precum budismul, sărbătorile aici au un statut special. Nu sunt celebrați așa cum facem noi. În budism, o sărbătoare este o zi specială, care are

mai multe restricții decât permisiuni. Potrivit credințelor lor, în aceste zile există o creștere de o mie de ori a tuturor actelor mentale și fizice, precum și a consecințelor lor (precum și a celor pozitive și negative). Se crede că respectarea tuturor datelor mari ne permite să înțelegem natura și esența învățăturilor, să ne apropiem de Absolut cât mai aproape posibil.

Esența celebrării este să crezi puritate în jurul tău și în tine însuși. Acest lucru poate fi realizat prin ritualuri speciale ale budismului, precum și repetarea mantră, jucând instrumente muzicale (importante sunt sunetele pe care le Rend), folosirea unor obiecte de cult. Toate acestea conduc la faptul ca o persoana isi recapata o structura minunata, care isi schimba mintea. Într-o zi festivă este necesar să se efectueze o astfel de acțiune ca vizitarea templului și, de asemenea, să se ofere o ofertă comunității, profesor, buddha.

Nu este considerat rușinos în tradiția budistă și în celebrarea casei, pentru că cel mai important lucru este spiritul și, de asemenea, cunoașterea a ceea ce este în general necesar. Se crede că fiecare persoană, chiar și fără a fi într-o mulțime de același sărbătorind, poate, după o ajustare adecvată, să se alăture domeniului general al celebrării.

1.- VISAKHA PUJA

Există diferite sărbători ale budismului, lista cărora este destul de mare. Să luăm în considerare cele mai importante dintre ele. De exemplu, una dintre aceste sărbători pentru toți budiștii este Vishakha Puja.

El este simbolul celor trei evenimente care au avut loc în viața fondatorului acestei învățături - nașterea, iluminarea și plecarea de la viață (în nirvana). Mulți adepți ai școlii cred că toate aceste evenimente au avut loc în aceeași zi. E sărbătorită această sărbătoare într-un mod mare. Toate templele sunt decorate

cu felinare de hârtie și ghirlande de flori. Au pus o mulțime de lămpi cu petrol pe teritoriul lor. Călugării citesc rugăciunile și spun povesti despre Buddha la laici. Această sărbătoare durează o săptămână.

2.- ASALHA

Este de remarcă că această zi, printre altele, indică, de asemenea, fundamentul Sanghei. Primii din această comunitate au fost acei urmași care au urmat Buddha și i-au îndeplinit instrucțiunile. De asemenea, înseamnă că există trei sanctuare în lume - Buddha, Dharma, Sangha.

De asemenea, această zi este începutul unei perioade de izolare pentru călugări (vaso). Cu toate acestea, acest lucru nu înseamnă că în acest moment trebuie doar să vă abțineți de la alimente. Doar în practica Sangha este momentul în care puteți mânca doar dimineața (de la răsărit până la prânz).

3.- KATHIN

Prin urmare, sărbătorile budiste sunt destul de diverse. Aceasta încheie o anumită perioadă de sărbătoare a zilelor religioase importante, dar sunt multe altele.

4.- MISTERIUL LUI ZAM

Aceasta este o sărbătoare anuală foarte interesantă, care durează câteva zile. Ei îl interpretează în mănăstirile din Nepal, Tibet, Buryatia, Mongolia și Tuva. Apropos, acest mister ar putea fi realizat în momente complet diferite - iarna și vara, și au un gen complet diferit.

Ambiguă ar putea fi și performanță. De exemplu, un templu al lui Buddha a creat un dans ritual, iar altul a pus o piesă cu dialoguri pe care mai mulți actori le citesc. Și, în cele din urmă, cel de-al treilea templu, în general, ar putea furniza o viziune multi-componentă, în care să existe un număr mare de participanți.

Înțelesul acestui mister este variat. De exemplu, cu ajutorul ei s-ar putea sperieri pe dușmanii doctrinei și, de asemenea, ar demonstra adevărata doctrină a învățaturii false. Încă mai puteți liniști forțele răului pentru anul viitor. Sau doar pregătiți o persoană pentru calea pe care o face după moarte la următoarea renaștere.

Deci, sărbătorile budiste nu au doar o natură religioasă, ci și solemne, precum și sublime.

5.- ZIUA DE VESAK

Adunarea Generală a ONU, prin Rezoluția 54/115 din 1999, a recunoscut pe plan internațional Vesak ca zi de recunoaște a contribuției budismului, una dintre cele mai vechi religii din lume, spiritului umanității.

Vesak este o sărbătoare publică în Singapore, unde budismul este cea mai populară religie. 33,3% din populație

este formată din budiști, ceea ce reprezintă un număr mare într-o țară cu o mare diversitate culturală și istorică. Data Zilei Vesak variază de la an la an și chiar de la o țară la alta, datorită diferitelor calendare urmate. Ea are loc în a 15-a zi a celei de-a patra luni în calendarul chinezesc. Această dată este de obicei în luna mai.

Ceremoniile Vesak au loc la Borobudur, Indonezia, cel mai vechi templu budist din lume (Shutterstock)

„Pentru budiștii de pretutindeni este un moment special – nașterea, iluminarea și moartea lui Buddha – de amintire a mesajul de compasiune și devoțiune față de serviciul omenirii. Acest mesaj este probabil mai relevant ca oricând.

Pacea, înțelegerea și viziunea asupra omenirii sunt esențiale pentru a face față complexității erei nucleare.

Această filozofie stă în centrul Cartei Națiunilor Unite și ar trebui să fie permanent în gândirea noastră, mai ales în acest an internațional al păcii, a fost mesajul fostului secretar general al Onu, Javier Perez de Cuellar, în 1986.

În ziua Vesak, templele sunt decorate cu steaguri și flori. Credincioșii se adună la temple înaintea zorilor, călugării îmbrăcați în hainele de culoarea șofranului cântă sutrele, steagul budist este ridicat, iar oamenii cântă imnuri închinat lui Buddha, Dharma (învățăturile sale) și Sangha (discipolii săi).

Credincioșii depun ofrande de flori, lumânări și tămâie la picioarele statuielor. Aceste ofrande sunt simbolul credinței că

viața, ca și aceste oferande, este trecătoare, că toate lucrurile se descompun și, în cele din urmă mor.

Ziua continuă cu o serie de fapte bune. Budiștii cred că dacă faci astăzi fapte bune meritele tale vor crește, tocmai de aceea tinerii budiști organizează donări de sânge la spitale, fac acte de caritate, eliberează animalele captive, ajută oamenii nevoiași.

Astăzi, mesele sunt vegetariene chiar dacă budiștii organizează donări de sânge. Budiștii din Birmania și Sri Lanka pregătesc în această zi orez fiert în lapte pentru a marca ultima masă a lui Buddha înaintea postului lung care l-a condus la iluminare.

La templu, adepții urcă, timp de 2 ore, treptele în genunchi, în timp ce se roagă pentru pacea lumii, binecuvântările personale și pocăința.

Ziua se încheie cu o procesiune cu lumânări aprinse pe străzi.

„Transmit cele mai bune urări tuturor celor care celebrează Ziua Vesak, o ocazie sacră pentru milioane de oameni din întreaga lume. În ziua care marchează nașterea, iluminarea și moartea lui Buddha, noi toți, budiști și nu, ne putem gândi la viața lui și să ne putem inspira din învățăturile lui. În vremuri în care gradul de intoleranță și de inechitate este în creștere, mesajul lui Buddha împotriva violenței și de dedicare a omului în favoarea celorlalți este mai relevant ca niciodată. În Ziua Vesak, să reînnoim angajamentul de a construi o lume a păcii și demnității pentru toți,, este mesajul Secretarului general al ONU, Antonio Guterres.

Apa vieții

Unul dintre ritualurile cele mai populare este „scăldatul” lui Buddha. Credincioșii se adună jurul unor bazine decorate cu ghirlande de flori și dominate de statuia micului Siddhartha. Apa scoasă din bazin se toarnă deasupra statuii, în amintirea legendei care spune că prințul prunc a fost spălat cu apa de la nouă dragoni, imediat după naștere.

Alte sărbători ale budismului

Există și alte sărbători ale budismului, care includ: Astfel, vedem că există vacanțe importante ale budismului și ale altora, care nu sunt mai puțin valoroase și importante, dar sunt notate mai modest.

Concluzie Deci, vedem că învățătura este destul de diversă atât din punctul de vedere al cunoașterii cât și al sărbătorilor. Lunga istorie a budismului pentru tot timpul său a suferit multe schimbări care au transformat însăși însăși religia. Dar nu a

denaturat esența și calea celui care la trecut mai întâi și a dat anumite cunoștințe discipolilor săi.

Toate numeroasele zile ale sărbătorilor reflectă într-o oarecare măsură esența învățaturii. Sărbătoarea lor anuală dă speranță și regândește faptele lor adepților. Participând la sărbătoarea generală, unii sunt mai aproape de esența budismului și sunt cu un pas mai aproape de aceeași iluminare pe care a primit-o fondatorul

Multe sărbători budiste sunt determinate mai degrabă de faza lunară decât de dată, deci datele se schimbă în fiecare an. Mai mult, aceleași sărbători sunt observate la momente diferite în diferite părți ale Asiei, rezultând, de exemplu, numeroasele date ale Zilei de naștere a lui Buddha.

Această listă a sărbătorilor budiste majore pentru anul 2017 este ordonată după dată în loc de vacanță, astfel încât să puteți urmări de-a lungul anului.

Și dacă pierdeți ziua de naștere a lui Buddha, așteptați câteva zile și prindeți următoarea.

Sărbătorile budiste sunt adesea o combinație de practici seculare și religioase, iar modul în care acestea sunt observate poate varia considerabil de la o tradiție la alta. Ce urmează sunt cele mai importante sărbători, dar sunt multe altele.

6.- ZIUA BODHI SAU ROHATSU

5 ianuarie 2017:

Cuvântul japonez *rohatsu* înseamnă "a opta zi a lunii a douasprezecea". În Japonia, este respectarea anuală a iluminării lui Buddha, sau "Ziua Bodhi".

Mănăstirile din Zen programează, de obicei, o sesiune de o săptămână. Este tradițional să meditezi toată noaptea în ultima noapte a lui Rohatsu Sesshin.

Fotografia prezintă bazinul de apă ("tsukubai")
din Ryoanji, un templu Zen din Kyoto, Japonia.

7.- CHUNGA CHOOPA (Festivalul Lampului de unt, tibetan) 27
ianuarie 2017

Un călugăr lucrează la ceea ce va fi o statuie a lui Buddha
făcut din unt de yak. © China Fotografii / Getty Images

Festivalul lămpilor de unt, Chunga Choepa în tibetană,
sărbătorește o demonstrație a miracolelor atribuite istoricului

Buddha, numit și Buddha Shakyamuni. Sculpturile de unt colorate sunt afișate, iar cântatul și dansul merg în noapte.

Sculptarea untului de yak este o veche artă tibetană budistă. Călugării baie și de a efectua un ritual special înainte de a face sculpturi. Pentru ca untul să nu se topească pe măsură ce lucrează cu el, călugării își păstrează rece degetele, scufundându-și mâinile în apă rece.

8.- PARINIRVANA SAU ZIUA NIRVANA (MAHAYANA)

15 februarie 2017:

Buddha înclinat al lui Gal Vihara, un templu din secolul al XII-lea din Sri Lanka

Buddha înclinat reprezintă de obicei Parinirvana. Buddha înclinat în fotografie face parte din Gal Vihara, un templu venerat de rock din Sri Lanka.

În această zi, unele școli ale budismului Mahayana observă moartea lui Buddha și intrarea lui în Nirvana. Ziua lui Nirvana este un moment pentru contemplarea învățăturilor lui Buddha. Unele mănăstiri și temple țin retrageri de meditație. Alții își deschid porțile lamilor, care aduc daruri de bani și bunuri de uz casnic pentru a susține călugărițele și călugărițele. În arta budistă, un

9.- ZIUA MAGHA PUJA SAU SANGHA (THAILANDA, CAMBODGIA, LAOS) 12 martie 2017

Thai călugării budiști oferă rugăciuni pentru a sărbători ziua Magha Puja la Wat Benchamabophit (Templul marmurei) din Bangkok.

Pentru budiștii Theravada, fiecare lună nouă și luna plină este o zi de observare a Uposatha. Câteva zile ale Uposatha sunt deosebit de importante și una dintre acestea

este Magha Puja.

Magha Puja comemorează o zi când 1250 de călugări, toți din diferite locuri și din proprie inițiativă, au venit în mod spontan să dea omagiu istoricului Buddha. În particular, aceasta este o zi pentru ca laicii să arate o apreciere specială pentru sangha monahală. Budiștii din mare parte din Asia de sud-est adună la apus în templele lor locale pentru a participa la procesiuni cu lumânări la lumina lumânărilor.

10.- HANAMATSURI, ZIUA DE NAȘTERE A LUI BUDDHA ÎN JAPONIA 8 aprilie 2016:

În Japonia, ziua de naștere a lui Buddha este observată la fiecare 8 aprilie cu Hanamatsuri sau "Festivalul de flori". În această zi oamenii aduc flori proaspete în temple pentru a aduce aminte de nașterea lui Buddha într-o pădure de pomi înfloriți.

Un ritual comun pentru ziua de naștere a lui Buddha este "spălarea" unei figuri a copilului Buddha cu ceai. Figura de copil Buddha este plasat într-un bazin, iar oamenii umple gogoși cu ceai și toarnă ceai peste cifră. Aceste și alte tradiții sunt explicate în povestea nașterii lui Buddha .

11.- FESTIVALURI DE APĂ (BUN PI MAI, SONGKRAN, ASIA DE SUD-EST)

Elefanții decorați în mod clar și celebri se îmbăiau reciproc în timpul Festivalului de apă din Ayutthaya, Thailanda.

Acesta este un festival major în Burma , Cambodgia, Laos și Thailan-da. Michael Aquino, autorul Ghidului pentru călătoria în Asia de Sud-Est , scrie că pentru Bun Pi Mai "se spală imaginile lui Buddha, ofertele făcute la temple, iar stupii nisipului voit

sunt făcuți în curți în toată țara unul pe altul." După cum sugerează fotografia, elefanții pot fi pistolul de apă final.

12.- ZIUA DE NAȘTERE A LUI BUDDHA ÎN COREEA DE SUD ȘI TAIWAN

*

**

*Un tânăr budist sud-coreean toarnă apă pentru a spăla copilul Buddha după o ceremonie pentru ziua de naștere a lui Buddha la templul Chogye din Seoul, Coreea de Sud.

** Activități de bucurat în timpul Festivalului Saga Dawa

Ziua de naștere a lui Buddha din Coreea de Sud este sărbăto-rită cu un festival de o săptămână, care de obicei se termină în aceeași zi cu Vesak în alte părți ale Asiei. Aceasta este cea mai mare vacanță budistă din Coreea, observată cu parade și petreceri mari, precum și cu ceremonii religioase

13.- SAGA DAWA SAU SAKA DAWA (TIBETAN)

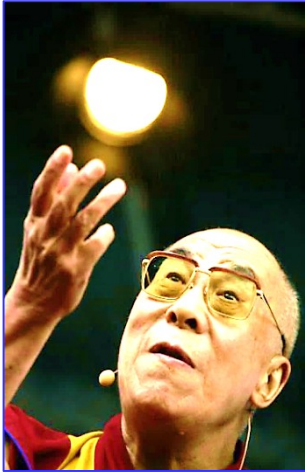
Pelerinii se roagă la Dealul mii de Buddha de lângă Lhasa, Tibet, în timpul Saka Dawa. China Fotografii / Getty Images
Saga Dawa este întreaga a patra lună a calendarului lunar tibetan. Cea de-a 15-a zi a lui Saga Dawa este Saga Dawa Duchen, care este echivalentul tibetan al lui Vesak (mai jos).

Saga Dawa este cel mai sfânt timp al anului tibetan și un timp de vârf pentru pelerinaje.

14.- ZIUA DE NAȘTERE A SFINȚIEI SALE DALAI LAMA

Biografie

Sfinția Sa Tenzin Gyatso, al paisprezecelea Dalai Lama, este șeful spiritual și temporal al Tibetului. S-a născut la 6 iulie 1935, într-un mic sat de țărani din provincia Amdo. La vârsta de doi ani a fost descoperit ca fiind încarnarea predecesorului său, marele Dalai Lama al treisprezecelea. La vârsta de patru ani și jumătate, Tenzin Gyatso este adus în capitala statului tibetan, Lhasa, și instalat pe tron în calitate de șef suprem temporal și spiritual al Tibetului.

Copilăria și-a petrecut-o mai ales în compania călugărilor și a discipolilor, făcând foarte rar vizite familiei sale din satul natal. Înclinația înnăscută pentru studiu și curiozitatea pentru lumea din jurul Tibetului l-au determinat să-și lărgescă permanent cunoștințele - inclusiv studii de limba engleză, știință și matematici - însă partea cea mai importantă a educației sale a fost făcută în manieră tradițională tibetană (așa cum va descrie mai târziu în autobiografia sa). Scopul principal al sistemului tibetan constă în lărgirea și cultivarea minții printr-o mare varietate de cunoștințe.

În ceea ce privește standardele avansate de educație seculară, programa școlară include teatrul, dansul și muzica, astrologia, poezia și compoziția. Cursurile de instrucție superioară includ arta vindecării, sanscrita, dialectica, artele și meseriile, metafizica și filosofia religiilor. Dintre aceste "cinci subiecte elevate", după cum mai sunt numite, ultimul este considerat fundamental. Sfinția Sa și-a început educația la vârsta de șase ani, iar la douăzeci și cinci și-a luat doctoratul în filozofie buddhistă. Periodic a fost examinat de cercurile profesionale de la principalele universități monastice: Drepung, Sera și Ganden. Examinarea finală a avut loc la Jokhang, Lhasa, în fața congregațiilor de profesori.

De la vârsta de șaisprezece ani, Dalai Lama și-a asumat întreaga putere temporală și timp de nouă ani a urmărit reconcilierea cu guvernul chinez. Cu toate acestea, în anul 1959 la Lhasa izbucnește o revoltă împotriva Chinei, iar Dalai Lama este nevoit să părăsească Tibetul și să se stabilească în India, unde este urmat de peste o sută de mii de conaționali. Spre deosebire de predecesorii săi, al Paisprezecelea Dalai Lama a efectuat vizite în numeroase țări și a întreținut un dialog constant cu personalități aparținând unor spații culturale, religioase și ideologice foarte diferite. De-a lungul vremii, reputația sa de om al păcii și înțelegerii a crescut neîncetat. Sfinția Sa a primit numeroase premii naționale și internaționale, inclusiv Premiul Nobel pentru Pace în 1989.

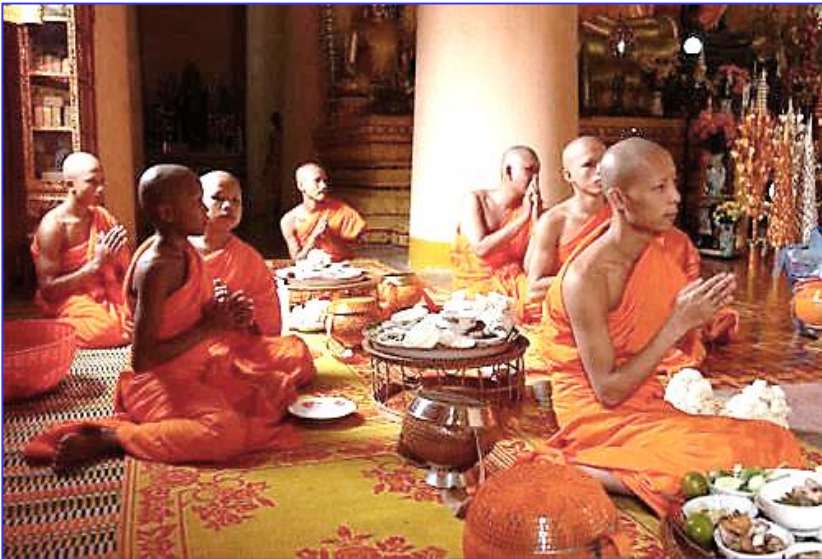
În ultimii ani, multe universități occidentale i-au conferit titlul de Doctor Honoris Causa ca o recunoaștere a importanței scrierilor sale asupra filozofiei buddhiste și a rolului pe care

personalitatea sa îl joacă în dialogul ecumenic și în menținerea armoniei între marile religii ale lumii. În timpul călătoriilor pe care le-a efectuat în străinătate, Sfinția Sa a susținut cu tărie necesitatea respectului reciproc și a unei mai bune înțelegeri între diferitele credințe ale lumii. În aparițiile sale publice, Dalai Lama urmărește să transmită neobositul său mesaj de iubire, compasiune și non-violență, precum și sentimentul universalei responsabilități pentru destinele acestei lumi, pentru pace.

15.- ASALHA PUJA; ÎNCEPUTUL VASSA (THERAVADA)

Uneori numită "Ziua Dharmelor", Asalha Puja comemorează prima predică a lui Buddha. Aceasta este Dhammacakkappavattana Sutta, adică sutra (predica Buddha) "care pune în mișcare roata dharma (dharma)". În această predică, Buddha și-a explicat doctrina despre cele patru adevăruri nobile .

Vassa, Rains Retreat , începe în ziua după Asalha Puja. În timpul Vassa, călugării rămân în mănăstiri și își intensifică practica de meditație . Laicii participă prin aducerea călugărilor, a lumanarilor și a altor necesități. De asemenea, uneori renunță la masă, fumat sau lux în timpul Vassa, motiv pentru care Vassa este uneori numită "postul budist".

Budistul călugării din Laos se roagă în mulțumiri pentru milosteniile pe care le primesc pentru a începe Vassa, numită Khao Phansa în Laotian.

16.- CHOKHOR DUCHEN (TIBETAN)

Un pelerin tibetan se roagă ca un drapel național chinez care zboară în fundal în timpul circuitului său Kora sau pelerin, în fața Palatului Potala, la 3 august 2005, la Lhasa din Tibet, China.

Chokhor Duchen comemorează prima predică a lui Buddha și învățătura celor Patru

Adevăruri Nobile.

Prima predică a lui Buddha este numită Dhammacakkappavattana Sutta, adică sutra (predica Buddha) "care pune în mișcare roata dharma (dharma)".

În această zi, budiștii tibetani fac pelerinaje în locuri sfinte, oferind tămâie și steaguri de rugăciune.

17.- OBON (JAPONIA, REGIONAL)

Festivalurile Obon sau Bon, din Japonia, se desfășoară la jumătatea lunii iulie în unele părți ale Japoniei și la jumătatea lunii august în alte părți. Cele trei zile de onoare ale festivalului s-au despărțit de cei dragi și se corelează în mod liber cu festivalurile Ghost Duhului, care se desfășoară în alte părți ale Asiei.

Dansul Awa Odori face parte din festivalul Obon, sau Bon, ținut să-i întâmpine pe strămoșii noștri înapoi în lume.

Oamenii dans prin stradă la muzica de flauturi, tobe și clopote, cântând "Este un prost care dansează și un nebun care urmărește, dacă ambii sunt nebuni, ar putea să dansezi și tu!"

Bon odori (dansul popular) este cel mai obișnuit obicei al lui Obon, și oricine poate participa. Dansurile Bon sunt de obicei efectuate într-un cerc. Totuși, oamenii de pe fotografie fac Awa odori, care este dansat în procesiune.

18.- ZHONGYUAN (FESTIVALUL GHOST DUHULUI, CHINA)

Festivalurile fantomatice ale fanilor se țin tradițional în China începând cu a 15-a zi a celei de-a șaptea luni lunare. Fanii furioși sunt niște creaturi înfometate de foame, născute într-o existență mizerabilă din cauza lăcomiei lor.

Potrivit folclorului chinez, plimbarea nefericită printre cei care trăiesc pe tot parcursul lunii și trebuie să fie plină de mâncare, tămâie, bani de hârtie falsă și chiar mașini și case, de asemenea, hârtie și arsă ca ofrande. Lumanari plutitoare respecta stramosii decedati.

Întreaga lună lună este "lună fantomă". Sfârșitul "lunii fantomă" se observă ca ziua de naștere a lui Ksitigarbha Bodhisattva.

Lumânări plutesc pe Lacul Shichahai pentru a respecta strămoșii decedați în timpul Festivalului Zhongyuan, cunoscut și sub numele de Festivalul Ghost, de la Beijing.

19.- PAVARANA ȘI SFÂRȘITUL VASSEI (THERAVADA)

Călugării din Thailanda se pregătesc să lanseze felinare de hârtie la Templul Lanna Dhutanka din Chiang Mai, Thailanda, pentru a marca sfârșitul Vassa.

Această zi marchează sfârșitul retragerii din Vassa. Vassa sau "Retreat de ploaie", numit uneori "postul

budist", este o perioadă de meditație și practică de trei luni. Retragerea este o tradiție care a început cu primii călugări budiști, care vor petrece împreună sezonul musonic indian. Sfârșitul Vassa marchează, de asemenea, timpul pentru Kathina, ceremonia de oferire a rochiei.

20.- LHABAB DUCHEN (TIBETAN)

Shakyamuni Buddha. MarenYumi

Lhabab Duchen este un festival tibetan care comemorează o poveste despre istoricul Buddha, numit Buddha Shakyamuni de budiști Mahayana. În această poveste, Buddha a învățat ființe cerești, inclusiv pe mama sa, într-una din taramurile lui Dumnezeu. Un ucenic la implorat să se întoarcă în lumea umană și astfel Shakyamuni coborau din regatul dumnezeiesc pe trei scări din aur și pietre prețioase.

21.- SĂRBĂTOAREA RUSALIILOR

Tradiții, obiceiuri și ce semnificație are această sărbătoare

Ce să nu faci în această zi?

Ziua de Rusalii este sărbătoare cu cruce roșie în calendarul ortodox. Anul acesta, Rusaliile sau Cincizecimea sunt pe 23 și 24 iunie și se leagă de o mulțime de tradiții, obiceiuri și superstiții. Această zi este foarte importantă, deoarece, în tradiția creștină, marchează momentul în care Duhul Sfânt a coborât asupra apostolilor, un eveniment crucial care simbolizează nașterea Bisericii Creștine. În fiecare an, data exactă a Rusaliilor se schimbă, fiind fixată la 50 de zile după Paște, ceea ce o înseamnă că are loc la sfârșitul lunii mai sau începutul lunii iunie.

Pogorârea Duhului Sfânt - Parohia Monte Compatri - Pantano

Sărbătoarea de Rusalii nu are dată fixă, pentru că depinde de Paște. Cum Învierea nu pică în aceeași dată în fiecare an, nici Rusaliile nu sunt sărbătorite în aceeași zi an de an.

În anul 2024, Paștele ortodox a fost pe 5 mai, iar cel catolic pe 31 martie. Drept urmare, Rusaliele catolice au fost pe 19 mai, iar cele ortodoxe pe 23 iunie.

Legende și povești de Rusalii

Sărbătoarea Rusaliiilor își are rădăcinile în evenimentele relatate în Noul Testament, când apostolii au început să vorbească în limbi diverse datorită puterii Duhului Sfânt.

Această întâmplare miraculoasă le-a permis să comunice învățăturile lui Iisus Hristos în diferite culturi și limbi, răspândind efectiv creștinismul pe scară largă.

Astfel, această zi este văzută nu doar ca un eveniment spiritual, ci ca un moment care a extins considerabil aria și incluziunea credinței creștine.

Simbolurile asociate cu Rusaliele, precum flăcările, vântul și porumbelii, joacă un rol central în sărbători, întruchipând diversele atribute ale Duhului Sfânt descrise în scripturi.

Această zi servește ca o reamintire a începutului Bisericii și a puterii Duhului Sfânt în cadrul comunității de credincioși.

Rusaliele, cunoscute și sub numele de Cincizecime, au o istorie bogată care datează din primele zile ale creștinismului.

Este sărbătorită în a șaptea duminică după Paște și comemorează coborârea Duhului Sfânt asupra apostolilor și altor urmași ai lui Iisus Hristos, așa cum este descris în cartea Faptele Apostolilor din Noul Testament. Acest eveniment a marcat începutul misiunii apostolilor și nașterea Bisericii Creștine.

Istoric, Rusaliele au fost una dintre sărbătorile principale din anul liturgic creștin, fiind observate pe scară largă de diverse denominațiuni, inclusiv romano-catolici, ortodocși, anglicani și luterani.

Sărbătoarea include slujbe religioase, rugăciuni și, în unele tradiții, obiceiuri care au legătură cu casa și bunăstarea gospodăriei și a animalelor din curte.

Este un moment în care comunitatea creștină reflectă asupra darului Duhului Sfânt și a rolului său în a împuternici și inspira credincioșii să răspândească învățăturile creștinismului.

În plus față de semnificația sa religioasă, Rusaliele au influențat și diverse tradiții culturale din Europa.

De exemplu, era asociată cu obiceiuri populare și sărbători de primăvară. În unele regiuni, ziua începe cu binecuvântarea caselor și câmpurilor. În altele, include festivități comunitare precum dansuri și cântece.

Importanța Rusaliilor a evoluat de-a lungul secolelor, dar rămâne un aspect central al închinării creștine și al patrimoniului cultural.

Legenda spune că atunci când s-au împlinit 50 de zile de la Înălțarea lui Iisus Hristos, un tunet puternic a răsunat peste mulțimea adunată la Ierusalim. În acel moment, Duhul Sfânt a fost văzut sub forma unor limbi de foc, coborând peste cei 12 apostoli și cei 70 de ucenici ai lui Iisus.

Această coborâre miraculoasă le-a conferit apostolilor capacitatea de a vorbi în toate limbile pământului. Sfântul Petru a luat cuvântul în mijlocul mulțimii și, prin puterea cuvintelor sale, 3.000 de oameni s-au convertit la creștinism, formând prima comunitate creștină din Ierusalim.

În Imperiul Roman, Rusaliile erau cunoscute și ca sărbătoarea trandafirilor, o ceremonie dedicată morților. Creștinii au adoptat acest obicei roman și au stabilit ca sâmbăta dinaintea Rusaliilor să fie Sâmbăta Morților sau Moșii de Vară, o zi de pomenire și rugăciune pentru cei trecuți în neființă. Pe lângă semnificația religioasă, Rusaliile sunt învăluite și în legende populare.

Se spune că Rusaliile întruchipează fetele împăratului Rusalim, cunoscute sub numele de Iele. Aceste ființe mistice aveau puteri magice și seduceau oamenii la miezul nopții.

Legenda povestește că Ielele dansau în cercuri, lăsând în urmă iarba arsă și pământul sterp. Cei care le întâlneau sau se apropiau prea mult de locurile unde acestea dansau, puteau suferi boli și nenorociri.

Tradiții și obiceiuri de Rusalii

Rusaliile aduc cu ele o serie de tradiții și obiceiuri străvechi care continuă să fie practicate în multe regiuni ale României.

În această zi specială, casele sunt împodobite cu ramuri sfințite de nuc, tei, plop sau stejar, pentru a alunga spiritele rele și bolile. Frunzele de nuc, simbolizând limbile de foc care au coborât asupra apostolilor la Ierusalim, sunt și ele puse la ferestre și icoane pentru protecție.

Oamenii culeg ramuri pe care le duc la biserică pentru a fi sfințite. Ramurile de tei sfințite pot fi folosite ca leacuri pe tot parcursul anului.

Un alt obicei specific Rusaliilor este Jocul Călușarilor, o tradiție spectaculoasă în anumite zone ale țării. A doua zi de

Rusalii, călușarii ies la colindat, dansând și cântând pentru a alunga spiritele rele din comunitate.

Femeile ung ușile caselor cu usturoi pentru a proteja locuințele de rele tot anul.

În Transilvania, obiceiul udatului nevestelor este foarte popular; femeile sunt stropite cu apă proaspătă pentru a le aduce frumusețe și sănătate. Ele poartă leuștean, pelin sau usturoi în sân pentru protecție. În zilele noastre, apa a fost înlocuită cu parfum.

În multe sate, în a doua zi de Rusalii, există obiceiul spălatului pe picioare cu pelin, pentru a aduce noroc și sănătate.

În ziua de Rusalii nu se spală haine, nu se face curățenie în casă sau în curte. De asemenea, nu se merge în locuri pustii, lângă fântâni sau păduri, pentru a evita întâlnirea cu spirite rele.

Oamenii trebuie să evite certurile și dezvăluirea secretelor, deoarece se crede că pot fi pedepsiți. Cățărutul în copaci și călătoriile departe de casă sunt, de asemenea, evitate, la fel și scăldatul, din cauza pericolului de înec.

În sâmbăta de dinaintea Rusaliilor, de Moșii de Vară, se împart vase de lut cu mâncăruri de pomană: colaci, colivă, cireșe, vin, etc.

Preparate tradiționale de Rusalii în România

De Rusalii, oamenii mănâncă anumite preparate tradiționale, de la sărmăluțe în foi de viță, până la ciorbă cu verdețuri și smântână sau orezul cu lapte care se face cu o sămbătă înainte, de Moșii de Vară.

De Rusalii, este ultima dată când se mai poate prepara pască, acest preparat se mai face abia anul viitor, de Paște.

Pasca de Rusalii este la fel cu cea de Paște, aluat dulce de cozonac cu o umplutură de brânză dulce și stafide.

Un alt preparat esențial pentru masa de Rusalii sunt sărmăluțele în foi de viță. Sărmăluțele sunt servite calde, de obicei cu smântână și mămăligă și sunt un adevărat deliciu.

Ciorba de Rusalii este o ciorbă bogată în verdețuri, un preparat răcoritor și plin de vitamine. Se prepară din legume proaspete de sezon, cum ar fi spanac, lobodă, mărar și leuștean, adăugându-se și ou bătut pentru consistență. Această ciorbă este perfectă pentru vară și se servește cu smântână.

Tocana de legume este un preparat simplu, dar extrem de gustos, pregătit din legume proaspete precum ceapă, ardei, roșii, dovlecei și vinete, toate fierte împreună într-un sos

aromat. Este un fel de mâncare vegetarian, sănătos și savuros, care completează perfect masa de Rusalii. O poți servi cu mămăliguța în această zi de sărbătoare.

Un alt preparat tradițional este vârzarul, însă contrar numelui, nu conține varză. Este o plăcintă simplă și foarte gustoasă, specifică satului Rășinari din județul Sibiu, pregătită doar de Rusalii.

CE ESTE ȘI CUM SE SĂRBĂTOREȘTE ZIUA MORȚILOR?

Este o petrecere pe care cinematograful a popularizat-o, fără îndoială, în întreaga lume, dar care nu este sărbătorită peste tot. Vorbesc despre Ziua morților, originară din religia creștină dar care de cealaltă parte a Atlanticului a ajuns să fie un exemplu clar de sincretism religios produs de colonizarea spaniolă a Americii.

Ziua tuturor sufletelor

Această zi este comemorată pe 2 noiembrie și este Comemorarea tuturor credincioșilor răposați, în cadrul catolicismului. Este ziua aleasă să se roage pentru toți morții credincioși, și mai ales de cei care sunt încă păstrate în Purgatoriu. Toate bisericile din Occident au convenit la un moment dat să respecte același calendar.

În această zi, cu ajutorul rugăciunilor, rugăciunilor și liturghiilor noastre, Putem ajuta sufletele credincioșilor care, atunci când au murit, nu au fost curățate de păcate, nu au făcut ispășire sau ceva de genul acesta, să ajungă în sfârșit la Vederea Beatifică și să părăsească Purgatoriul.

Obiceiul a fost instaurat în anul 998, deoarece, deși biserica nu neglijase niciodată rugăciunea pentru morții săi, tocmai din acest an a fost creată o zi specială pentru asta. În cazul Bisericii Anglicane și al altor Biserici necatolice, dar

creștine, ziua de 2 noiembrie completează Ziua Tuturor Sfinților, care este sărbătorită pe 1 noiembrie.

Adevărul este că aici sau acolo, în cutare sau cutare altă biserică, Ideea acestei zile este de a calma sufletele morților care încă rătăcesc prin lume, fără odihnă. După aceea, fiecare țară are propriile sărbători, deși cele din Mexic sunt, fără îndoială, cele mai populare.

Ziua morților în Mexic

Pe 1 și 2 noiembrie, în Mexic este sărbătorită Ziua Morților. Este un sarbatoare nationala iar din 2003 face parte din lista de Patrimoniul cultural imaterial al umanității, potrivit UNESCO, întrucât este o «expresie tradițional-contemporană și vie în același timp, integratoare, reprezentativă și comunitară.

Să începem pe părți: 1 noiembrie este Ziua Tuturor Sfinților, zi în care sunt pomeniți de cei care au murit fără a fi sfinți și binecuvântați, precum și de copii.. A doua zi, 2

noiembrie, ne rugăm pentru toți cei care nu sunt încă în paradis.

După cum am văzut în multe filme, deși chiar acum ne vine în minte filmul de animație *Coco*, Mexicanii își vizitează cei dragi în cimitire și le pregătesc altare inclusiv băuturi, mâncare, fotografii, flori și tămâie. Se crede că în acele două zile sufletele morților se pot întoarce a fi cu ai lui.

Acum, am putea crede că este o tradiție care a venit cu spaniolii, dar în realitate reprezintă un exemplu de sincretism religios. Se întâmplă asta în vremurile prehispanice, un cult era deja plătit morților, asta făcea deja parte din cultura americană. Morții au fost îngropați cu lucrurile lor și familia a organizat o petrecere pentru ca sufletul lor să poată face singur drum spre *Mictlan*.

Pentru vechii mexicani, în Ziua Morților, sufletele morților se întorceau acasă, în lumea celor vii, petreceau timp cu ei, se hrăneau cu hrana oferită pe altarele amenajate în acest scop și apoi se întorceau. Este minunat, pentru că deși moartea este dispariția fizică a persoanei, cei vii nu știu să se descurce bine cu ea și cu aceste sărbători. Moartea devine un simbol al vieții.

Este adevărat că Spaniolii au adus cu ei propriile lor ritualuri, dar asta s-a alăturat obiceiurilor mortuare ale vechilor locuitori ai Americii (Mexicas, Zapotecs, Tlaxcaltecas, Totonacas, Texcocanos și alte popoare). Într-un alt caz de sincretism religios Ambele obiceiuri s-au adunat și au coincis cu sfârșitul ciclului agricol al porumbului, care a fost întotdeauna principala cultură locală.

Deci, Ziua Morților este sărbătorită pe 1 și 2 noiembrie. Prima este Ziua Tuturor Sfinților, dedicată copiilor, iar a doua este Ziua Tuturor Sufletelor, adulților. Cele mai tradiționale familii mexicane reunite a altarul morților. Ce este asta?

Un altar al morților Este un set de obiecte personale ale morților dar și cu unele obiecte tradiționale. Fân tămâie, cranii de bomboane, pâine a morților, lumânări, sare, papael tocat și flori de gălbenele. Dacă mortului îi plăcea băutura, se pune o sticlă, dacă a fumat, țigări, dacă era copil, o jucărie preferată.

Și bineînțeles, mormintele sunt împodobite cu flori, iar uneori aceste altare merg acolo, pentru a ajuta sufletele în drumul lor spre moarte.

Dar dacă familia dorește ca sufletul morților să se întoarcă, chiar și pentru scurt timp în lumea celor vii, ei trebuie să arunce petale de flori și să aprindă lumânări pe drum pentru a nu se pierde. În trecut sau în orașele mici, acel drum mergea de la cimitir la casa familiei.

Astăzi, Ziua morților este sărbătorită în toată țara deși pot exista unele variații. Unul dintre cele mai populare locuri pentru acele date este orașul Mixquic, în Primăria Tláhuac, Mexico City. Aici tradiția este foarte mexicană și pe 2 noiembrie se aprind lumânări pe toate mormintele decorate cu flori într-un eveniment numit în mod corespunzător La Alumbrada.

Oaxaca Este un alt loc de vizitat deoarece veți vedea altare enorme pentru morți, cu mai multe niveluri sau trepte care reprezintă întregul arbore genealogic. Dincolo de aceste locuri, destinații precum Cuetzalan în Puebla, sau Janitzio, Xochimilco sau Pátzcuaro De asemenea, sunt populare și colorați pentru a trăi acest ritual care, după cum se spune, privilegiază memoria în detrimentul uitării.

Ziua morților în alte țări

Această zi nu este sărbătorită doar în Mexic, există și alte destinații în America Centrală, cum ar fi Guatemala, El Salvador, Panama sau mai la sud, Ecuador, Peru, Bolivia, Venezuela și Argentina, într-o măsură mult mai mică și fără vreuna dintre aceste sărbători populare colorate.

Dar în Europa se sărbătorește Ziua Morților? În cazul în care Spania Oamenii obișnuiau să frecventeze cimitire, deși generațiile tinere nu mai sunt foarte îndrăgostite de acest obicei. Se gătesc și anumite dulciuri tipice, cum ar fi „Oase de sfinți”, deserturi cu martipan, tip oase, uneori umplute cu galbenusuri. De ceva vreme, sărbătorile în Barcelona

Au devenit, de asemenea, populare, datorită Asociației Culturale Mexicane Catalane. Ia fel în Franța, cu ajutorul colectivului Ixteca, sau în Germania cu ajutorul Ambasadei Mexice care ridică un altar foarte tradițional pentru morți și deschis publicului. Ei bine, ne apropiem de 1 și 2 noiembrie. Ai o persoană decedată de care să-ți amintești cu dragoste?